

Úřední věstník

Evropské unie

C 257

Svazek 51

České vydání

Informace a oznámení

9. října 2008

Oznámení č.

Obsah

Strana

III Přípravné akty

VÝBOR REGIONŮ

75. plenární zasedání ve dnech 18.–19. června 2008

2008/C 257/01	Stanovisko Výboru regionů – Aktivní začleňování	1
2008/C 257/02	Stanovisko Výboru regionů – Evropský rok boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení (2010)	6
2008/C 257/03	Stanovisko Výboru regionů – Evropské seskupení pro územní spolupráci: nový impuls pro územní spolupráci v Evropě	15
2008/C 257/04	Stanovisko Výboru regionů – Globální přístup k migraci: rozvoj evropské politiky v oblasti přistěhova- lecké pracovní síly a její začlenění do vztahů s třetími zeměmi	20
2008/C 257/05	Stanovisko Výboru regionů ke strategickému dokumentu k evropskému nástroji pro demokracii a lidská práva (ENDLP) na období 2007–2010	26
2008/C 257/06	Stanovisko Výboru regionů – Mnohojazyčnost	30
2008/C 257/07	Stanovisko z vlastní iniciativy Výboru regionů k Zelené knize: na cestě k politice Evropské unie pro hory – Evropská vize horských masivů	36
2008/C 257/08	Stanovisko Výboru regionů – Partnerství pro komunikaci o Evropě	41
2008/C 257/09	Stanovisko Výboru regionů – Evropský rok tvořivosti a inovace (2009)	46
2008/C 257/10	Stanovisko Výboru regionů – Balíček reforem v oblasti telekomunikací	51

CS

Cena:
18 EUR

(Pokračování na následující straně)

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2008/C 257/11	Stanovisko Výboru regionů – Akční plán vzdělávání dospělých – k učení je vždy vhodná doba	70
2008/C 257/12	Stanovisko Výboru regionů – Klastry a politika klastrů	76

Poznámka pro čtenáře (pokračování na vnitřní straně zadní obálky)

III

(Přípravné akty)

VÝBOR REGIONŮ

75. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ VE DNECH 18.–19. ČERVNA 2008

Stanovisko Výboru regionů – Aktivní začleňování

(2008/C 257/01)

VÝBOR REGIONŮ zastává níže uvedené názory:

- Má-li být politika aktivního začleňování optimální, je nutný čtvrtý pilíř, který bude mít průřezový charakter: zapojení do společnosti.
- Nejdůležitějším prvkem aktivního začleňování je aktivní integrace. Aktivní začleňování se opírá o zásadu „práce na prvním místě“: každý občan bez práce by se měl stát součástí pracovního či vzdělávacího systému.
- Koherentní skladba politik by měla být vytvořena a realizována v první řadě na regionální a místní úrovni. Odpovědnost za vytváření pracovních míst nesou hlavně podniky a sociální partneři coby hlavní aktéři v této oblasti, ve spolupráci s místními a regionálními orgány.
- Dostatečný příjem se v každé zemi, regionu či místní komunitě chápe odlišně. Podpora příjmu by měla být považována za odpovídající, pokud dokáže odstranit strukturální chudobu. To by mohla být definice „dostatečné“ úrovně. Z hlediska *finanční* úrovně není možné stanovit obecné pravidlo dostatečnosti pro EU jako celek. Národní, regionální a místní orgány jsou společně odpovědné za politiku odpovídající podpory příjmu. Na úrovni EU by se o tom mělo diskutovat v rámci otevřené metody koordinace.
- V sociálně a hospodářsky znevýhodněných regionech a městech Evropy vyžaduje realizace skladby politik aktivního začleňování občanů nejvíce vzdálených trhu práce pomocí osvědčených postupů finanční podporu z EU. Co se týče politik aktivního začleňování, musejí mít místní a regionální orgány proto přímý přístup k rozpočtu Evropského sociálního fondu.
- Sociální, subvencovaná či chráněná práce a sociální podniky a družstva představují nástroje, které mohou sehrát významnou úlohu ve skladbě politik na místní a regionální úrovni. Tyto podniky by neměly být posuzovány na základě běžných pravidel hospodářské soutěže na evropském trhu (jsou nutná např. méně přísná pravidla pro zadávání veřejných zakázek a poskytování státní podpory).

Zpravodaj: Henk KOOL (NL/SES), místostarosta města Den Haag, Nizozemsko

Odkaz

Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů *Modernizace sociální ochrany pro větší sociální spravedlnost a hospodářskou soudržnost: další pokrok v aktivním začleňování lidí nejvíce vzdálených trhu práce*

KOM(2007) 620 v konečném znění

POLITICKÁ DOPORUČENÍ

Obecné poznámky

1. V roce 2006 bylo ve 25 zemích Evropského společenství 80. mil. lidí (16 % populace) ohroženo rizikem chudoby. Aktivní začleňování a boj proti chudobě spočívá do značné míry v integraci lidí nejvíce vzdálených trhu práce. Stále obrovské množství lidí, kteří jsou vystaveni riziku chudoby a vyčlenění z trhu práce, představuje nevyhnutelný problém související s cílem sociální soudržnosti ve Smlouvě o EU.

2. Evropská komise navrhla tři pilíře ke zlepšení aktivního začleňování lidí nejvíce vzdálených trhu práce: 1) odpovídající, dostatečnou podporu příjmu, 2) aktivní integraci a 3) sociální služby vysoké kvality.

3. Má-li být politika aktivního začleňování optimální, je nutný čtvrtý pilíř, který bude mít průřezový charakter: zapojení do společnosti.

4. Aktivní začleňování vyžaduje integrovaný a komplexní přístup k těmto čtyřem pilířům.

5. Nejdůležitějším prvkem aktivního začleňování je aktivní integrace (druhý pilíř). Aktivní začleňování se opírá o zásadu „práce na prvním místě“: každý občan bez práce by se měl stát součástí pracovního či vzdělávacího systému. První pilíř (odpovídající, dostatečná podpora příjmu) a třetí pilíř (sociální služby vysoké kvality) představují podpůrné prvky. Čtvrtý pilíř (zapojení do společnosti) je poslední možností v politice aktivního začleňování. Příjmem a jinými opatřeními by se mělo pomoci občanům, kteří nejsou schopni pracovat, v jejich zapojení do společnosti. Souhlasíme s Komisí, že tyto pilíře tvoří integrovaný, komplexní přístup. Každý orgán by proto měl usilovat o správnou rovnováhu mezi sociální pomocí, sociálními službami, službami na úrovni komunity i finančními a nefinančními pobídkami k práci.

6. Za strategii a politiku aktivního začleňování jsou v první řadě odpovědné členské státy a jejich místní a regionální orgány. V souladu s cílem sociální soudržnosti EU však byly pro podporu rozvoje a výměny těchto politik navrženy společné zásady.

7. Hlavními subjekty pro tvorbu a provádění politik jsou místní a regionální orgány. EU má podpůrnou úlohu. Tato definice komplexní politiky aktivního začleňování je přiměřená a opírá se o zásadu subsidiarity.

8. Čtyři pilíře (podpora příjmu, politika aktivního začleňování, přístup k sociálním službám vysoké kvality a zapojení do společnosti) jsou propojeny a měly by se vzájemně podporovat. Každý region, cílová skupina a jednotlivec vyžaduje optimální skladbu politik v rámci těchto čtyř pilířů. Politiky aktivního začleňování jsou šité na míru, aby zohledňovaly rozdíly mezi cílovými skupinami a jednotlivci. V závislosti na národním hospodářském modelu se relativní význam těchto čtyř pilířů a nástrojů politiky zvolených v rámci každého pilíře může mezi členskými státy a místními a regionálními orgány lišit.

9. Výsledky politik zabývajících se integrací lidí nejvíce vzdálených trhu práce jsou nejzřetelnější na úrovni regionální a místní správy. Právě tato úroveň nese důsledky nedostatků v těchto politikách na místní, regionální, národní či evropské úrovni. Koherentní skladba politik by proto měla být vytvořena a realizována v první řadě na regionální a místní úrovni. Místní a regionální orgány znají situaci v daném místě, charakteristické vlastnosti trhu práce a mnohé subjekty, jež mohou v komplexním přístupu k aktivnímu začleňování sehrát klíčovou úlohu.

10. Místní a regionální orgány by proto měly navázat efektivní partnerství s jinými veřejnými orgány, soukromými podniky, sociálními partnery, nevládními organizacemi a zástupci zákazníků za účelem provádění koherentní skladby politik.

11. Místní a regionální orgány musejí mít pro vytváření a provádění těchto politik, jež by se měly připravovat i realizovat ve spolupráci s dalšími veřejnými i soukromými subjekty, značnou politickou svobodu. Evropské a národní politiky (daňová a přistěhovalecká politika, politika vzdělávání, politika týkající se uzavírání pracovních smluv atd.) by měly být šité na míru a vyhovovat potřebám rozvoje a provádění místní a regionální politiky.

12. Měly by se odstranit překážky a nedostatky způsobené evropskými, národními, regionálními a místními právními předpisy a postupy.

Aktivní integrace

13. Nejdůležitějším nástrojem aktivního začleňování je zlepšení aktivní integrace. Pro aktivní integraci všech lidí je zapotřebí komplexní přístup. Zároveň každý region, cílová skupina a jednotlivec vyžaduje integrovanou skladbu politik. Regionální a místní správa je hlavním subjektem, který by měl vytvořit a provádět tuto koherentní skladbu politik se svými partnery (např. s vládou příslušného státu, zaměstnavateli, jinými veřejnými orgány a nevládními organizacemi). Základem komplexní a integrované skladby politik je odstraňování nedostatků s cílem umožnit co největšímu počtu lidí integraci na trhu práce. Toho lze dosáhnout poskytováním poradenství, vedení a odborného vzdělávání pro placenou práci a vytvořením pracovních míst pro chráněné skupiny. Chráněná pracovní místa jsou pracovní místa pro ty, kteří dosud nejsou způsobilí okamžitě zahájit řádnou pracovní činnost.

14. Součástí optimální politiky a komplexního přístupu k aktivnímu začleňování jsou následující prvky:

- povzbuzení mladých lidí a vytvoření možností pro získání počáteční kvalifikace, která zvýší jejich šance na trhu práce;
- opětovná integrace lidí bez práce do pracovního procesu (zásada „práce na prvním místě“). Zároveň by jim mělo být nabídnuto základní a odborné vzdělávání, poradenství, přístup k zařízením péče o děti atd.;
- využití sociální, chráněné a subvencované práce pro osoby více vzdálené trhu práce;
- využití nástrojů pro zapojení do společnosti (např. dobrovolná činnost či sportovní aktivity) pro ty, kteří z důvodu duševních a/nebo fyzických znevýhodnění nejsou způsobilí pro řádnou pracovní činnost ani pro chráněnou práci. Zároveň by se měla zlepšit sociálně ekonomická situace těch, kteří by měli být integrováni na trhu práce, prostřednictvím podpory příjmu a přístupu k sociálním službám vysoké kvality;
- hlavní zásadou je, že každý člověk by měl mít možnost zapojit se do společnosti.

15. Používání intenzivních personalizovaných akčních plánů pomáhá zlepšovat aktivní integraci.

16. Cílové skupiny jsou důležitým prvkem komplexní, integrované skladby politik. Veřejné orgány na regionální a místní úrovni by měly navrhovat a provádět politiky, jež jsou nejefektivnější pro aktivní zapojování všech jedinců bez ohledu na

jejich původ, ale měly by se vypořádat se specifickými překážkami, které před těmito lidmi stojí.

17. Odpovědnost za vytváření pracovních míst nesou hlavně podniky a sociální partneři coby hlavní aktéři v této oblasti, ve spolupráci s místními a regionálními orgány. Na národní a regionální úrovni má ústřední vláda odpovědnost za vytvoření optimálních ekonomických rámcových podmínek, např. za poskytnutí dobrého vzdělání, efektivního zařazení do pracovního procesu, daňových opatření a flexikurity (sociální zabezpečení a flexibilní alternativy práce). Místní a regionální orgány, sociální služby a nevládní organizace jsou posledním článkem řetězce, zejména pro osoby nejvíce vzdálené trhu práce. Jednotlivci mají samozřejmě také své vlastní osobní povinnosti.

18. Státní, sociální a soukromí zaměstnavatelé by měli být intenzivně motivováni k zlepšování stávajících pracovních míst a k vytváření nových kvalitních pracovních míst (s nabídkou dostatečné výše příjmů, dobrých pracovních podmínek a odborného/základního vzdělávání). Zvláště potřebná jsou praktická pracovní místa (vyžadující nízkou kvalifikaci). Národní, místní a regionální orgány mohou optimalizací podnikatelského prostředí motivovat soukromé zaměstnavatele k vytváření pracovních míst.

19. Také místní a regionální orgány jsou významným zaměstnavatelem. Jako zaměstnavatelé by měli rovněž uplatňovat zásady stanovené v tomto dokumentu.

20. Pro osoby, které jsou vzdáleny trhu práce, a to z důvodu tělesného nebo mentálního postižení, může být také nutné vytvořit a financovat sociální a subvencovanou práci a pracovní místa pro chráněné skupiny. Důležitou úlohu při podporování sociálních podniků mohou hrát místní a regionální orgány.

21. Koexistence všech druhů zaměstnání (na dobu určitou, flexibilní, na zkrácený a na plný úvazek, jakož i možnost práce z domova) může pomoci lidem nejvíce vzdáleným trhu práce získat zaměstnání.

22. Všechny druhy formálního a informálního vzdělávání i odborného vzdělávání, systémy částečného odborného vzdělávání a dalšího vzdělávání, uznávání předchozího dosaženého vzdělání a zaměření na celoživotní učení by měly být součástí koordinovaného úsilí o zvýšení kvalifikace také pro osoby nejvíce vzdálené trhu práce.

23. Národní, regionální a místní správa musí vyvinout větší úsilí o zlepšení kvality vzdělávání v souladu s potřebami trhu práce. Politika zaměstnanosti místních orgánů by měla být aktivnější a potřeby místního trhu by měly být co nejlépe zohledněny. V členských státech, kde za politiku trhu práce odpovídá místní úroveň, by vlády za pomoci EU měly povzbuzovat místní orgány v monitorování místního trhu práce.

24. Komplexní, jednotná skladba politik aktivní integrace by měla zahrnovat pobídky, jež by lidem nejvíce vzdáleným trhu práce umožnily vlastní podnikání.

Podpora příjmu

25. Lidé nejvíce vzdáleni trhu práce potřebují dostatečnou podporu příjmu i jinou pomoc, aby mohli důstojně žít a zachovat si určitou míru způsobilosti, která jim umožní opětovnou integraci na trhu práce. Je na místě zdůraznit, že toto je základní zásadou Evropské unie.

26. Dostatečný příjem se v každé zemi, regionu či místní komunitě chápe odlišně. Tuto dostatečnost ovlivňuje výše podpory příjmu, úroveň cen, charakteristické vlastnosti dané domácnosti, daně, délka sociálního vyloučení, kulturní, sociální a historické faktory atd. Podpora příjmu by měla být považována za odpovídající, pokud dokáže odstranit strukturální chudobu. To by mohla být definice „dostatečné“ úrovně. Z hlediska finanční úrovně není možné stanovit obecné pravidlo dostatečnosti pro EU jako celek. Národní, regionální a místní orgány jsou společně odpovědné za politiku odpovídající podpory příjmu. Na úrovni EU by se o tom mělo diskutovat v rámci otevřené metody koordinace.

27. Na úrovni EU by mohla být formulována společná zásada, která by specifikovala, že rozdíl mezi minimálním příjmem na trhu práce a výší podpory příjmu by měl být dostatečně velký, aby motivoval jednotlivce a cílové skupiny k práci. Tento rozdíl je významnou finanční pobídkou v komplexní skladbě politik. Důležitou zásadou Komise, mnoha členských států a regionální a místní správy je, „aby se práce vyplatila“. Národní, místní a regionální orgány by proto měly při vytváření a uplatňování opatření na podporu příjmu zohlednit riziko pastí chudoby.

28. Podpora příjmu by měla být poskytována pouze lidem, kteří nejsou schopni výdělku odpovídajícího příjmu na trhu práce nebo jejichž příjem nepřekročí úroveň životního minima (např. z důvodu nízké produktivity nebo nutnosti akceptovat práci za nízkou mzdou). Národní, místní a regionální orgány by neměly bránit fungování trhu práce a měly by se věnovat přísnému monitorování a posuzování závažných nároků a plnit přitom svou náročnou úlohu zprostředkovatele pro osoby usilující o podporu příjmu. Zároveň by měly existovat aktivní politiky zaměřené na všechny, kdo potřebují sociální pojištění, podporu příjmu a zapojení do společnosti.

29. Podpora příjmu by mohla mít mnoho podob a v ideálním případě by měla být šitá na míru v souladu s místními a individuálními potřebami. Příkladem podpory příjmu by mohla být: podpora příjmu ve výši životního minima pro nezaměstnané a nestudující pracovní síly, materiální podpora ke zlepšení výživy, oblekání, vzdělávání, bydlení a zdravotní péče,

podpora příjmu k doplnění výdělku (pokud je nízký příjem důsledkem nízké produktivity), podpora příjmu za účelem pokrytí vysokých nákladů na mobilitu, podpora příjmu ke zvýšení kvalifikace a dovedností, podpora pro zahájení podnikání atd.

Zapojení do společnosti

30. Někteří z těch, kteří jsou nejvíce vzdáleni trhu práce, trpí četnými osobními a fyzickými znevýhodněními. Integrace na trhu práce a dokonce ani chráněná práce pro ně není reálnou alternativou. Součástí komplexního přístupu je skutečnost, že místní a regionální orgány se o tyto občany starají také. Pro podporu jejich zapojení do společnosti by mělo být využíváno několik nástrojů.

31. Místní a regionální orgány by měly používat všechny druhy finančních a materiálních nástrojů, a usnadnit tak lidem, kteří nepracují, zapojení do společnosti. Tyto nástroje podporují osoby, které by jinak byly vystaveny sociální izolaci, v sociálních, kulturních, sportovních, veřejně prospěšných a dobrovolných činnostech.

Přístup k sociálním službám vysoké kvality

32. Má-li být podpora příjmu, aktivní integrace a zapojení do společnosti co nejefektivnější, jsou nezbytné personalizované akční plány. Ty zajišťují včasné plánování a záruku nezbytných podpůrných opatření pro jednotlivé zákazníky. Místní a regionální orgány potřebují prostředky, které jim umožní vytvořit infrastrukturu kvalitních služeb a personalizované akční plány.

33. Nutnost a charakteristika personalizovaných akčních plánů vyžaduje existenci celé škály nástrojů pro místní a regionální orgány.

34. Místní a regionální orgány by měly podporovat používání takových nástrojů a postupů řízení, které mohou zlepšit kvalitu sociálních služeb (např. všeobecný přístup k internetu, jediná přijímací kancelář, lex silentio a závazné a odpovídající termíny v rozhodování o příjmu či materiální podpoře).

Vypracování podpůrných pokynů

35. Mají-li být politiky aktivního začleňování úspěšné, musejí zahrnovat politiky na místní, regionální, národní a evropské úrovni. Jejich součástí musí být kombinace minimálního příjmu, opatření aktivního trhu práce, vzdělávání a sociálních služeb. Existuje mnoho úskalí, jež mohou zabránit provádění komplexních, jednotných politik na místní a regionální úrovni. Národní, místní a regionální správa by společně měly podporovat uplatňování komplexního přístupu.

36. V sociálně a hospodářsky znevýhodněných regionech a městech Evropy vyžaduje realizace skladby politik aktivního začleňování občanů nejvíce vzdálených trhu práce pomocí osvědčených postupů finanční podporu z EU. Co se týče politik aktivního začleňování, musejí mít místní a regionální orgány proto přímý přístup k rozpočtu Evropského sociálního fondu. Rovněž je zapotřebí, aby zapojení do společnosti bylo financováno z rozpočtu EU. Přístup související s programem Interreg je vhodným příkladem účinné podpory ze strany Evropské unie.

37. Sociální, subvencovaná či chráněná práce a sociální podniky a družstva představují nástroje, které mohou sehrát významnou úlohu ve skladbě politik na místní a regionální úrovni. Tyto podniky by neměly být posuzovány na základě běžných pravidel hospodářské soutěže na evropském trhu (jsou nutná např. méně přísná pravidla pro zadávání veřejných zakázek a poskytování státní podpory).

38. Komplexní přístup je ve prospěch obyvatel dané lokality uplatňován hlavně místními a regionálními orgány. Po právní stránce by mělo být možné, aby tyto orgány zaměřily svou politiku aktivního začleňování na uvedené obyvatele.

39. Místní a regionální orgány by měly hrát vedoucí úlohu v provádění opatření politik zaměřených na aktivní začleňování. Na základě zásady subsidiarity EU by mohla být formulována společná zásada EU, jež by stanovila, že národní a evropské právní předpisy a postupy by měly odrážet potřeby vyjádřené na místní a regionální úrovni (mezní daňové sazby, systémy výhod, podněty pro celoživotní učení, finanční pobídky pro zaměstnavatele, pracovní právo, zákon proti diskriminaci, diferenciaci výše minimální mzdy atd.).

Otevřená metoda koordinace

40. Otevřená metoda koordinace poskytuje rámec pro politickou koordinaci bez právních omezení. V tomto rámci členské státy souhlasí, že určí a budou podporovat nejúčinnější politiky v oblasti aktivního začleňování a budou vzájemně čerpat ze svých zkušeností. Byla formulována následující politická doporučení, jež by měla posílit otevřenou metodu koordinace.

41. Mnoho politik, jejichž cílem je zlepšit aktivní začleňování a podporu příjmu pro osoby nejvíce vzdálené trhu práce, není dostatečně efektivních. Pro zlepšení účinnosti a efektivity těchto politik je nutné vypracovat velmi kvalitní komparativní studie a hodnocení regionálních a místních politik aktivního začleňování. Evropská komise by vypracování těchto velmi kvalitních studií mohla podpořit.

42. Vzájemné hodnocení prováděné místními a regionálními orgány a sítě regionálních a místních pozorovatelů (program Progress) může podnítit procesy učení. Kvalita uvedených hodnocení i kvalita a činnost sítě regionálních a místních pozorovatelů by měla být jasně definována již od počátku.

43. Rozdíly v pracovní nabídce a poptávce, odchylky ve výši platů a v podpoře příjmu v rámci Evropy vedou k dělnickým hnutím, jež mohou zabránit aktivnímu začleňování lidí nejvíce vzdálených trhu práce v dané lokalitě. Otevřenou metodu koordinace lze použít k diskusi o vlivu těchto hnutí na oblast aktivního začleňování.

44. Rozvoj osvědčených postupů a jejich šíření lze podpořit každoročním výběrem místních a regionálních orgánů s nejlepšími výsledky v oblasti aktivního začleňování a udělením evropské ceny. Systematizace osvědčených postupů by mohla probíhat podle vzoru tematických skupin ESF.

V Bruselu dne 18. června 2008.

předseda
Výboru regionů
Luc VAN DEN BRANDE

Stanovisko Výboru regionů – Evropský rok boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení (2010)

(2008/C 257/02)

VÝBOR REGIONŮ

- **připomíná důrazně**, že má-li přinést skutečné plody, musí být tato mobilizace k námětu chudoby a sociálního vyloučení chápána jako dlouhodobý postup, a je tedy nutné zdůraznit potřebu časové proveditelnosti činností podnikaných během roku 2010 nebo dříve;
- **vybízí** k zavedení strukturovaných akcí, které by vtiskly rozhodující změny vedení boje proti chudobě a všem formám sociálního vyloučení, což jsou faktory omezující svobodu jednotlivce a škodící společnosti samotné; a **domnívá se**, že by bylo jistě vhodné umožnit účast na akcích Evropského roku nejen členskými státy, ale i místními a regionálními orgány nebo jejich uskupením jako zvláštním entitám;
- **zdůrazňuje**, že je nutné věnovat zvláštní pozornost situaci dětí, protože děti vyrůstající v chudobě a vyloučení se dostávají do „kruhu“, který se přenáší přes generace a má závažné dlouhodobé následky v tom, že připravuje děti o právo na plné rozvinutí jejich potenciálu, ohrožuje jejich osobní rozvoj, vzdělávání a blaho obecně;
- **vyzývá** instituce Společenství, aby věnovaly velkou pozornost složitým a vícerozměrným podobám chudoby a sociálního vyloučení a aby zavedly koherentní strategie a akce pro prevenci zaměřené na procesy převzetí sociální odpovědnosti (empowerment).

Zpravodajka: paní Linetta SERRI (IT-SES), obecní radní, Armungia (CA)

Odkaz

Návrh rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o Evropském roku boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení (2010)

KOM(2007) 797

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

Obecné připomínky k dokumentu Komise

1. **sleduje** s velkým zájmem zahájenou iniciativu k vyhlášení roku 2010 Evropským rokem boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení;

2. **sdílí** znepokojení, které vedlo k rozhodnutí vyhlásit Evropský rok boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení, protože především do působnosti místních a regionálních samospráv spadá stav chudoby a sociálního vyloučení 78 milionů evropských občanů;

3. **připomíná důrazně**, že má-li přinést skutečné plody, musí být tato mobilizace k námětu chudoby a sociálního vyloučení chápána jako dlouhodobý postup, a je tedy nutné zdůraznit potřebu časové proveditelnosti činností podnikaných během roku 2010 nebo dříve;

4. **potvrzuje**, že místní a regionální orgány mají stěžejní úlohu ve zkoumání a zlepšování podmínek umožňujících účinné využívání sociálních, hospodářských a kulturních služeb osobami žijícími v chudobě nebo sociálním vyloučení. Místní, regionální a celostátní orgány nesou zásadní zodpovědnost za vypracování, financování a řízení politik zaměřených na zabezpečení integrace vyloučených osob;

5. **sdílí názor**, že v provádění sociální politiky nesou místní, regionální a celostátní orgány zásadní zodpovědnost za vypracování, financování a řízení politik zaměřených na integraci osob nejvzdálenějších od trhu práce. Dodavatelé služeb – soukromé, veřejné nebo smíšené subjekty – mají významnou úlohu při provádění těchto politik na místní úrovni;

6. **zdůrazňuje**, že rok boje proti chudobě musí vést k širšímu zapojení osob, které žijí v chudobě nebo sociálním vyloučení, a organizaci, které je spojují. Evropský rok by měl potvrdit princip inkusivní společnosti vytvářející ve veřejné sféře prostor pro uplatnění vyloučených osob, která zhodnocuje zásadní přínosy ze strany organizací, které je sdružují;

7. **zastává názor**, že je třeba v rámci vzájemného vzdělávání posílit výměnu zkušeností mezi členskými státy, místními

a regionálními orgány a mezinárodními organizacemi zapojenými do boje proti chudobě;

Doporučení

8. **podporuje** návrh potvrdit význam kolektivní zodpovědnosti, která zavazuje nejen politické rozhodující osobnosti na všech úrovních, ale také zúčastněné subjekty z veřejného i soukromého sektoru;

9. **poznámává**, že závazek boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení na všech správních úrovních a zejména politické odhodlání těmto jevům bránit musí být stále platné a trvalé;

10. **vybízí** k zavedení strukturovaných akcí, které by vtiskly rozhodující změny vedení boje proti chudobě a všem formám sociálního vyloučení, což jsou faktory omezující svobodu jednotlivce a škodící společnosti samotné;

11. **zasazuje se** o větší rozhodnost při provádění doplňujících činností ostatními vhodnými akčními nástroji Společenství v oblasti sociálního začlenění, jako je program PROGRESS, strukturální fondy, Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (FEADER), i pokud se jedná o oblast boje proti diskriminaci, podporu základních práv a rovnosti žen a mužů, o činnosti v oblasti vzdělávání a odborné přípravy, kultury a mezikulturního dialogu, mládeže, péče o děti a starší občany, občanství, přistěhovalectví, azylové politiky a výzkumu;

12. **požaduje**, aby byly potírány všechny formy diskriminace, které se podílejí na vzniku chudoby a sociálního vyloučení;

13. **domnívá se**, že by bylo jistě vhodné umožnit účast na akcích Evropského roku nejen členskými státy, ale i místními a regionálními orgánům nebo jejich uskupením jako zvláštním entitám;

14. **navrhuje** posílit otevřenou metodu koordinace sociální ochrany, sociálního začlenění a evropské strategie pro zaměstnanost a zajistit větší účast regionální a místní úrovně. Její účinnost z velké části závisí na zapojení místních a regionálních samospráv do vypracování regionálních akčních plánů boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení směřujícímu k podpoře globálnějšího přístupu integrujícího tři hlavní směry aktivního začlenění;

15. **připomíná** ve vztahu ke zlepšování přístupu k službám, že ve většině členských států jsou poskytovateli sociálních služeb místní a regionální orgány. Tyto úrovně jsou proto vhodné pro vypracování a uplatňování nových pravidel řízení služeb, která mají zlepšit jejich přístupnost;

16. **zdůrazňuje**, že je nutné věnovat zvláštní pozornost situaci dětí, protože děti vyrůstající v chudobě a vyloučení se dostávají do „kruhu“, který se přenáší přes generace a má závažné dlouhodobé následky v tom, že připravuje děti o právo na plné rozvinutí jejich potenciálu, ohrožuje jejich osobní rozvoj, vzdělávání a blaho obecně. Je třeba věnovat větší pozornost početným a mladým rodinám s ohledem na možné rizikové faktory sociálního vyloučení;

17. **připomíná**, že plná účast mladších generací je zajištěna především přístupem ke vzdělávacím službám; poslední

průzkum PISA provedený OECD zaznamenal úzký vztah mezi nízkou úrovní kvalifikace a sociálním vyloučením. Angažovanost a účast občanů Unie je základní složkou sociální soudržnosti a rozvoje Evropy;

18. **vyzývá** instituce Společenství, aby věnovaly velkou pozornost složitým a vícerozměrným podobám chudoby a sociálního vyloučení a aby zavedly koherentní strategie a akce pro prevenci zaměřené na procesy převzetí sociální odpovědnosti (empowerment);

19. **vybízí** k většímu ohledu na problémy, se kterými se setkávají místní a regionální orgány, zejména ty, které jsou situované u vstupních míst do Evropské unie, v záležitostech vstupu žadatelů o azyl a nelegálních přistěhovalců.

II. POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

Čl. 2 písm. b)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Převzetí odpovědnosti — Přebírání odpovědnosti za politiky a činnosti v oblasti sociálního začleňování veřejnosti a zdůrazňování odpovědnosti každého jednotlivce za boj proti chudobě a marginalizaci. Tento evropský rok bude podporovat informovanost, účast a zapojení a vytvářet nové příležitosti pro účast občanů.	Převzetí odpovědnosti — Přebírání odpovědnosti za politiky a činnosti v oblasti sociálního začleňování veřejnosti a zdůrazňování odpovědnosti každého jednotlivce za boj proti chudobě a marginalizaci. Tento evropský rok bude <u>hodlá</u> podporovat informovanost, účast a zapojení a vytvářet nové příležitosti pro účast občanů <u>sídlících v zemích Unie</u> .

Odůvodnění

Je důležité výslovně připomenout pevný závazek Unie realizovat odhodlání k činům, směřujícím k aktivní proměně postojů evropských občanů k chudobě a sociálnímu vyloučení.

Pozměňovací návrh 2

Čl. 2 písm. c)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Soudržnost — Podpora soudržnější společnosti zvyšováním informovanosti veřejnosti o výhodách společnosti, kde byla vymýcena chudoba a nikdo není nucen žít na jejím okraji, pro všechny. Evropský rok bude podporovat společnost, která udržuje a rozvíjí kvalitu života, společenský blahobyt a rovné příležitosti pro všechny bez ohledu na jejich zázemí a zajišťuje udržitelný rozvoj a solidaritu mezi generacemi i v rámci generací a soudržnost politik s opatřeními EU po celém světě.	Soudržnost — Podpora soudržnější společnosti zvyšováním informovanosti veřejnosti o výhodách všech občanů <u>o rovnostářské společnosti, která zaručuje práva a příležitosti, společnosti, kde byla vymýcena chudoba a nikdo není nucen žít na jejím okraji, pro všechny.</u> Evropský rok bude podporovat společnost, která udržuje a rozvíjí kvalitu života, společenský blahobyt a rovné příležitosti pro všechny bez ohledu na jejich zázemí a zajišťuje udržitelný rozvoj a solidaritu mezi generacemi i v rámci generací a soudržnost politik s opatřeními EU po celém světě.

Odůvodnění

Má zásadní význam, aby se závazky Unie v oblasti sociálních politik vztahovaly na všechny její občany, aby Unie přiznávala plná a rovná občanská práva všem, aby všem umožňovala účast a zajišťovala jim stejné příležitosti ve smyslu článku 5a Lisabonské smlouvy: „Při vymezování a provádění politik a činností podle této části přihlíží Unie k požadavkům spojeným s podporou vysoké úrovně zaměstnanosti, zárukou přiměřené sociální ochrany, bojem proti sociálnímu vyloučení a vysokou úrovní všeobecného a odborného vzdělávání a ochrany lidského zdraví.“

Pozměňovací návrh 3

Čl. 2 písm. d)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Závazek — Opakování významného politického závazku EU v oblasti boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení a podpora tohoto závazku na všech úrovních veřejné správy. Evropský rok bude stavět na úspěších a možných nedostacích otevřené metody koordinace pro sociální ochranu a sociální začlenění a posílí politické odhodlání předcházet chudobě a sociálnímu vyčleňování a bojovat proti nim a být podnětem dalšího rozvoje akcí Evropské unie v této oblasti.	Závazek — Opakování významného politického závazku EU a členských států v oblasti boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení a podpora tohoto závazku na všech úrovních veřejné správy účinné aktivity veřejných orgánů v boji proti chudobě. Evropský rok bude stavět na úspěších a možných nedostacích otevřené metody koordinace pro sociální ochranu a sociální začlenění a posílí politické odhodlání předcházet chudobě a sociálnímu vyčleňování a bojovat proti nim a být podnětem dalšího rozvoje akcí Evropské unie a členských států v této oblasti.

Odůvodnění

Zatímco se čl. 2 písm. c) soustředí na sdílení odpovědnosti, měl by čl. 2 v písmenu d) zaměřit pozornost na úlohu veřejných orgánů a zdůraznit, že boj proti chudobě musí být veden politickým úsilím, nikoliv akcemi zaměřenými na chování jednotlivců.

Pozměňovací návrh 4

Čl. 6 odst. 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Každý členský stát ustaví „vnitrostátní prováděcí orgán“, který bude organizovat jeho účast na evropském roce a zajistí koordinaci na vnitrostátní úrovni. Uvedený vnitrostátní prováděcí orgán ponese odpovědnost za vymezení vnitrostátního programu a priorit pro evropský rok a za výběr jednotlivých akcí navrhovaných pro financování ze strany Společenství. Vnitrostátní strategie a priority pro evropský rok budou stanoveny v souladu s cíli uvedenými v článku 2.	Každý členský stát ustaví „vnitrostátní prováděcí orgán“, který bude organizovat jeho účast na evropském roce a zajistí koordinaci na vnitrostátní úrovni. Uvedený vnitrostátní prováděcí orgán ponese odpovědnost za vymezení vnitrostátního programu a priorit programu pro evropský rok na vnitrostátní úrovni a za výběr jednotlivých akcí navrhovaných pro financování ze strany Společenství. Přitom musí být prokázána úzká koordinace s regionální a lokální úrovní. Vnitrostátní strategie a priority strategie pro evropský rok budou stanoveny v souladu s cíli uvedenými v článku 2.

Odůvodnění

Je důležité, aby vnitrostátní programy nejdříve definovaly vnitrostátní priority založené na specifických podobách chudoby v daných státech; plánování strategie se musí zakládat výlučně na hluboké znalosti problému, protože boj proti chudobě probíhá v několika oblastech a intervenční přístup musí být správně zaměřený.

Pozměňovací návrh 5

Článek 13

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Komise může pro účely evropského roku spolupracovat s příslušnými mezinárodními organizacemi, zejména s Radou Evropy, Mezinárodní organizací práce a Organizací spojených národů.	Komise může pro účely evropského roku spolupracovat s příslušnými mezinárodními organizacemi, zejména s Radou Evropy, Mezinárodní organizací práce a Organizací spojených národů, Světovou zdravotnickou organizací a Světovou bankou.

Odůvodnění

Život v chudobě má závažné dlouhodobé následky, brání dosažení plného potenciálu, ohrožuje zdraví a osobní rozvoj a blaho obecně. Zkušenosti WHO mohou rozšířit znalosti a umožnit sdílení osvědčených postupů. Stejně významné jsou zkušenosti Světové banky, protože její přístup se čím dál více zakládá na převzetí odpovědnosti (empowerment).

Pozměňovací návrh 6

Příloha

I. AKCE NA ÚROVNI SPOLEČENSTVÍ

1. Setkání a akce

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Organizace setkání a akcí na úrovni Společenství, jejichž záměrem je zvyšovat informovanost o problematice související s evropským rokem, chudobou a sociálním vyloučením a poskytovat fórum pro výměnu názorů. Budou se jich účastnit příslušné zúčastněné strany a budou plánovány v součinnosti s osobami žijícími v chudobě a organizacemi občanské společnosti, které je zastupují, což poskytne kvalitní příležitost pro řešení nedostatků v politice a každodenních problémech.	Organizace setkání a akcí na úrovni Společenství, jejichž záměrem je zvyšovat informovanost veřejnosti <u>občanů států Unie</u> o problematice související s evropským rokem, bojem proti chudobě <u>chudobou</u> a sociálnímu vyloučení a usnadňovat poskytovat fórum pro výměnu názorů. Budou se jich účastnit příslušné zúčastněné strany a budou plánovány v součinnosti s osobami žijícími v chudobě a organizacemi občanské společnosti, které je zastupují, což poskytne kvalitní příležitost pro řešení nedostatků v politice a každodenních problémech. <u>Účelem je dosažení aktivní účasti sociálních aktérů na vývoji činností a postupu převzetí sociální odpovědnosti (empowerment).</u>

Odůvodnění

Boj proti chudobě se musí zaměřit na občany států Unie, aby rozvinul a zvýšil jejich zodpovědnost. Účelem Evropského roku boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení je vytvoření podmínek omezujících reprodukci sociálních nerovností; činnosti a postupy se musejí inspirovat převzetím sociální odpovědnosti (empowerment).

Pozměňovací návrh 7

Příloha

2. Informační a propagační kampaně zahrnující

3. bod

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
informační kampaň na úrovni celého Společenství a její vnitrostátní verze na úrovni členských států, založenou na tradičních i nových komunikačních kanálech a nových technologiích;	informační kampaň na úrovni celého Společenství a její <u>místní, regionální a vnitrostátní verze</u> na úrovni členských států, založenou na tradičních i nových komunikačních kanálech a nových technologiích <u>zaměřenou na zvýšení úrovně šíření a určenou k povzbuzení zájmu veřejnosti;</u>

Odůvodnění

Místní měřítko je významné, protože místní a regionální orgány mají stěžejní úlohu ve zkoumání a zlepšování podmínek umožňujících účinné využívání sociálních, hospodářských a kulturních služeb osobami žijícími v chudobě nebo sociálním vyloučení. Místní, regionální a státní orgány nesou zásadní zodpovědnost za vypracování, financování a řízení politik zaměřených na zabezpečení integrace vyloučených osob.

Informační kampaně budou moci ovlivnit občany v širším měřítku, budou-li se opírat o účast všech úrovní veřejné správy a budou-li používat komunikační jazyk zaměřený na specifické cílové skupiny.

Pozměňovací návrh 8

Příloha

2. Informační a propagační kampaně zahrnující

4. bod

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
vytvoření komunikačních a mediálních nástrojů dostupných v rámci celého Společenství s cílem podpořit zájem veřejnosti;	vytvoření komunikačních a mediálních nástrojů dostupných v rámci celého Společenství s cílem podpořit zájem veřejnosti;

Odůvodnění

Text je obsažen ve třetím bodě.

Pozměňovací návrh 9

Příloha

2. Informační a propagační kampaně zahrnující

5. bod

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
vhodná opatření a iniciativy ke zveřejnění výsledků a ke zvýšení viditelnosti programů, akcí a iniciativ Společenství, které přispívají k cílům evropského roku;	vhodná opatření a iniciativy ke zveřejnění výsledků a ke zvýšení viditelnosti programů, akcí a iniciativ Společenství ke zvýšení viditelnosti programů, zveřejnění akcí a iniciativ <u>Společenství a výsledků</u> , které přispívají k cílům evropského roku;

Odůvodnění

Vyplyvá z textu.

Pozměňovací návrh 10

Příloha

2. Informační a propagační kampaně zahrnující

6. bod

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
vhodné iniciativy vzdělávacích institucí s cílem šířit informace o evropském roku;	vhodné iniciativy vzdělávacích institucí s cílem <u>informovat mladší generace a šířit informace o evropském roku</u> <u>zásadách boje proti chudobě</u> ;

Odůvodnění

Sdílení odpovědnosti se posiluje akcí zaměřenou na rozšíření účasti všech složek společnosti, zejména mladších generací, aby se účinněji aplikoval článek 149 Lisabonské smlouvy připomínající: „podporu účasti mladých lidí na demokratickém životě Evropy“.

Pozměňovací návrh 11

Příloha

3. Jiné akce

1. bod

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
průzkumy a studie na úrovni Společenství prováděné s cílem zhodnotit přípravu, účinnost, dopad a dlouhodobé sledování evropského roku a vypracovat o nich zprávu. Za účelem dosažení nového konsensu v oblasti politických řešení bude jeden takový průzkum zahrnovat rovněž sérii otázek s cílem vyhodnotit veřejné mínění o politice prevence chudoby a sociálního vyloučení a boje s nimi včetně systémů sociální ochrany, a o potenciální úloze Unie v boji proti chudobě a vyloučení. Tento průzkum bude proveden v roce 2009, takže jeho výsledky bude možné prezentovat na zahajovací konferenci evropského roku;	průzkumy a studie na úrovni Společenství prováděné s cílem zhodnotit přípravu, účinnost, dopad a dlouhodobé sledování evropského roku a vypracovat o nich zprávu. Za účelem dosažení nového konsensu rozšíření základů konsensu v oblasti politických řešení bude jeden takový průzkum zahrnovat rovněž sérii otázek s cílem vyhodnotit veřejné mínění o politice prevence chudoby a sociálního vyloučení a boje s nimi včetně systémů sociální ochrany, a o potenciální úloze, <u>ke které se Unie zavazuje v boji</u> proti chudobě a vyloučení. Tento průzkum bude proveden v roce 2009, takže jeho výsledky bude možné prezentovat na zahajovací konferenci evropského roku;

Odůvodnění

Je důležité výslovně připomenout pevný závazek Unie realizovat odhodlání k činům, směřujícím k aktivní proměně postojů evropských občanů k chudobě a sociálnímu vyloučení.

Pozměňovací návrh 12

Příloha

3. Jiné akce

2. bod

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
spolupráce se soukromým sektorem, provozovateli rozhlasového a televizního vysílání a dalšími sdělovacími prostředky jakožto partnery v oblasti šíření informací o evropském roce i v oblasti akcí, jejichž cílem je dlouhodobý dialog o sociálních otázkách;	spolupráce se soukromým sektorem, provozovateli rozhlasového a televizního vysílání a dalšími sdělovacími prostředky jakožto partnery v oblasti šíření informací o evropském roce i v oblasti akcí, jejichž cílem je <u>rozvinutí dlouhodobého dialogu</u> o sociálních otázkách;

Odůvodnění

Vyplývá z textu.

Pozměňovací návrh 13

Příloha

II. SPOLUFINANCOVÁNÍ AKCÍ NA VNITROSTÁTNÍ ÚROVNI

Odst. 7 písm. f)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
možnosti odborné přípravy pro úředníky, sociální partnery, média, zástupce nevládních organizací a další subjekty s cílem zvýšit jejich znalosti týkající se fenoménu chudoby a sociálního vyloučení, evropských a vnitrostátních politik sociálního začleňování a různých nástrojů, které mají tyto politiky k dispozici, posílit jejich schopnost řešení otázek souvisejících s chudobou a podpořit jejich aktivní zapojení do boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení;	možnosti odborné přípravy pro úředníky na vnitrostátní, regionální a místní úrovni, pro sociální partnery, média, zástupce nevládních organizací a další subjekty s cílem zvýšit jejich znalosti týkající se fenoménu chudoby a sociálního vyloučení, evropských a vnitrostátních politik sociálního začleňování a různých nástrojů, které mají tyto politiky k dispozici, posílit jejich schopnost řešení otázek souvisejících s chudobou a podpořit jejich aktivní zapojení do boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení;

Odůvodnění

Místní, regionální a celostátní orgány nesou zásadní zodpovědnost za vypracování, financování a řízení politik zaměřených na zabezpečení integrace vyloučených osob, je proto nutné, aby jejich úředníci byli na takové úkoly připraveni.

Pozměňovací návrh 14

Příloha

IV. PRIORITY V OBLASTI ČINNOSTÍ EVROPSKÉHO ROKU

2. odstavec

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
V souladu s provedenou analýzou a prioritami identifikovanými ve Společné zprávě o sociální ochraně a sociálním začlenění by se daný evropský rok měl zaměřit na následující témata:	V souladu s provedenou analýzou a prioritami identifikovanými ve Společné zprávě o sociální ochraně a sociálním začlenění by se daný evropský rok měl zaměřit na následující témata:
— chudoba dětí a mezigenerační přenos chudoby;	— chudoba dětí a mezigenerační přenos chudoby;
— trh práce přístupný všem;	— <u>staří lidé;</u>
— znevýhodnění v oblasti vzdělávání a odborné přípravy včetně přípravy v oblasti počítačové gramotnosti;	— <u>aktivní integrované přístupy k začlenění;</u>
— chudoba a otázka rovnosti pohlaví;	— trh práce přístupný všem;
— přístup k základním službám včetně přiměřeného ubytování;	— znevýhodnění v oblasti vzdělávání a odborné přípravy včetně přípravy v oblasti počítačové gramotnosti;
— vyřešení problému diskriminace, podpora integrace imigrantů a začleňování etnických menšin do společnosti a na trhu práce;	— chudoba a otázka rovnosti pohlaví;
— řešení potřeb postižených osob a dalších zranitelných skupin.	— přístup k základním službám včetně přiměřeného ubytování;
	— vyřešení problému diskriminace, podpora integrace imigrantů a začleňování etnických, <u>náboženských a uprchlických</u> menšin do společnosti a na trhu práce;
	— řešení potřeb postižených osob a dalších zranitelných skupin.

Odůvodnění

Podmínky života v chudobě se dotýkají zejména starší populace, uprchlíků a náboženských menšin. Aby jim bylo možné zajistit rovné možnosti účasti v politickém a sociálním životě, je důležité podporovat k těmto tématům začleňující akce.

Pozměňovací návrh 15

Příloha

5. CHARAKTERISTIKY A CÍLE

5.3 Cíle, očekávané výsledky a související ukazatele návrhu v kontextu rámce ABM

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Tento evropský rok by měl podněcovat diskusi a vytvářet řešení s cílem zajistit smysluplný podíl na životě společnosti osobám žijícím v chudobě a čelícím sociálnímu vyloučení, posilování organizací, jejichž jsou členy, a vytvářet silnější rámce s cílem zajistit zapojení těchto osob do činností, které rozhodným způsobem ovlivní odstranění chudoby. To napomůže zvýšení dopadu otevřené metody koordinace v praxi.	Tento evropský rok by měl podněcovat diskusi a vytvářet řešení s cílem zajistit <u>začlenění a</u> smysluplný podíl na životě společnosti osobám žijícím v chudobě a čelícím sociálnímu vyloučení, posilování organizací, jejichž jsou členy, a vytvářet podmínky vhodné pro účinné akce <u>pro převzetí zodpovědnosti (empowerment) silnější rámce</u> s cílem zajistit zapojení těchto osob do činností, které rozhodným způsobem ovlivní odstranění chudoby. To napomůže zvýšení dopadu otevřené metody koordinace v praxi.

Odůvodnění

Vyplývá z textu.

V Bruselu dne 18. června 2008.

předseda
Výboru regionů
Luc VAN DEN BRANDE

Stanovisko Výboru regionů – Evropské seskupení pro územní spolupráci: nový impuls pro územní spolupráci v Evropě

(2008/C 257/03)

VÝBOR REGIONŮ

- trvá na nezbytnosti rychlého a souvislého uplatnění nařízení na celém území Unie v souladu s evropským charakterem nového nástroje;
- zdůrazňuje, že ESÚS tím, že formám územní spolupráce mezi institucemi na různých úrovních ze dvou či více členských států poskytuje právní záštitu Společenství, může podnítit horizontální evropskou integraci prováděním zásad subsidiarity a blízkosti;
- zdůrazňuje, že možnost zahrnout různé institucionální úrovně do jednotné struktury spolupráce otevírá dveře novým podobám řízení na více úrovních a umožňuje evropským regionálním a místním orgánům převzít důležitou úlohu podnětu při vypracování a zavádění politik Unie, a tím přispět k otevřenější, participativnější, demokratičtější, odpovědnější a transparentnější evropské správě věcí veřejných;
- potvrzuje svůj záměr hrát zásadní roli ve věci informování o nástroji ESÚS a jeho podpory za pomoci politického nasazení, komunikačních iniciativ, vytváření sítí pro výměnu zkušeností a osvědčených postupů a vzdělávacích činností;
- vyzývá Evropskou komisi, aby v příští zelené knize o evropské územní soudržnosti zahájila strategické úvahy o ESÚS.

Zpravodajka: Mercedes BRESSO (IT/SES), předsedkyně vlády regionu Piemonte

VÝBOR REGIONŮ

Výzvy pro Evropu a potřeba evropské integrace

1. s nadšením vítá přijetí nařízení o evropském seskupení pro územní spolupráci (ESÚS); toto seskupení představuje účinnou odpověď na základní potřebu prohloubení evropského integračního procesu s ohledem na regionální rozmanitost tím, že výzvám, před kterými stojí Evropa, přizpůsobuje stávající modely řízení;

2. bere na vědomí, že Evropská unie se ocitla před změnami důležitými pro její budoucnost: stačí uvážit novou Lisabonskou smlouvu, která byla podepsána 13. prosince 2007, nedávné rozšíření schengenského prostoru o devět nových zemí, přijetí eura Kyprem a Maltou na počátku roku 2008 a probíhající přezkum rozpočtu;

3. je obecně potěšen, že nová Lisabonská smlouva v článku 3 Smlouvy o Evropské unii zavádí územní soudržnost mezi cíle Unie, a prohlašuje, že se má věnovat zvláštní pozornost přeshraničním regionům; jde o výslovné uznání, že při přípravě politik Unie je třeba podporovat harmonický a rovnovážný rozvoj evropského území, které je ze své podstaty polycentrické; vyzývá Komisi, aby vypracovala návrh, jaká opatření a činnosti to může v budoucnu na evropské úrovni zahrnovat;

4. uznává, že budoucnost Evropské unie a jejího území závisí na posílení součinnosti mezi politikami soudržnosti a strategiemi na podporu konkurenceschopnosti, jakož i na rozvoji odvětvových politik, jež by zejména znevýhodněným oblastem pomohly čelit výzvám globalizace na základě přeshraničního, nadnárodního a meziregionálního přístupu; konstatuje, že přeshraniční, nadnárodní a meziregionální spolupráce již přinesla a nadále vytváří přidanou hodnotu: evropskou, politickou, institucionální, hospodářskou a sociálně kulturní přidanou hodnotu;

5. připomíná, že územní soudržnost je ústřední složkou územní agendy Evropské unie. Tato agenda vyjadřuje požadavek, aby územní rozměr hrál výraznější roli v budoucí evropské politice soudržnosti a dalších politikách Společenství;

6. domnívá se, že územní soudržnost představuje nezbytnou složku pro dosažení cílů hospodářského růstu a solidarity a pro vytvoření vysoce konkurenceschopného sociálně tržního hospodářství zaměřeného na plnou zaměstnanost, sociální pokrok a udržitelný rozvoj;

7. potvrzuje, že územní soudržnost zároveň může posílit konkurenceschopnost a udržitelnost evropských regionů v souladu s cíli nové Lisabonské strategie aktualizované členskými státy v roce 2008;

8. domnívá se, že územní spolupráce a především přeshraniční spolupráce je klíčovým prvkem evropské integrace a politickou prioritou EU, a připomíná zvláštní význam, který má územní spolupráce v případě nejvzdálenějších regionů, ostrovů a horských oblastí;

9. vyzývá Evropskou komisi, aby v příští zelené knize o evropské územní soudržnosti zahájila strategické úvahy o ESÚS;

Politický a strategický význam ESÚS

10. podporuje územní spolupráci jako základní nástroj politiky soudržnosti v zájmu vyřešení otázek s výrazným územním rozměrem v odvětvích, které jsou velmi důležité z hospodářského, sociálního, kulturního a environmentálního hlediska;

11. zdůrazňuje, že územní spolupráce představuje vhodnou odpověď na požadavek, aby rozdělení finančních prostředků týkajících se programového období 2007–2013 bylo z geografického hlediska rovnoměrnější;

12. je potěšen, že programové období 2007–2013 stanoví významné posílení územní spolupráce v politice soudržnosti prostřednictvím:

- integrace iniciativy Společenství INTERREG, z níž se stává politický cíl evropské politiky soudržnosti v plném smyslu slova (cíl 3),
- výrazného zaměření iniciativ v oblasti územní spolupráce na dosažení cílů stanovených v Lisabonu a Göteborgu,
- upevnění územní spolupráce a jejího propojení s ostatními politikami EU v tematických oblastech v rámci iniciativy Regiony pro hospodářskou změnu,
- posílení struktur spolupráce, řídicích mechanismů a postupů kapitalizace, a to i pomocí programů na propojení 27 členských států v síti (Urbact, Interact, ESPON);

13. domnívá se, že nařízení (ES) č. 1082/2006 o evropském seskupení pro územní spolupráci (ESÚS) představuje důležitý právní nástroj, který pomocí jednotných pravidel Společenství přímo uplatňovaných ve všech členských státech posílí spolupráci mezi evropskými územními celky;

14. má za to, že jeho předpokládaný potenciál je navíc posílen díky jeho přímé návaznosti na *acquis communautaire*, která mu dodává zvláštní sílu a schopnost právní integrace a větší hloubku a dynamičnost, než jaké mají klasické nástroje spolupráce;

15. poukazuje na to, že předchozí právní rámec, který nařízení nicméně nemá v úmyslu zrušit, často způsoboval nejistotu;

16. je potěšen, že nařízení o ESÚS zahrnuje značnou část změn, které byly v oblasti územní spolupráce zavedeny díky *acquis* Rady Evropy. V rámci Rady Evropy bylo prostřednictvím Evropské rámcové úmluvy o přeshraniční spolupráci mezi územními společenstvími nebo úřady z roku 1980 a jejich dodatkových protokolů z let 1995 a 1998 poprvé uznáno právo územních společenství spolupracovat i přes hranice států;

17. poukazuje na to, že ESÚS je nástroj, jenž uvádí v život strukturu evropské spolupráce, jejímž cílem je umožnit projednávání a řešení tradičních právně-administrativních problémů souvisejících s prováděním a řízením přeshraničních, nadnárodních a meziregionálních programů a projektů a územní spolupráce obecně;

18. zdůrazňuje, že ESÚS přispívá ke stabilitě a jistotě iniciativ územní spolupráce vytvářením spolupracujících skupin, které mají právní subjektivitu a také prostředky nezbytné k uskutečnění projektů a činností, a to s finanční podporou Společenství i bez ní;

19. zdůrazňuje, že ESÚS může nabídnout účinnou platformu pro koordinaci a provádění evropských, národních a regionálních politik v mnoha velmi důležitých oblastech, jako je např. infrastruktura, konkurenceschopnost podniků, výzkum a inovace, odborná příprava, ochrana životního prostředí a předcházení environmentálním rizikům, energetické a dopravní sítě, zdravotnictví a sociální věci, udržitelný a polycentrický rozvoj měst;

20. připomíná, že evropské programy, jako například INTERREG, byly důvodem pro vytvoření početných struktur, úmluv a dohod, které měly dát konkrétní podobu formám přeshraniční a meziregionální spolupráce mezi územními celky ve věcech společného zájmu;

21. domnívá se, že ESÚS může představovat novou příležitost pro právní strukturu a soudržný rozvoj Euroregionů, jež v uplynulých letech prostřednictvím kooperačních iniciativ rozhodujícím způsobem přispěly k posílení skutečné spolupráce v široké škále aktivit, sousedských vztahů, sblížení obyvatelstva, přenosu znalostí a výměně osvědčených postupů;

22. zdůrazňuje, že cílem nařízení o ESÚS není zrušit existující fungující Euroregiony ani vytvořit dodatečnou správní strukturu, ale poskytnout skutečnou možnost pro transevropskou územní spolupráci;

23. klade důraz na to, že ESÚS představuje mocný nástroj k uskutečňování decentralizované spolupráce v řadě oblastí politiky po celé Evropské unii na základě pevných struktur, které dokáží povzbudit zapojení občanů a přijímat společná rozhodnutí, jež budou plně provedena a povedou rovněž k dlouhodobé strategické spolupráci;

24. konstatuje, že ESÚS může a mělo by být operačním nástrojem první úrovně, vzhledem k tomu, že různým oblastem EU zpřístupňuje úvěrový trh pro financování infrastruktury nebo služeb obecného zájmu, aby tyto oblasti zase mohly vytvářet příjmy nezbytné pro podporu finančního zdraví těchto opatření;

25. zdůrazňuje, že první z opatření, která je na úrovni Společenství nutné provést, se týká podpory využívání ESÚS coby přednostního nástroje spolupráce, a to z toho důvodu, že přinese značné výhody, které souvisejí se zjednodušením řízení politik, plánů a projektů, a rovněž za účelem rozšíření osvědčených administrativních postupů v celé EU;

26. domnívá se, že přijetí nástroje ESÚS může přispět k tomu, že stávající struktury spolupráce budou nejen fungovat soudržněji a účinněji s ohledem na racionalizaci místo plýtvání finančními prostředky, ale také zlepší kvalitu dosažených výsledků;

27. zdůrazňuje, že prostřednictvím intenzivnějšího zapojení regionálních a místních orgánů a hospodářských a sociálních subjektů na územní úrovni ESÚS významně přispěje k účinnějšímu rozdělení a řízení zdrojů;

28. zdůrazňuje, že ESÚS tím, že formám územní spolupráce mezi institucemi na různých úrovních ze dvou či více členských států poskytuje právní záštitu Společenství, může podnítit horizontální evropskou integraci prováděním zásad subsidiarity a blízkosti;

29. potvrzuje, že evropské regionální a místní orgány mohou prostřednictvím nástroje ESÚS převzít důležitou úlohu podnětu při vypracování a zavádění politik Unie, a tím přispět k otevřenější, participativnější, demokratičtější, odpovědnější a transparentnější evropské správě věcí veřejných;

30. zdůrazňuje, že možnost zahrnout různé institucionální úrovně do jednotné struktury spolupráce otevírá dveře novým podobám řízení na více úrovních, v níž zainteresované strany podle svých schopností přispívají k celkovému úspěchu iniciativy;

Snaha o uplatnění nařízení v souladu s charakterem Společenství

31. zdůrazňuje, že samotná povaha právního nástroje nařízení zaručuje jednotná pravidla územní spolupráce ve všech členských státech a snižuje rozdíly způsobené roztržitostí právních předpisů; poprvé existuje společný nástroj s tímto geografickým dosahem;

32. zastává názor, že provádění tohoto nařízení je nutné náležitě koordinovat, aby se právní akty vypracované jednotlivými členskými státy k aplikaci nařízení (ES) č. 1082/2006 daly sestavit, aniž by docházelo k vzájemné neslučitelnosti či překážkám;

33. trvá na nezbytnosti rychlého a souvislého uplatnění nařízení na celém území Unie v souladu s evropským charakterem nového nástroje;

34. v souladu s postupy uvedenými v bodech odůvodnění nařízení o ESÚS zdůrazňuje, že je důležité zapojit do uskutečňování nového nástroje Společenství i třetí země, a sice tím nejvhodnějším způsobem a okamžitě;

35. bere na vědomí, že některé členské státy již přijaly opatření k uplatnění nařízení, avšak vyhrazuje si provést pečlivou analýzu těchto opatření za účelem posouzení jejich souladu s cíli sjednocení právních předpisů a podpory územní spolupráce;

36. lituje, že se většina členských států ještě nepostarala o přijetí opatření k uplatnění nařízení, a vybízí odpovědné orgány, aby se bez dalších odkladů a zavádění překážek a byrokratických břemen postaraly o ustavení a plnou funkčnost ESÚS;

37. upozorňuje na skutečnost, že ESÚS bylo vytvořeno i v zájmu zjednodušení postupů pro provádění a řízení iniciativ územní spolupráce, a proto požaduje širší spolupráci mezi jed-

notlivými příslušnými vnitrostátními, regionálními a místními orgány států;

38. domnívá se tedy, že je zásadně důležitá spolupráce a vzájemná informovanost mezi členskými státy a přímé zapojení regionálních a místních celků;

39. připomíná, že právo Společenství vytváří nařízením týkajícím se ESÚS novou skupinu právnických osob, jimž se bez ohledu na významné odkazy na vnitrostátní zákony musí dostat v podstatě jednotného zacházení v různých členských státech podle zásad přímé použitelnosti a přímé účinnosti;

40. zaznamenává, že článek 2 nařízení stanoví přesnou hierarchii, na jejímž základě nejen právní předpisy Společenství, ale i ustanovení obsažená v úmluvách a stanovách vznikajícího ESÚS budou mít přednost před právem členského státu, v němž má ESÚS sídlo, přičemž toto právo bude uplatněno pouze v případě záležitostí neupravených nebo jen částečně upravených nařízením;

41. zdůrazňuje, že ustanovení nařízení, která se neodvolávají na vnitrostátní právo, se přímo uplatní na každou žádost o vytvoření ESÚS;

42. domnívá se, že nařízení bude pro potenciální členy ESÚS umístěné na území nejméně dvou států vhodným právním předpisem, který lze ihned uplatnit k vytvoření ESÚS v souladu s ustanoveními tohoto nařízení;

43. připomíná, že nedodržení povinnosti členských států přijmout vhodná opatření k uplatnění brzdí potenciál konceptu ESÚS, a proto vyzývá Evropskou komisi, aby donutila členské státy ke splnění jimi přijatých závazků v této oblasti;

44. domnívá se, že Evropská komise může podle původního smyslu nařízení hrát rozhodující roli v zájmu plné funkčnosti ESÚS;

45. vyzývá Evropskou komisi, aby pobídla členské státy k přijetí nezbytných opatření k uplatnění a současně poskytla vhodnou podporu příslušným národním orgánům tím, že přijme obecné zásady, kritéria výkladu a technické specifikace. Komise by za tímto účelem mohla využít práce skupiny expertů pro otázky ESÚS, kterou ustavil Výbor regionů;

46. přeje si, aby Evropská komise v případě, že by přetrvávaly situace neplnění, zvažila možnost zahájit nezbytné řízení pro porušení předpisů s členskými státy, jež bezdůvodně nesplnily svoji povinnost přijmout nezbytná opatření k uplatnění nařízení;

Podpora využití ESÚS

47. domnívá se, že využití evropského seskupení pro územní spolupráci může být podpořeno konkrétními činnostmi Společenství v oblasti komunikace, odborné přípravy a všech dalších vhodných opatření, včetně právních, ekonomických a finančních pobídek;

48. v tomto ohledu se domnívá, že základní ekonomicko-finanční pobídky lze rozdělit do dvou velkých skupin. Navrhuje tedy, aby první skupina předpokládala zajištění konkrétního programu financovaného z fondů Společenství – z EFRR –, který by přispíval k vytváření nových ESÚS či reorganizaci výhledových projektů spolupráce řízených dle starých, konvenčních vzorců;

49. poznamenává, že druhá skupina ekonomicko-finančních pobídek by vyžadovala, aby se do nabídkových řízení vyhlášených Komisí přidalo kritérium vyšší výkonnosti při vyhodnocování projektů předkládaných za účelem zřízení ESÚS a prognóza trvalosti projektu po jeho ukončení. Takto by mohlo docházet k institucionalizaci středně- a dlouhodobé kultury spolupráce, která by nacházela nové formy financování vedle zdrojů z rozpočtu Společenství;

50. pokud jde o opatření právního charakteru, k nimž by se mělo přistoupit, aby se této instituci pomohlo k úspěchu v rámci celé EU, největší odpovědnost by měla nést Komise s technickou podporou Výboru regionů;

51. navrhuje Evropské komisi, aby zesílila informační činnost ve svých generálních ředitelstvích v zájmu zvýšení povědomí o nástroji ESÚS při provádění odvětvových politik Evropské unie;

52. prohlašuje, že je ochotný spolupracovat s institucemi na shora uvedených podpůrných činnostech;

Úloha Výboru regionů

53. připomíná, že disponuje specifickými poradními schopnostmi v otázce přeshraniční spolupráce ve smyslu článku 265 Smlouvy o založení ES;

— územní spolupráce a zejména ESÚS jsou mezi hlavními prioritami současného politického mandátu Výboru regionů a nového protokolu o spolupráci s Komisí;

— článek 5 nařízení stanoví, že členové ESÚS mají povinnost informovat Výbor regionů o budoucích úmluvách a o registraci nebo zveřejnění stanov; to umožňuje vytvořit ve Výboru regionů „evropský rejstřík“ evropských seskupení pro územní spolupráci, jak Výbor původně žádal ve svém stanovisku z roku 2004 k návrhu nařízení (CdR 62/2004 fin);

54. potvrzuje svůj záměr hrát zásadní roli ve věci informování o nástroji ESÚS a jeho podpory za pomoci politického nasazení, komunikačních iniciativ, vytváření sítí pro výměnu zkušeností a osvědčených postupů a vzdělávacích činností;

55. zdůrazňuje, že byla ustavena skupina expertů na územní otázky pro ESÚS, jejímž úkolem je monitorovat přijímání národních opatření k uplatnění nařízení a podporovat výměnu zkušeností týkajících se vytvoření a řízení ESÚS na územní úrovni;

56. zavazuje se, že v zájmu zvýšení možností spolupráce mezi územními celky Evropské unie a třetími zeměmi bude vést v patrnosti možnosti, které nabízejí právní předpisy členských států nebo třetích zemí sousedících s Unií;

57. zintenzivní spolupráci s celoevropskou regionální organizací se specifickou a dlouhodobou zkušeností v oblasti transevropské územní spolupráce;

58. zdůrazňuje, že silná interinstitucionální spolupráce, která dokáže zapojit evropské instituce, národní vlády a regionální a místní orgány, představuje nezbytnou podmínku úspěchu ESÚS a územní spolupráce.

V Bruselu dne 18. června 2008.

předseda

Výboru regionů

Luc VAN DEN BRANDE

Stanovisko Výboru regionů – Globální přístup k migraci: rozvoj evropské politiky v oblasti přistěhovalecké pracovní síly a její začlenění do vztahů s třetími zeměmi

(2008/C 257/04)

VÝBOR REGIONŮ

- vyjadřuje domněnku, že EU by měla co nejdříve definovat skutečnou evropskou přistěhovaleckou politiku a zároveň zohledňovat pravomoci různých úrovní správy a vykonávat pravomoci, které jí přísluší;
- vítá iniciativy Komise týkající se vytvoření mechanismů, které usnadní legální migraci za prací, dokud existuje nepoměr mezi restriktivními opatřeními pro boj proti neregulérní migraci a opatřeními zaměřenými na podporu legální migrace, a vyzývá Komisi k rozvoji společné evropské politiky v oblasti migrace, přičemž zajistí přidanou hodnotu opatření na evropské úrovni, jako je tomu v případě vysoce kvalifikovaných pracovníků;
- souhlasí s tím, že nehlášená práce je jedním z hlavních faktorů podporujících neregulérní migraci a členské státy tedy musí prohloubit a zlepšit své úsilí zaměřené na nezbytná opatření k boji proti nehlášené práci;
- lituje, že se v žádném z uvedených dokumentů nehovoří o úloze Výboru regionů, a obává se, že není věnována dostatečná pozornost územnímu rozměru, ačkoliv do současné doby byla role místních a regionálních samospráv při řízení migrace uznávána stejně jako poradní úloha Výboru regionů v této oblasti;
- konstatuje, že současně s rozvojem vnějšího rozměru evropských politik a nástrojů pro řízení migrace je nutné posílit i územní rozměr tím, že místní a regionální samosprávy budou zapojeny do rozvoje globálního pohledu na migraci. V tomto smyslu je třeba zabezpečit, aby Evropská komise umožnila Výboru regionů, aby měl proaktivnější úlohu v počáteční fázi akce Společenství;
- vítá iniciativu na podporu cirkulační migrace a domnívá se, že takto lze pozitivně podpořit trhy práce v členských státech a rozvoj zemí původu.

Zpravodajka: paní Anna TERRÓN I CUSÍ (ES/SES), zástupkyně regionální vlády Katalánska (Generalitat) pro Evropskou unii

Odkazy

Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o cirkulační migraci a partnerstvích mobility mezi Evropskou unií a třetími zeměmi

KOM(2007) 248 v konečném znění

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví postihy proti zaměstnavatelům státních příslušníků třetích zemí s nelegálním pobytem

KOM(2007) 249 v konečném znění

Návrh směrnice Rady o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci

KOM(2007) 637 v konečném znění

Návrh směrnice Rady o sjednoceném postupu vyřizování žádostí státních příslušníků třetích zemí o jediné povolení k pobytu a výkonu práce na území členského státu a o společném souboru práv pro pracovníky z třetích zemí, kteří oprávněně pobývají v členském státě

KOM(2007) 638 v konečném znění

POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

Všeobecná doporučení

1. vyjadřuje domněnku, že Evropská unie by měla co nejdříve definovat skutečnou evropskou přistěhovaleckou politiku a zároveň zohledňovat pravomoci různých úrovní správy a vykonávat pravomoci, které jí přísluší;

2. vítá iniciativy Komise týkající se vytvoření mechanismů, které usnadní legální migraci za prací, dokud existuje nepoměr mezi restriktivními opatřeními pro boj proti neregulérní migraci a opatřeními zaměřenými na podporu legální migrace, a vyzývá Komisi k rozvoji společné evropské politiky v oblasti migrace, přičemž zajistí přidanou hodnotu opatření na evropské úrovni, jako je tomu v případě vysoce kvalifikovaných pracovníků;

3. souhlasí s tím, že nehlášená práce je jedním z hlavních faktorů podporujících neregulérní migraci a členské státy tedy musí prohloubit a zlepšit své úsilí zaměřené na nezbytná opatření k boji proti nehlášené práci;

4. domnívá se, že pokud jde o boj s nelegálním trhem práce, je třeba se zaměřit především na zaměstnavatele nebo soukromé osoby, jež zaměstnávají osoby, které nepobývají v členském státě v souladu s předpisy. Samotní přistěhovanci se většinou nacházejí ve velmi exponované situaci a mohou být zneužíváni nemožným nebo nelegálním způsobem;

5. domnívá se, že jediné povolení je vhodným nástrojem pro zamezení neregulérní migrace, k níž došlo, a připomíná, že

článek 41 Listiny základních práv Evropské unie stanovuje právo na řádnou správu;

6. domnívá se, že spolupráce s třetími zeměmi má zásadní význam pro globální a soudržný pohled na migraci, jak to uvedla v roce 2005 Evropská rada ve svých závěrech, když konstatovala, že „otázky migrace jsou ústředním prvkem vztahů EU s mnoha třetími zeměmi, zejména včetně regionů sousedících s Unií“⁽¹⁾;

7. zdůrazňuje, že co se týče vytvoření tzv. partnerství mobility by měly být upřednostněny ty třetí země, které jsou připraveny vyvinout značné úsilí na boj proti nelegální migraci a obchodování s lidmi;

8. vítá návrhy na prohloubení spolupráce s třetími zeměmi prostřednictvím partnerství mobility nebo technické či finanční pomoci a vyzývá Komisi k hledání nových forem spolupráce se zeměmi původu a s tranzitními zeměmi, které by byly založeny na rovném přístupu, aby vznikla atmosféra vzájemné důvěry, která by těmto zemím umožnila spolupracovat v boji proti neregulérní migraci a zavést mechanismy pro řízení legální migrace;

9. zdůrazňuje klíčovou roli, kterou mají místní a regionální samosprávy v rámci jednání a vztahů se zeměmi původu a s tranzitními zeměmi, zejména v oblasti rozvoje či spolupráce. Výbor připomíná významnou roli, kterou měly místní a regionální samosprávy při řádném provádění programů AENEAS, MEDA, TACIS a jiných programů a zdůrazňuje, že díky migrantům bylo možné navázat vztahy se zeměmi původu a s tranzitními zeměmi a získat o nich poznatky;

⁽¹⁾ Závěry předsednictví. Evropská rada, Brusel, 15. a 16. prosince 2005, oddíl IV, odstavec 8.

10. lituje, že se v žádném z uvedených dokumentů nehovoří o úloze Výboru regionů, a obává se, že není věnována dostatečná pozornost územnímu rozměru, ačkoliv do současné doby byla role místních a regionálních samospráv při řízení migrace uznávána stejně jako poradní úloha Výboru regionů v této oblasti;

11. konstatuje, že současně s rozvojem vnějšího rozměru evropských politik a nástrojů pro řízení migrace je nutné posílit i územní rozměr tím, že místní a regionální samosprávy budou zapojeny do rozvoje globálního pohledu na migraci. V tomto smyslu je třeba zabezpečit, aby Evropská komise umožnila Výboru regionů, aby měl proaktivnější úlohu v počáteční fázi akce Společenství⁽²⁾;

12. zdůrazňuje práci místních a regionálních samospráv při provádění politik integrace migrantů, a jejich úlohu při zaručení řádného fungování mechanismů přístupu na trh práce, a poukazuje na roli, kterou místní a regionální samosprávy mohou mít při přípravě migrujících pracovníků jak na jejich zapojení do evropských trhů práce, tak na jejich zapojení do trhů práce v zemích původu v případě návratu;

13. připomíná, že místní a regionální samosprávy mají klíčovou roli při poskytování veřejných služeb migrantům (legálním a nelegálním), zejména v oblasti příjmu migrantů, zdravotní péče, vzdělání a bydlení. Jak se konstatuje v prohlášení z páté konference parlamentů regionů hlavních měst EU z dubna 2006, migrace představovala a představuje významnou položku v oblasti veřejných služeb některých regionů a obcí. Z tohoto důvodu by bylo vhodné vyvinout nové metody, které by místním a regionálním samosprávám umožnily získat významnější roli při vytváření vnitrostátních iniciativ a strategií týkajících se přístupu na trh práce a začlenění do něj;

14. uvádí, že dává přednost označení neregulérní migrace, neboť v mnoha úředních jazycích slovo nelegální jasně znamená trestnou činnost, a každopádně vyzývá k odmítnutí označení nelegální migrant;

15. bere na vědomí, že se hovoří o dalších politikách EU, které se mohou týkat migrantů, jako např. politika rozvoje, Evropská strategie zaměstnanosti a jiné politiky v sociální a hospodářské oblasti, a požaduje proto větší koordinaci se všemi politikami, které se týkají migrantů;

16. žádá Komisi, aby zohlednila odhad členských států týkající se potřeby pracovních sil na základě informací, které tyto poskytují Eurostatu a na základě přehledů obtížně obsaditelných zaměstnání, a znala tak podrobněji akce a odhady jednotlivých členských států. Při tom je však třeba dodržovat vnitrostátní

pravomoci v oblasti povolení k přístupu státních příslušníků třetích zemí na trh práce;

17. zdůrazňuje význam spolehlivého a aktualizovaného statistického systému, který by státům umožňoval dobrovolnou výměnu informací a zkušeností v oblasti zaměstnanosti a trhu práce, v souladu s nařízením (ES) č. 862/2007 o statistikách Společenství v oblasti migrace a mezinárodní ochrany⁽³⁾;

18. zdůrazňuje důležitost úlohy, jakou by mohly mít při získávání informací a statistických údajů místní a regionální samosprávy, a poukazuje na příspěvek, který by místní a regionální samosprávy mohly nabídnout mj. v souvislosti s evropským portálem pro migraci či s rozšířením služeb sítě EURES. Místní a regionální samosprávy spravují řadu internetových portálů, které mohou tyto iniciativy doplňovat;

19. je znepokojen faktem, že se neuvádí výslovný odkaz na mezinárodní dohody, které členské státy podepsaly v rámci Mezinárodní organizace práce, a připomíná, že členské státy musí jednat v souladu s prohlášením o zásadách a základních právech při práci (MOP, 1998), s akčním plánem pro migrující pracovníky (MOP, 2004) a obecně v souladu se základními právy osob, která jsou definována platnými mezinárodními úmluvami;

20. považuje za velmi důležité zřídit síť místních a regionálních orgánů za účelem rozvoje statistických nástrojů a společných ukazatelů, které umožní lépe zjistit skutečnou situaci týkající se migrace;

21. poukazuje na význam podporovat zřizování stálých pracovních skupin a fór (konference, semináře atd.) za účelem výměny zkušeností a osvědčených postupů při přijímání a sociální a pracovní integraci přistěhovalců;

22. podporuje ratifikaci Mezinárodní úmluvy o ochraně práv všech migrujících pracovníků a jejich rodinných příslušníků členskými státy;

S ohledem na cirkulační migraci a vztahy s třetími zeměmi

23. vítá iniciativu na podporu cirkulační migrace a domnívá se, že takto lze pozitivně podpořit trhy práce v členských státech a rozvoj zemí původu;

24. uznává, že cirkulační migrace může vytvořit pozitivní vazbu mezi zeměmi původu a cílovými zeměmi a může být nástrojem pro podporu dialogu, spolupráce a vzájemného porozumění;

⁽²⁾ V nařízení č. 862/2007 se mj. konstatuje, že „(5) Stále více jsou potřebné statistické informace týkající se povolání, vzdělání, kvalifikace a druhu činnosti migrantů.“ V nařízení se dále uvádí, že „(6) Harmonizované a srovnatelné statistiky Společenství o migraci a azylu jsou nezbytně nutné pro vývoj a sledování právních předpisů a politik Společenství týkajících se imigrace a azylu a volného pohybu osob.“

⁽²⁾ V souladu s protokolem o spolupráci mezi Evropskou komisí a Výborem regionů z listopadu 2005.

25. upozorňuje, že cirkulační migrace musí řádně fungovat, aby nevedla k neregulérní migraci, a musí existovat účinné způsoby pro zajištění návratu migrantů a podporu cirkulace. Zároveň chápe, že cirkulační migrace nemůže nahradit migraci trvalého charakteru ani omezit iniciativy členských států, pokud jde o politiku pro integraci migrantů;

26. podporuje větší propojení přistěhovalecké politiky a ostatních evropských politik s cílem zlepšit podmínky hospodářského a sociálního rámce v zemích původu a tím přispět ke snížení podnětů vedoucích k neregulérní migraci (*);

27. vítá partnerství mobility s třetími zeměmi a uznává, že je nutné podporovat dohody o partnerství se zeměmi původu. Komise ve svém sdělení zdůrazňuje, že při vytváření partnerství mobility je třeba respektovat rozložení pravomocí mezi EU a členskými státy. Tyto by měly obsahovat nástroje pro společné řízení migračních toků, opatření pro boj proti neregulérní migraci, mechanismy na podporu hospodářského rozvoje těchto zemí, jakož i umožňovat readmisi a návrat neregulérních migrantů;

28. zdůrazňuje, že je důležité uzavřít se třetími zeměmi v rámci jejich závazků dohody o readmisi, a poukazuje na nutnost, aby tyto repatriace byly usnadněny, v souladu s právy migrantů a s mezinárodními právy;

29. žádá uznání role místních a regionálních samospráv při mezinárodní přeshraniční spolupráci a podporuje posílení jejich účasti v rámci Evropského nástroje sousedství tím, že vyzývá místní a regionální orgány ke spolupráci s územními orgány zemí původu s využitím programů Evropské komise, zejména pilotní programové iniciativy pro územní spolupráci mezi nejvzdálenějšími regiony a sousedními třetími zeměmi; dále připomíná, že tyto úřady znají nejlépe ekonomické a sociální dopady migrace a s tím spojené následky v zemích původu;

30. připomíná, že musí být analyzovány dopady cirkulační migrace v zemích původu a převodu finančních prostředků do těchto zemí. Doporučuje uplatnit v souladu s touto analýzou mechanismy potřebné pro usnadnění převodu finančních prostředků;

31. žádá přezkum možností zapojit města a regiony, které jsou výchozím a cílovým bodem migračních toků, do partnerství mobility, neboť mohou usnadnit mobilitu migrantů a pozitivně ovlivnit jejich společenskou integraci;

32. zdůrazňuje nutnost vytvořit v rámci EU mechanismy pro podporu mobility migrujících pracovníků, kteří legálně pobývají a pracují v jednom z členských států;

33. klade důraz na to, aby se třetí země zapojené do partnerství mobility snažily účinně podněcovat návrat a opětovné začlenění migrantů prostřednictvím aktivních opatření na podporu produktivních pracovních míst a slušných pracovních podmínek. Úřady hostitelské země to musejí připomínat zemím původu, s nimiž podepsali partnerství mobility a poskytovat jim rovněž poradenství a další nefinanční podporu;

34. vítá myšlenku zavést víza pro vícenásobný vstup platná po delší dobu, která by usnadňovala cirkulační migraci, a podporuje iniciativy zaměřené na zjednodušení vstupu na trhy práce členských států v případě státních příslušníků z třetích zemí, kteří již dříve pobývali v EU jako studenti, a těch, kteří se již zúčastnili mechanismů cirkulační migrace a splnili požadavky návratu;

35. žádá Komisi, aby se maximálně snažila zajistit pro cirkulační migranty možnost převést po jejich návratu do země původu získané nároky na důchodové zabezpečení;

36. vítá nárůst pobídek ke spolupráci s třetími zeměmi jako doplnění dalších opatření, což podpoří zapojení místních a regionálních orgánů do projektů rozvoje;

37. podporuje záměr zřídit společná střediska pro vízové žádosti ve třetích zemích a žádá, aby tato iniciativa neznamenal nárůst administrativních postupů, ale naopak jejich zjednodušení a urychlení;

Boj proti nehlášené práci

38. podporuje záměr Komise bojovat proti nehlášené práci, kterou vykonávají občané třetích zemí. Uplatňování postihů finanční, správní a v závažném případě trestněprávní povahy za nedodržování předpisů EU spadá do oblasti působnosti členských států, s výjimkou postihů, které mají zajistit účinnost práva EU;

39. konstatuje nutnost vyhodnotit vhodnost označení „zaměstnavatel“ a „podnikatel“ v každé jazykové verzi směrnice, a domnívá se, že pokud v právních předpisech členského státu existuje rozdíl mezi oběma označeními, bylo by vhodnější používat označení „zaměstnavatel“ místo „podnikatel“, aby se více rozlišilo podnikání od trestního chování a byly pokryty situace, kdy lze řádným způsobem dávat práci, aniž by člověk byl z právního hlediska podnikatelem;

(*) KOM(2007) 248 v konečném znění.

40. zdůrazňuje, že boj proti nehlášené práci musí probíhat formou postihů osob, které nelegálně zaměstnávají, jakož i prostřednictvím častějších pracovních kontrol a zlepšením postupů legálního zaměstnávání a prozkoumáním alternativních systémů, které umožní podporovat osvědčené postupy. Výsledky pracovních kontrol by měly být zveřejňovány, aby měli spotřebitelé a potenciální zaměstnanci možnost činit informovaná rozhodnutí;

41. zdůrazňuje, že boj proti nehlášené práci, která je jedním z hlavních motivujících faktorů a faktorů, jež přispívají k tomu, že neregulární migrační toky přetrvávají, musí mít v rámci aktivit EU souvisejících s migrační politikou prioritu, a domnívá se, že právní základ směrnice by se měl zaměřit na boj proti nehlášené práci, který by vedl ke snížení neregulární migrace, a ne naopak;

42. připomíná, že místní a regionální samosprávy mohou v souladu s vnitrostátní legislativou hrát významnou roli při uplatňování kontrolních opatření a při dohledu na trh práce a že je v případě potřeby nutné navýšit lidské a materiální zdroje za účelem zvýšení počtu kontrol;

43. domnívá se, že v rámci boje proti nehlášené práci je třeba věnovat zvláštní pozornost boji proti obchodování s migranty a jejich převádění, a odsuzuje roli mafií a zločineckých sítí při podpoře přežívání fenoménu neregulární migrace obecně a konkrétně při pracovním vykořisťování, které se stalo dobře výnosnou trestnou činností;

44. podporuje iniciativy zaměřené na boj proti nehlášené práci a vybízí k podpoře společných iniciativ na různých správních úrovních (vnitrostátní, regionální a místní) a mezi sociálními partnery v této oblasti (jde především o zaměstnavatele a odbory, ale také nevládní organizace a organizace pro lidská práva). Vybízí k zahájení osvětových iniciativ a informačních akcí v určitých pracovních odvětvích s cílem odradit ty, kteří zaměstnávají pracovníky nelegálním způsobem, a informovat je o výhodách legálního zaměstnávání;

45. souhlasí s tím, že nemá smysl z oblasti provádění směrnice vyloučit soukromé osoby, které zaměstnávají nehlášené pracovníky. Upozorňuje, že těmto případům nelze zabránit, pokud nebudou vytvořena flexibilní a doplňková řešení pro řádné zaměstnávání pracovníků těch profesí, kterých je na pracovním trhu nedostatek;

46. zdůrazňuje nutnost zvýšit flexibilitu a rychlost při zaměstnávání na dobu určitou a také stanovit možnosti pro sezónní migraci, jak to uvádí plán pro legální migraci z roku 2005, což by byly prvky, které by pomohly zamezit stále se opakujícímu neregulárnímu zaměstnávání;

47. poukazuje na velmi překerní pracovní a osobní situaci mnoha migrujících žen v EU a vyzývá k tomu, aby se této otázce věnovalo více pozornosti;

48. podporuje rozhodnutí nevztahovat podle tohoto návrhu postihy na dotyčného státního příslušníka třetí země, i když požadavek na návrat či vykázaní⁽⁵⁾ lze chápat jako postih, a hodnotí kladně finanční postihy pachatelů, zejména formou náhrad výdajů za návrat, k nimž by bylo možné přičíst náklady na ubytování a diety pro migranta až do ukončení postupu návratu. Zdůrazňuje, že Evropská unie musí zajistit koherenci legislativních nástrojů obsahujících opatření týkající se návratu a jejich soulad se základními právy;

49. podporuje přijetí opatření nutných k tomu, aby zaměstnanci po návratu obdrželi nevyplacené mzdy;

50. žádá větší ochranu za strany zodpovědných orgánů členských států pro zneužití zaměstnance a navrhuje zvážit možnost udělit dlouhodobé povolení k pobytu, především u velmi závažných případů v souladu s ustanovením směrnice 2004/81/ES o povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou obětmi obchodování s lidmi nebo obdrželi pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a kteří spolupracují s příslušnými orgány;

S ohledem na vysoce kvalifikované pracovníky

51. vítá iniciativy, kterými budou podporovány legální cesty vstupu do EU pro migranty, a snahy vedoucí k harmonizaci různých a složitých systémů pro přístup na trh práce v členských státech;

52. domnívá se, že jsou nutná opatření jako „modrá karta“, jejichž cílem je zvýšit atraktivitu EU jakožto cíle migračních toků kvalifikovaných a vysoce kvalifikovaných pracovníků, pokrýt potřeby evropských trhů práce a zabezpečit plnění cílů Lisabonské strategie. Komise je vyzývána, aby předložila jednoznačnější definici „kvalifikovaných“ a „vysoce kvalifikovaných“ migrantů, a navrhuje, aby tato definice zohlednila úroveň vzdělání přistěhovalce, jakož i jeho pracovní zkušenosti, jazykové schopnosti a další významné faktory;

53. připomíná, že nelze podceňovat příspěvek nekvalifikovaných pracovníků či pracovníků s nízkou kvalifikací pro některé evropské pracovní trhy, a připomíná Komisi – po analýze a zhodnocení možností zaměstnání pro nekvalifikované pracovníky či pracovníky s nízkou kvalifikací – závazek Rady týkající se sbližování dalších postupů pro přijímání z důvodů souvisejících se zaměstnaností, jak je stanoveno v Plánu politiky v oblasti legální migrace;

54. domnívá se, že „modrá karta“ by neměla být vydávána pouze kvalifikovaným pracovníkům, kteří žádají o povolení k pobytu v EU, nýbrž i těm, kteří již na území jednoho z členských států pobývají;

⁽⁵⁾ KOM(2005) 391 v konečném znění a KOM(2007) 248 v konečném znění.

55. považuje za nezbytné získat důvěryhodné a základní informace o potřebách kvalifikovaných pracovníků na trzích práce členských států a žádá Komisi, aby vypracovala účinnou jednotnou metodu pro získávání a předkládání statistických údajů v této oblasti v souladu s nařízením č. 862/2007;

56. žádá členské státy, aby podpořily účast místních a regionálních samospráv při určování počtu státních příslušníků třetích zemí, kteří budou přijati na místa vyžadující vysokou kvalifikaci, a lituje, že tato účast není výslovně stanovena v návrhu směrnice;

57. táže se, zda pracovní mobilita vysoce kvalifikovaných pracovníků nebude omezena podmínkou pobývat v prvním členském státě nejméně dva roky, a vyzývá Komisi, aby hledala alternativní řešení, která by zaručila pracovní mobilitu a splňovala potřeby vnitrostátních trhů práce;

58. vítá podmínky pro vstup rodinných příslušníků vysoce kvalifikovaných pracovníků, jež jsou faktorem, který by se mohl stát rozhodujícím při zaměstnávání vysoce kvalifikovaných pracovníků, jak je zřejmé ze zkušeností v jiných státech, např. v Austrálii, Kanadě a Spojených státech;

59. zdůrazňuje nutnost zabránit „odlivu mozků“ z rozvojových zemí a poukazuje s obavami na to, že programy pro vstup kvalifikovaných pracovníků (mezi kterými se uvádějí také nedávné iniciativy Komise týkající se cirkulační migrace) podle Mezinárodní organizace práce „problémy odlivu mozků spíše zhoršují“⁽⁶⁾;

60. žádá, aby proběhla důvěryhodná analýza „odlivu mozků“ a jeho dopadů na země původu na základě údajů a statistik za účelem stanovení společných postupů se zeměmi původu, které by v rámci možností omezily rizika a dopady tohoto fenoménu;

61. vyzývá Komisi, aby přijala všechna náležitá opatření na podporu „cirkulace mozků“, která by byla alternativou k „odlivu mozků“, tedy koncepcí, dle které se migranti vrátí do země původu a sdílejí prospěch z poznatků nabytých v cílové zemi⁽⁷⁾,

což oživuje a prohlubuje vztahy mezi skupinami obyvatel v zemi původu a v cílové zemi;

S ohledem na jediné povolení k pobytu a k práci

62. vítá návrh na jediné povolení k pobytu a výkonu práce a vyzývá ke zlepšení správních postupů pro udělování tohoto povolení;

63. vítá jakýkoliv návrh na zjednodušení mechanismů pro vstup do EU za účelem práce a žádá usnadnění podávání a vyřizování žádostí, aby bylo zaručeno účinné fungování systému;

64. považuje jediné povolení za vhodný nástroj v boji proti nastalé neregulérní situaci, což je podstatný problém ve státech Evropské unie, jež znamenají porušení práva na řádnou správu zakotvené v Listině základních práv Evropské unie;

65. vítá uznání společného souboru práv pro všechny držitele jediného povolení a zdůrazňuje, že by měla být uznána provázanost těchto práv s mezinárodním rámcem ochrany práce, který poskytuje MOP;

66. připomíná, jak již konstatoval ve stanovisku CdR 233/2006⁽⁸⁾, že musí být zlepšeny mechanismy pro uznávání a nostrifikaci diplomů a dalších odborných kvalifikací a pracovních schopností migrantů obecně, za účelem snazšího zařazení na trh práce tak, aby co nejlépe odpovídalo jejich schopnostem;

67. vítá, že v rámci sjednoceného postupu pro vyřizování jediných žádostí o kombinované povolení byly stanoveny záruky, především nutnost zdůvodnit zamítnutí žádosti a v případě jejího zamítnutí možnost uplatnit opravné prostředky;

68. zdůrazňuje, že členské státy musí v souladu se zásadou subsidiarity zapojit místní a regionální samosprávy do tvorby přistěhovalecké politiky, zejména tam, kde se jedná o integraci a trh práce, aby samosprávy mohly spolurozhodovat o počtu státních příslušníků třetích zemí přijatých na jejich území a o jejich odborné kvalifikaci.

V Bruselu dne 18. června 2008.

předseda

Výboru regionů

Luc VAN DEN BRANDE

⁽⁶⁾ Zaručit přínos a snížit rizika mobility pracovníků (*Securing the benefits, diminishing the risks of worker mobility*). Diskusní dokument pro třetí zasedání – Vnitrostátní a mezinárodní pracovní migrace. Fórum MOP, 2007.

⁽⁷⁾ Smíšené parlamentní shromáždění. Návrh zprávy o migraci kvalifikovaných pracovníků a jejich důsledcích pro vnitrostátní rozvoj. ACP-EU/100.012/B/2007.

⁽⁸⁾ Stanovisko Výboru regionů: Plán politiky v oblasti legální migrace, boj proti ilegální imigraci, budoucnost evropských migračních sítí, CdR 233/2006, 13.2.2007.

Stanovisko Výboru regionů ke strategickému dokumentu k evropskému nástroji pro demokracii a lidská práva (ENDLP) na období 2007–2010

(2008/C 257/05)

VÝBOR REGIONŮ

- vyjadřuje své přesvědčení, že hodnoty demokracie a lidských práv tak, jak jsou deklarovány v Listině základních práv připojené k Lisabonské smlouvě, představují základní kámen procesu evropské integrace a že zlepšení ochrany lidských práv v EU posílí důvěryhodnost podpory demokracie a lidských práv ve vnějších vztazích EU;
- zdůrazňuje, že demokracie a lidská práva jsou především otázkami globálního významu a veřejnými statky, a dále že v řadě společností jsou při prosazování těchto práv místní orgány těmi nejbližšími zodpovědnými činiteli ve vztahu k jednotlivci. Jelikož je tedy tento nástroj primárně zaměřen na budování veřejných institucí, mohl by položit větší důraz na místní a regionální instituce;
- rovněž upozorňuje na možnost napojení strategie Výboru regionů pro pozorování voleb na Cíl 5, ve snaze posílit budování základny demokracie a přijetí demokratických procesů ze strany místních obyvatel;
- považuje podporu monitorování voleb za významnou součást rozvoje demokracie a domnívá se, že zvláštní pozornost by v budoucích strategiích EU zaměřených na monitorování voleb měla být věnována také komunálním a regionálním volbám ve třetích zemích;
- je toho názoru, že monitorování celostátních voleb ze strany EU by se mělo více zaměřit na analýzu dopadů podpory demokracie na místní a regionální úrovni.

Zpravodajka: paní Heini UTUNEN (FI/ALDE), radní města Jyväskylä

Odkaz

Strategický dokument Evropské komise na období 2007–2010, který se týká programů financovaných z prostředků Evropského nástroje pro demokracii a lidská práva (ENDLP) a jeho příloh (přidělení finančních prostředků na období 2007–2010)

C(2007) 3765

POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

A. Obecná doporučení

1. vyjadřuje své přesvědčení, že hodnoty demokracie a lidských práv tak, jak jsou deklarovány v Listině základních práv připojené k Lisabonské smlouvě, představují základní kámen procesu evropské integrace a že zlepšení ochrany lidských práv v EU posílí důvěryhodnost podpory demokracie a lidských práv ve vnějších vztazích EU;

2. považuje za věc zásadního významu, že pro Evropskou unii jsou demokracie a lidská práva univerzálními hodnotami, jež je nutno důsledně prosazovat v celosvětovém měřítku, a podporuje úsilí o jejich nastolení v třetích zemích;

3. připomíná dlouhodobý postoj Výboru regionů, podle něž není skutečné demokratické správy bez podstatného přenesení pravomoci a kompetencí na místní a regionální úroveň; spoluprací při hledání hmatatelných řešení konkrétních, každodenních problémů mohou místní a regionální orgány budovat důvěru mezi národy, důvěru v místní demokracii a víru v mezikulturní dialog. Mohou nabídnout větší vlastní odpovědnost na místní úrovni a udržitelnější budování kapacit na podporu demokracie a lidských práv;

4. zdůrazňuje, že demokracie a lidská práva jsou především otázkami globálního významu a veřejnými statky, a dále že v řadě společností jsou při prosazování těchto práv místní orgány těmi nejbližšími zodpovědnými činiteli ve vztahu k jednotlivci. Jelikož je tedy tento nástroj primárně zaměřen na budování veřejných institucí, mohl by položit větší důraz na místní a regionální instituce;

5. uznává jedinečnou úlohu ENDLP při podpoře rozvoje a konsolidace demokracie a právního státu v třetích zemích na celém světě a jeho úlohu při přípravě konsistentní a koherentní činnosti EU v této specifické oblasti;

6. považuje ENDLP za viditelný přínos Evropy, jenž posiluje postavení Evropy na poli podpory demokracie a lidských práv

v třetích zemích. VR zdůrazňuje, že záměr EU podporovat demokracii neznámá, že EU by měla nebo chtěla exportovat určitý model do třetích zemí nebo jim jej vnucovat. ENDLP je možností šířit ve větší míře společné zásady svobody jednotlivce. Odkazuje na to, že Evropská charta místní samosprávy schválená Radou Evropy významně posloužila jako zdroj inspirace a vodítko mnoha novým demokraciím v Evropě při vytváření fungujících místních samospráv. Také nový návrh evropské charty regionální demokracie Kongresu obcí a regionů Evropy (CALRE, Rada Evropy) by měl sloužit tomuto cíli;

7. zdůrazňuje, že vzhledem k cíli strategie poskytovat pomoc bez ohledu na souhlas vlád třetích zemí se domnívá, že demokraticky zvolené místní a regionální orgány v těchto zemích by měly být považovány za partnery v úsilí o plnění cílů ENDLP, a to prostřednictvím jejich výslovného zařazení na seznam zúčastněných stran na úrovni organizací občanské společnosti;

8. připomíná, že VR již připravil několik nástrojů provádění jeho politiky v zemích, s nimiž navázal vztahy; zejména vytvoření tří pracovních skupin, jmenovitě k zemím západního Balkánu, Turecku a Chorvatsku, a dále též organizace cyklu konferencí na téma evropské politiky sousedství umožnily pravidelný politický dialog a sdílení osvědčených postupů s místními a regionálními orgány ze třetích zemí;

9. dává přednost dlouhodobějšímu strategickému přístupu k nástroji a jeho cílům. Během každého programového období dochází ke změnám prioritních oblastí, a dlouhodobý rozvoj programu a jeho hodnocení jsou tudíž obtížné. Podrobné hodnocení a precizní zprávy o ukončených programech napomáhají dalšímu rozvoji programů budoucích;

10. věnuje pozornost potřebě zefektivnit postupy při žádosti o financování z ENDLP a vyzývá ke zjednodušení konkrétního běhu programu tak, aby méně organizované struktury mohly využít tento nástroj a plně a flexibilně s ním pracovat. Jelikož ENDLP co do velikosti zůstává relativně skromným nástrojem, klíčovým předpokladem jeho úspěchu je použití ve vybraných, strategických případech;

11. doporučuje, aby hodnocení a přezkoumání strategie bylo provedeno z pohledu místních a regionálních orgánů a subsidiarity ve třetích zemích. Správa ENDLP nesmí zvyšovat byrokratickou zátěž, jež by se stala překážkou zvláště pro projekty, typické pro místní úroveň. Měla by být zajištěna maximální flexibilita, aby nedošlo k diskriminaci vlivem těžkopádných struktur;

B. Tematická doporučení

12. zapojení Výboru regionů do strategie jako celku se opírá o jeho závazek prosazovat demokracii, dobrou správu, evropské hodnoty a lidská práva. Co se však týče jednotlivých pěti cílů, zvláštní důraz by ve víceletém plánu na období 2010–2013 mohl být položen na zapojení místních a regionálních orgánů do Cíle 2. VR rovněž upozorňuje na možnost napojení strategie Výboru regionů pro pozorování voleb na Cíl 5, ve snaze posílit budování základny demokracie a přijetí demokratických procesů ze strany místních obyvatel;

Cíl 1

Posílení dodržování lidských práv v zemích a regionech, kde jsou nejvíce ohrožena

13. zdůrazňuje, že zatímco podpora tohoto cíle se zaměřuje hlavně na nevládní organizace, mělo by být uznáno, že v některých zemích a regionech mohou být zastánci lidských práv či dokonce zaměstnanci městské správy vystaveni určitému riziku plynoucímu z jejich postavení a každodenní práce. Mělo by být vyvinuto úsilí k nalezení podpory v jejich prospěch;

Cíl 2

Posílení úlohy občanské společnosti v podpoře lidských práv, demokratických reforem, mírovém sladění skupinových zájmů, konsolidaci politické účasti a zastoupení

14. domnívá se, že participativní demokracie pro všechny skupiny obyvatel na místní a regionální úrovni je nejlepším dlouhodobým způsobem budování funkční demokracie založené na dobré správě, orientované na potřeby občanů a opírající se o jejich důvěru a podporu;

15. vyzývá k nastolení modelů demokracie přístupné všem skupinám obyvatel, např. zabezpečením politického zastoupení žen i mužů, domorodých obyvatel, pokud existují, a místních menšin; kromě toho se sdílení osvědčených postupů a podpora místních orgánů při posilování zapojení občanů jeví jako zásadní u zapojování menšinových skupin obyvatel, zdravotně postižených a dětí a mládeže;

16. podotýká, že klíčovým prvkem dobré správy věcí veřejných založené na širokém politickém zastoupení a politické účasti je uznání skutečnosti, že nejlepší rozhodnutí jsou přijímána na úrovni co nejbližší občanům;

17. zdůrazňuje, že k zajištění transparentnosti vlády jsou nezbytné demokratické procesy založené na odpovědnosti – počínaje místní a regionální úrovni – které hrají také významnou roli v boji proti korupci a chudobě;

18. domnívá se, že místní a regionální orgány hrají významnou úlohu v posilování místní spolupráce mezi skupinami s odlišnými zájmy tím, že rozvíjejí mezilidské vztahy na méně formální úrovni a upřednostňují hledání praktických řešení každodenních problémů občanů;

19. je toho názoru, že občanská společnost, místní nevládní organizace a komunitní organizace podporující základní svobody a lidská práva či místní zastánci lidských práv mohou dosáhnout nejlepších výsledků zajištěním politických, hospodářských a sociálních práv na místní úrovni, kde je jejich práce uznávána a není vystavena hrozbám, obtěžování a nejistotě; dále se domnívá, že místní úroveň je zvláště vhodná k podpoře demokratických hodnot a politické informovanosti občanů, pokud mohou společně pracovat s místními a regionálními orgány vybavenými příslušnými pravomocemi;

20. poukazuje na přidanou hodnotu místního přístupu, pokud se jedná o přeshraniční spolupráci na různá témata, včetně urovnání konfliktů. Je třeba zvláště zdůraznit pozitivní úlohu místních iniciativ, jako je „diplomacie měst“, v konfliktních oblastech spočívající v podpoře mezikulturního dialogu a opatřeních k posílení důvěry na místní úrovni. Měly by se tedy ještě intenzivněji podporovat globální kampaně na podporu demokracie a lidských práv např. prostřednictvím nadnárodního přístupu, který zahrnuje i výraznou místní a regionální perspektivu;

Cíl 3

Podpora činnosti zaměřené na lidská práva a demokracii v oblastech pokrytých hlavními směry politik EU, včetně dialogu o lidských právech, zastánců lidských práv, trestu smrti, mučení a dětí v ozbrojených konfliktech

21. připomíná, že ačkoli dialog o lidských právech zpravidla probíhá s orgány na celostátní úrovni, je třeba otázky demokracie samozřejmě nutno řešit i na místní a regionální úrovni. Nelze vytvořit a udržovat funkční demokratický systém bez zapojení a vlastní odpovědnosti místní a regionální úrovně – obě úrovně přispívají ve všech směrech k rozvoji tohoto systému;

22. Z definice zastánců lidských práv podle OSN jako „osob a organizací, jež se zasazují o podporu a ochranu lidských práv a základních svobod“ lze jasně vyčíst úlohu politiků a aktivistů na místní úrovni;

23. naléhavě upozorňuje na skutečnost, že v místních věznicích a policejních stanicích dochází ke značnému výskytu případů mučení. Je proto nezbytné vyvinout velké úsilí o provedení vnitrostátního práva a mezinárodních závazků na místní úrovni. Další podpora by tedy měla směřovat k místním nevládním organizacím, jež monitorují činnost správních orgánů, a na odbornou přípravu těchto orgánů;

24. podporuje pokyny k oblasti práv dětí a spatřuje význam místních orgánů pro záležitosti vzdělávání a dostupnost náležitého vzdělání a zdravotní péče, a to včetně úsilí o zajištění práv týkajících se reprodukčního zdraví, zvláště u dívek;

25. podporuje sdělení Komise *Zvláštní místo pro děti v rámci vnější činnosti EU*, KOM(2008) 55 v konečném znění, v němž je dětem vyhrazeno zvláštní postavení v oblasti vnější činnosti EU, a upozorňuje na nezbytnost zohlednění zájmů a práv dětí ve všech opatřeních souvisejících s vnější činností EU;

Cíl 4

Podpora a posílení mezinárodního a regionálního rámce pro ochranu lidských práv, spravedlnost, právní stát a podporu demokracie

26. vítá dohody o spolupráci, které již byly uzavřeny s takovými subjekty, jako jsou Rada Evropy, Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě a Mezinárodní trestní soud, a velmi by ocenil, pokud by byla uznána důležitost usnadnění místní demokracie a posílení schopnosti místních a regionálních orgánů zavést občanská, politická, hospodářská a sociální práva;

27. podtrhuje právo dětí podílet se na záležitostech, které se jich dotýkají, ovlivňovat je a vyjadřovat se k nim způsobem

odpovídajícím svému věku a úrovni (jak stanoví článek 12 Úmluvy o právech dítěte), a to zejména pokud se jedná o rozhodování o otázkách místního významu;

Cíl 5

Budování důvěry v demokratické volební procesy, zejména pomocí volebních pozorovacích misí

28. je přesvědčen na základě zkušeností a díky aktivní podpoře místní a regionální demokracie, převodu pravomocí a samosprávy v Evropě, že zajištění respektu vůči stanoveným místním a regionálním pravomocím ze strany státních a evropských orgánů je klíčovým předpokladem podpory skutečné demokracie a lidských práv na celém světě;

29. zdůrazňuje, že pozorování voleb se stalo jedním z účinných nástrojů vnější politiky VR v posledních dvou letech. V této souvislosti Výbor oceňuje zkušenosti a úsilí Kongresu obcí a regionů Evropy (CALRE) na tomto poli. VR vítá skutečnost, že dostal možnost podílet se na činnostech CALRE na podporu místní a regionální demokracie;

30. považuje podporu monitorování voleb za významnou součást rozvoje demokracie a domnívá se, že zvláštní pozornost by v budoucích strategiích EU zaměřených na monitorování voleb měla být věnována také komunálnímu a regionálnímu volbám ve třetích zemích;

31. je toho názoru, že monitorování celostátních voleb ze strany EU by se mělo více zaměřit na analýzu dopadů podpory demokracie na místní a regionální úrovni;

32. zdůrazňuje, že připravovaná strategie na období 2010–2013 by měla vzít v potaz potenciální úlohu místních a regionálních orgánů v této iniciativě, a to zvláště z hlediska komunálních volebních procesů a evropských odborných znalostí při jejich sledování ve třetích zemích.

V Bruselu dne 18. června 2008.

předseda

Výboru regionů

Luc VAN DEN BRANDE

Stanovisko Výboru regionů – Mnohojazyčnost

(2008/C 257/06)

VÝBOR REGIONŮ

- zdůrazňuje, že v celé Evropské unii nese odpovědnost za ochranu a podporu jazykové rozmanitosti místní a regionální úroveň. Má ideální pozici pro vytváření konstruktivních partnerství se zařízeními, která se zabývají výukou jazyků, a pro vypracování vzdělávacích a odborných kurzů v závislosti na konkrétních místních potřebách a požadavcích;
- jelikož má jazyková rozmanitost v Evropské unii zásadní význam, musí se tedy k budování mnohojazyčné společnosti přistupovat se záměrem maximalizovat pozitivní a minimalizovat negativní dopady rozmanitosti;
- všichni členové EU by měli hovořit svým vlastním mateřským jazykem/jazyky, jenž je/jež jsou charakteristickým rysem jejich kulturního pozadí, avšak musí si v rámci celoživotního vzdělávání kromě mateřského jazyka osvojit aktivní a pasivní znalost společného druhého jazyka a také třetího jazyka, který si zvolí podle kulturní příbuznosti nebo požadavků sociální a ekonomické mobility v zemi/regionu původu;
- zdůrazňuje, že územní celek musí hrát ústřední úlohu v dosahování cíle „mateřský jazyk + 2 cizí jazyky“, a to především při uskutečňování vzdělávacích programů;
- navrhuje vybídnout všechny regiony k vytvoření vlastního místního fóra o mnohojazyčnosti, aby bylo možné monitorovat místní společenské, ekonomické a vzdělávací tendence, navrhopat nezbytné iniciativy na šíření osvěty a motivování obyvatel k celoživotnímu studiu podle vzoru „mateřský jazyk + 2 cizí jazyky“.

Zpravodaj: pan Roberto PELLA (IT/ELS), člen zastupitelstva provincie Biella a místostarosta obce Valdengo

POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

1. spolu s Evropskou komisí je potěšen, že tématu mnohojazyčnosti byl dán velký podnět tím, že bylo dne 1. ledna 2007 sestaveno skutečné tematické portfolio svěřené komisaři Orbanovi. Toto portfolio by mělo být vzhledem ke své důležitosti a výzvě, kterou znamená, posíleno, aby se mohlo rozvíjet a efektivně plnit cíle, které mu byly stanoveny;

2. zdůrazňuje prioritu mnohojazyčnosti v evropské politické agendě, která protíná všechny oblasti sociálního, hospodářského a kulturního života Evropy;

3. souhlasí se směrem činnosti vytyčeným komisařem Orbanem, který považuje mnohojazyčnost za nástroj pro lepší evropskou integraci a obsáhlejší dialog mezi kulturami;

4. jelikož má jazyková rozmanitost v Evropské unii zásadní význam, musí se tedy k budování mnohojazyčné společnosti přistupovat se záměrem maximalizovat pozitivní a minimalizovat negativní dopady rozmanitosti, aby se zamezilo pouhému účelovému využívání rozmanitosti;

5. vyzdvihuje analýzu skupiny na vysoké úrovni pro mnohojazyčnost, která byla vytvořena v roce 2005, a souhlasí s jejími prioritami činnosti, které lze shrnout následovně:

— nezbytné častější kampaně na zvyšování informovanosti určené zejména rodičům, mladým lidem a organizacím činným v oblasti vzdělávání a kultury,

— nezbytná opatření, která umožní zvýšení motivace ke studiu nových jazyků zejména díky mimoškolním, hravým, informačním činnostem,

— nezbytná větší pozornost ke kulturnímu a jazykovému potenciálu přistěhovalců, jako součást cíle integrovat přistěhovalce do hostitelské společnosti a umožnit jim prostřednictvím mnohojazyčnosti využít plně jejich osobní potenciál,

— nezbytné rozšíření evropské mnohojazyčnosti i na jazyky třetích zemí, za účelem maximalizace evropské konkurenceschopnosti;

6. vyzdvihuje výsledek internetové konzultace zahájené v září 2007, jež shrnuje následující klíčové body činnosti v oblasti mnohojazyčnosti:

— studium jazyků je jedním ze zásadních předpokladů zachování nebo zvýšení individuálních pracovních příležitostí,

— nejlepší motivace ke studiu jazyků vychází z časného procesu vzdělávání a z podpory studijních a pracovních pobytů v zahraničí,

— pro maximální účinnost výukových metod je nezbytné klást důraz na nestandardní metody přenosu jazykových znalostí, které zohledňují potřeby každého studenta,

— nejlepším způsobem zachování jazykové rozmanitosti na místní, národní i evropské úrovni je větší povědomí o kultuře jazyka, který je předmětem studia nebo s nímž je člověk konfrontován,

— jazyk má významný dopad na hospodářství, neboť je snazší obchodovat se zahraniční společností, zná-li člověk jazyk země, v níž společnost sídlí,

— dobrým opatřením na zvýšení jazykových schopností v zaměstnání je podpora podnikových jazykových kurzů, pokud jsou na daném pracovišti uskutečnitelné,

— používání většího počtu úředních jazyků v institucích Evropské unie a s tím spojený růst administrativních nákladů je považováno za nutné k posílení smyslu pro mnohojazyčnost institucí;

7. vyzdvihuje a vítá návrhy skupiny intelektuálů pro mezikulturní dialog, která byla vytvořena z podnětu Evropské komise a které předsedá pan Amin Maalouf, a zdůrazňuje zejména, že:

— v rámci dvoustranných vztahů mezi národy Evropské unie by se měla dávat přednost jazykům těchto národů,

— je důležité, aby Evropská unie podporovala koncept „osobního adoptovaného jazyka“;

8. zdůrazňuje, že podpora a ochrana kulturní a jazykové rozmanitosti je hlavní prioritou. V Evropské unii se pod jazykovou rozmanitostí bude chápat i znalost a používání:

— úředních jazyků EU,

— úředních jazyků členských států EU,

— menšinových jazyků, které nemají status úředního jazyka, ale kterými se v EU mluví.

Unie a členské státy budou podporovat jazykovou rozmanitost v rámci svých oblastí působnosti;

9. v celé Evropské unii nese odpovědnost za ochranu a podporu jazykové rozmanitosti místní a regionální úroveň. Místní a regionální úroveň je rovněž odpovědná za vzdělávání, odbornou přípravu a vzdělávání dospělých, je součástí sociálního partnerství a koordinuje místní a regionální růst a rozvoj;

10. v odborné přípravě zaměřené na celoživotní vzdělávání nabývá významu koncepce „znalostí“ a „učení“, a to i z toho důvodu, že trh práce se svými rozmanitými možnostmi vyžaduje větší jazykové schopnosti;

11. regiony a místní orgány mají ideální pozici pro vytváření konstruktivních partnerství se zařízeními, která se zabývají výukou jazyků, a pro vypracování vzdělávacích a odborných kurzů v závislosti na konkrétních místních potřebách a požadavcích;

12. domnívá se tedy, že místní a regionální orgány mají ty nejlepší prostředky k uspokojení různých místních jazykových potřeb, aniž by tím byla dotčena možnost získat podporu od centrálních/státních orgánů;

Obecné připomínky

13. domnívá se, že Evropa musí položit základ své vlastní sociální a hospodářské soudržnosti tím, že bude maximalizovat příležitosti související s mobilitou, globalizací, evropskou kulturou a smyslem pro evropské občanství;

14. mezi hlavní způsoby, jak uskutečnit tento proces, patří odstranění jazykových problémů, kterým musí země a jednotliví občané čelit, neboť:

- a) znalost cizích jazyků značně posiluje pracovní, studijní, kulturní a osobní *mobilitu*. Evropská unie nikdy nebude skutečnou unií, pokud občané nedosáhnou vyšší míry vnitřní mobility;
- b) znalost jazyků umožňuje podstatné zlepšení konkurenceschopnosti, jelikož usnadňuje kontakt s novými partnery, výměnu postupů, prodej produktů a poskytování služeb. *Globalizace* umožňuje otevření obchodních trhů a trhu práce. Znalost cizích jazyků je jedním z předpokladů pro budování a rozvoj partnerských vztahů s ostatními státy/společnostmi a využívání příležitostí globalizace;
- c) jazyk je nejbezprostřednějším výrazem kultury a přispívá k lepší komunikaci mezi evropskými občany. *Evropská kultura* nemůže spočívat na přijímání a pasivním vzniku skládačky kultur jednotlivých členských států (multikulturní společnost), ale naopak musí být upevňována prostřednictvím rozsáhlého kulturního dialogu mezi občany a potvrzování

hodnoty rozmanitosti a kulturní identity (mezikulturní společnost);

- d) podpora *aktivního občanství*, zapojení místních institucí, konzultací a dialogu s lidmi a sociálního začlenění je nezbytná k zaručení větší účinnosti evropských legislativních opatření, která vyžadují stále větší podporu a souhlas místních a regionálních samospráv a jednotlivých občanů. Evropské společenství proto ve svých aktech a vzájemných vztazích svých institucí i ve vnějších vztazích musí hovořit jazykem svých občanů, aby mu bylo rozuměno, aby místní instituce (místní a regionální orgány) dokázaly reagovat a aby občané pochopili sdělení, účastnili se evropského života a souzněli s dosaženými strategickými cíli;

15. v souvislosti s otevřenou metodou koordinace v oblasti mnohojazyčnosti považuje za důležité, aby Komise dbala na zapojení nejen národní, ale také místní a regionální administrativní úrovně, neboť místní a regionální úroveň nese často hlavní odpovědnost za provádění různých opatření na daném území;

16. v této souvislosti považuje rovněž za nezbytné věnovat pozornost respektování a důstojnosti menšinových jazyků, které sice nejsou úředními jazyky, ale jsou stejně jako úřední jazyky součástí rozmanité kultury určitého území, a proto jim v evropských programech pro začleňování musí být vyhrazen prostor;

Klíčová sdělení a činnosti

17. považuje za důležité, aby se *cíl mateřský jazyk + 2 cizí jazyky* stal cílem evropských politik pro mnohojazyčnost;

18. všichni členové EU by měli hovořit svým vlastním mateřským jazykem/jazyky, jež je/jež jsou charakteristickým rysem jejich kulturního pozadí, avšak měli by si v rámci celoživotního vzdělávání kromě mateřského jazyka osvojit aktivní a pasivní znalost společného druhého jazyka a také třetího jazyka, který si zvolí podle kulturní příbuznosti nebo požadavků sociální a ekonomické mobility v zemi/regionu původu;

19. domnívá se, že „adoptovaný“ jazyk by měl být volen nejen mezi úředními jazyky EU, ale i mezi menšími evropskými jazyky a především neevropskými jazyky, které jsou významnou kulturní, ekonomickou a sociální příležitostí pro růst konkurenceschopnosti Evropy;

20. navrhuje následující prioritní klíčová sdělení, která musí být zahrnuta do evropské politiky pro mnohojazyčnost a přeměněna v účinná opatření, jež umožní motivaci občanů, zachování rozmanitosti a ponechání volby studijních oborů na jednotlivých místních a regionálních orgánech;

Spoluúčast územních celků

21. úloha územních orgánů je zásadní nejen proto, že mnoho z nich má politické a administrativní pravomoci v oblasti vzdělávání, ale také proto, že se jim daří lépe monitorovat stav mnohojazyčnosti u svých občanů a sledovat její vývoj při používání směrnic a programů Společenství. Získané dovednosti a prováděné postupy se posuzují právě v územních celcích a na základě tohoto hodnocení je možné dát silný impuls evropské politické činnosti;

22. územní celek však musí hrát ústřední úlohu v dosahování cíle „mateřský jazyk + 2 cizí jazyky“, a to především při uskutečňování vzdělávacích programů;

23. uvnitř jednoho členského státu mohou mít regiony vzájemně odlišné historické, kulturní, společenské, sociální a ekonomické tendence;

24. bude třeba podporovat územní rozmanitost, jinak řečeno musí být regiony vyzvány, aby nabízely výuku jazyků na základě šetření, výzkumů a průzkumů kulturních tradic provedených obcemi a regiony, vůle obyvatel a socioekonomických potřeb a výhledů územního celku;

25. toto by tedy umožnilo sledovat soulad mezi potřebami územního celku a platnými vzdělávacími programy a prostřednictvím flexibilního nástroje místní a regionální samosprávy měnit vzdělávací programy, které nepřinesly kýžené výsledky;

26. adoptovaný jazyk bude možné svobodně vybírat. V případě, že v členském státě se hovoří více než jedním úředním jazykem EU, je nutno rovněž podporovat studium tohoto nebo těchto dalších jazyků;

27. domnívá se, že politika mnohojazyčnosti musí také zahrnovat důležitý vnější prvek. Podpora evropských jazyků mimo EU je zájmem jak kulturním, tak hospodářským. Stejně tak musí EU projevovat otevřenost vůči jazykům třetích zemí, jako je čínština, arabština, hindština, ruština atd.;

28. navrhuje se tedy vybědnout všechny regiony k vytvoření vlastního místního fóra o *mnohojazyčnosti*, aby bylo možné monitorovat místní společenské, ekonomické a vzdělávací tendence, navrhopvat nezbytné iniciativy na šíření osvěty a motivování obyvatel k celoživotnímu studiu podle vzoru „mateřský jazyk + 2 cizí jazyky“;

29. mimo jiné bude také třeba energicky podpořit programy na začleňování přistěhovalců. Je třeba podporovat a usnadňovat znalost příslušných jazyků, již přistěhovalci a jejich děti potřeb-

bují k plnému rozvinutí svého potenciálu v evropské společnosti, avšak zároveň je nutno plně zaručit jejich právo na uchování vlastního původního jazyka. Jazyky, které by se měli naučit a osvojit si je, jsou úřední jazyky EU používané na území, kde žijí, a rovněž jazyky se statusem úředního jazyka územního celku či regionu v souladu s ústavními normami těchto území;

30. místní, regionální a vnitrostátní instituce musejí zkrátka vybízet vzdělávací sektor k tomu, aby do balíčků učebních osnov zařazoval širokou škálu jazyků. Vzdělávací systémy by měly zohlednit širokou škálu jazyků v závislosti na sociálních, ekonomických a kulturních potřebách daného území;

31. domnívá se, že ovládání jazyků je velmi důležitým faktorem konkurenceschopnosti. Studie prokázaly, že evropské podniky ztrácejí trhy v důsledku nedostatečných jazykových znalostí;

32. vyzývá proto Komisi, aby pokračovala ve svém úsilí v této oblasti;

Lepší jazykové začlenění

33. co se týče malých jazyků a menšinových jazyků, je třeba připomenout, že přispívají k růstu základní hodnoty evropské kultury, kterou je rozmanitost, a jako takové nejen že nesmějí být v tomto procesu pohřbeny, ale musí být obzvláště chráněny;

34. přívlstek „menšinový“ nebo „malý“ se nesmí stát důvodem k diskriminaci založené na hodnotě jazyka;

35. navrhuje, aby se podpořily diskuse s cílem zavést vhodnější pojmy, jež by lépe odpovídaly stávajícím skutečnostem;

36. je tedy důležité dále pokračovat v uznávání menšinových jazyků za úřední v těch případech, kdy se tyto jazyky vyznačují tradicemi a kulturou pevně zakořeněnými v evropském měřítku;

37. cílem je dosáhnout uznání ze strany evropských institucí, které by mělo vyústit v to, že EU bude překládat svoje dokumenty do většího počtu jazyků (než je stávajících 23), čímž bude podpořena přímá konfrontace mezi evropskými institucemi a občany;

38. proces uznávání jazyků za úřední na evropské úrovni a územní diverzifikace umožní větší sociální začlenění;

39. vítá závěry ze zasedání Evropské rady dne 13. června 2005, které v rámci orgánů a institucí EU povolují používání i jiných jazyků než těch, které jsou jako úřední uznány v nařízení č. 1/1958;

40. i jazyky, které nebudou uznány za úřední ani na evropské ani na místní či regionální úrovni, by nicméně měly být i nadále předmětem programů ochrany, aby se zachovaly identity;

Mezigenerační

41. vyvstává rovněž problém toho, jak napomáhat občanům s celoživotním učením;

42. i když je jednodušší velkou měrou předávat jazykové znalosti ve školách a poté pomáhat dnešním mladým lidem, aby v budoucnosti nepřišli o mezikulturní jazykovou vnímavost, kterou získali ve školních lavicích, problém se však komplikuje tím, že některé generace ukončily školní docházku již dávno a nikdy se více jazyků neučily. Je také důležité zajistit výuku jazyků pro starší generaci, neboť mnoho lidí této generace nepřišlo ani osobně ani profesně do kontaktu s cizími jazyky. To by jim pomohlo rozšířit si vyjadřovací prostředky ve vysokém věku a zajistilo by to jejich plněji angažované evropské občanství;

43. je proto nutné podporovat nejen finančně dostupné (ceny jazykových kurzů jsou často překážkou šíření vzdělávání u starších osob) způsoby učení, ale také pasivní způsoby, čímž se odstraní riziko nedostupnosti způsobené malou mobilitou nebo nezbytnými aktivními časovými závazky;

44. upozorňuje, že je nutno požadovat co nejsprávnější osvojení cizího jazyka, zvláště s ohledem na rostoucí přistěhovaleckou komunitu;

45. proto považuje za důležité zdůraznit, že existují snazší formy studia, které jednotlivcům umožňují získat základní jazykové znalosti dostačující k vyjadřování se a k porozumění. Státní, regionální a místní vzdělávací instituce by tyto formy studia měly podporovat a EU financovat, aby se šířily možnosti vzdělávání a vyplnily se generační mezery v jazykových znalostech;

46. kromě toho by se mělo vybízet k alternativním formám učení prostřednictvím většího využívání multimediálních systémů, podporovat televizní programy vysílané v původním znění s titulky (televize, kina, filmy, zprávy) a více využívat jazykových kurzů na počítači a on-line překladačů, čili jakýsi druh celoživotního samostudia;

47. mladé lidi, i ty nejmenší, je však třeba motivovat k výuce jazyků okamžitě. S výukou druhého jazyka je třeba začít co možná nejdříve (aby se děti seznámily se zvuky cizího jazyka), protože se tak vytvoří lepší předpoklady pro rychlejší a všestrannější osvojení si jazyka;

48. bylo by třeba učinit větší pokrok při učení se jazykům na 1. a 2. stupni základní školy. Ve vzdělávacím procesu bude nutné zvýšit možnost konverzovat v cizím jazyce na 1. stupni základních škol a seznámit se s třetím jazykem na 2. stupni;

49. při studiu na vysoké škole musí být potom nabídnuta možnost dále si zlepšovat a rozšiřovat jazykovou výbavu, a to také posílením programů Erasmus a Socrates;

50. vysoké školy by však kromě starších lidí, kteří si chtějí vyplnit své mezery v jazykových znalostech, měly otevřít své brány také podnikům: podniky budou muset být podporovány a vybízeny k jazykové přípravě svého personálu a řídicích pracovníků v oblasti „obchodních“ jazyků. Při tom by měla být podporována partnerství mezi podniky a vysokými školami;

51. mimoto je nutné vytvářet překladatelské a tlumočnické kurzy, do kterých by se zapojily nejen instituce (od obcí a regionů až po Evropský parlament – vhodným podnětem mnohojazyčnosti místních institucí je podpora a odměna měst, která budou schopná vytvořit svoje internetové stránky a externí dokumenty ve více jazycích), ale také místa, na kterých probíhá veřejný styk;

Mezioborovost

52. mnohojazyčnost lze povzbuzovat nejen tlakem na vzdělávání a odbornou přípravu, ale také na aktivity ve volném čase;

53. osvojení více jazyků např. prostřednictvím kultury nebo sportu je způsobem, jak zainteresovat různorodou skupinu lidí, od dětí až po dospělé;

54. trh s písněmi je navíc sám o sobě globální a mnohojazyčný – pozitivní dopad by měla například podpora akcí jako např. otevřených dní evropské hudby zaměřených na texty písní;

55. bude třeba posílit šíření literárních děl prostřednictvím programu překladu literatury (publikovaných ve dvou jazycích – v původním a v překladu), což bude úkolem nejen jednotlivých nakladatelství, ale i partnerství veřejného sektoru, a místní a regionální správní orgány tak budou stimulovány k podpoře individuálního učení se více jazykům;

Institucionální v EU

56. nezpochybňuje nutnost mnohojazyčnosti institucí EU. V institucích EU proto musí být neprodleně zajištěno alespoň pasivní tlumočení z úředních jazyků Evropské unie, aby účastníci diskusí měli možnost vyložit své myšlenky ve svém mateřském jazyce;

57. je přesvědčen, že zachovat kulturní rozmanitost znamená zajistit systém formálního či neformálního překladu do všech evropských úředních jazyků. Při podpoře mnohojazyčnosti je bezpodmínečně nutné zajistit, aby i při všech neformálních setkáních probíhala dvoustranná komunikace v jazycích obou partnerů;

58. při formálních setkáních a v případě pracovních a oficiálních dokumentů je nezbytný překlad do všech úředních jazyků členských států. S vědomím, že každý členský stát je základem EU, musí být EU na oplátku velmi štedrá a poskytovat všem členským státům nezbytné dokumenty v souladu s jejich ústavními normami, aby jejich občané mohli vykonávat aktivní evropské občanství;

V Bruselu dne 19. června 2008.

Vnější hranice EU

59. mnohojazyčnost se nesmí omezovat na rozvoj sociální a ekonomické mobility uvnitř EU, ale musí také evropským občanům umožnit otevřít se mimoevropským trhům a kulturám;

60. to je důležité i z hlediska současných tendencí, které EU nutí rozvíjet stále užší vzájemné hospodářské a kulturní vztahy s trhy jako je Čína, Rusko a Japonsko;

61. větší vnější konkurenceschopnost EU se tedy odvíjí také od vyšší profesionalizace systémů vzdělávání a odborné přípravy v jazycích, které nejsou jazyky EU;

62. adoptovaný jazyk si bude možné vybrat mezi všemi jazyky zemí, které jsou s EU v kontaktu, přičemž je třeba brát v úvahu zejména jazyky nově se rozvíjejících zemí mimo EU a kulturní charakteristiky zemí, s nimiž Evropa buduje obchodní vztahy.

předseda

Výboru regionů

Luc VAN DEN BRANDE

Stanovisko z vlastní iniciativy Výboru regionů k Zelené knize: na cestě k politice Evropské unie pro hory – Evropská vize horských masivů

(2008/C 257/07)

VÝBOR REGIONŮ

- připomíná pozitivní vyjádření předsedy Barossa v rámci strukturovaného dialogu na plenárním zasedání Výboru regionů, které se konalo dne 7. prosince 2006, k otázce vznesené Evropským sdružením volených zástupců horských regionů ohledně zelené knihy k evropské politice pro horské masivy;
- upozorňuje, že horské masivy jsou jednak územími s trvalým přírodním a geografickým znevýhodněním a jednak regiony se všemi přírodními a lidskými přednostmi, pokud jde o růst a vytváření pracovních míst;
- požaduje, aby Evropská unie zavedla skutečnou evropskou integrovanou politiku pro všechny horské masivy při respektování jejich rozmanitosti;
- by podporoval aktivní přístup Evropské komise a členských států EU k obecným cílům obnovené Lisabonské a Göteborgské strategie prostřednictvím evropského akčního plánu pro konkurenceschopnost a udržitelný rozvoj horských oblastí;
- doporučuje Evropské komisi, aby zohlednila tato tři hlavní témata:
 - a) větší přitažlivost a dostupnost horských regionů pro lepší zázemí podniků a obyvatel, pokud tím nebude ohroženo životní prostředí, zejména zlepšením pozemních a digitálních komunikačních cest, zvýšením propojení s transevropskými sítěmi a podporou inovací a tvůrčího potenciálu, co se týče zvýšení hodnoty poznatků a zkušeností, lidských zdrojů a podnikatelského ducha;
 - b) zkoumání horských oblastí na základě jejich vlastních zdrojů a s ohledem na jejich specifika, aby jim bylo umožněno vyrovnat se s nadměrnými náklady souvisejícími s jejich trvalým přírodním znevýhodněním a zachovat služby obecného zájmu;
 - c) rozvoj clusterů a pólů konkurenceschopnosti za účelem začlenění a konsolidace různých odvětví činnosti do cíle udržitelného rozvoje.

Zpravodaj: pan Luis DURNWALDER (IT/ELS), člen regionálního zastupitelstva a předseda autonomní provincie Bolzano

POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

1. připomíná pozitivní vyjádření předsedy Barossa v rámci strukturovaného dialogu na plenárním zasedání Výboru regionů, které se konalo dne 7. prosince 2006, k otázce vznesené Evropským sdružením volených zástupců horských regionů ohledně zelené knihy k evropské politice pro horské masivy;

2. vyzdvihuje uznání potřeby věnovat zvláštní pozornost horským regionům, mimo jiné regionům s trvalým přírodním a geografickým znevýhodněním, při definování cíle územní soudržnosti v Lisabonské smlouvě (článek 158);

3. připomíná, že hory jsou důležité pro život a aktivitu všech obyvatel Evropské unie díky svým přírodním, kulturním (jako např. jazyková rozmanitost a poznatky a zkušenosti) a ekonomickým zdrojům (jako např. zemědělství, průmysl a cestovní ruch);

4. upozorňuje, že horské masivy se nacházejí v celkem 21 členském státě Evropské unie, představují 35, 69 % evropské rozlohy a žije zde 17, 73 % obyvatel Evropy ⁽¹⁾;

5. podotýká, že horské oblasti představují 26 % pevniny této planety a žije zde 10 % obyvatel světa; jsou tedy významným prvkem udržitelného rozvoje naší planety, jak bylo uznáno v kapitole 13 Agendy 21 z Ria;

6. konstatuje, že dostupnost horských masívů je klíčovým úkolem pro dokončení skutečného jednotného trhu a pro realizaci volného pohybu osob, zboží a služeb;

7. vyzdvihuje, že horské oblasti jsou ještě různorodější, díváme-li se na souvislost horských masívů chápanou jako nadregionální, přeshraniční či mezinárodní prostory, které spojují horské oblasti, údolí a podhůří, a také městské a venkovské oblasti;

8. potvrzuje, že se horské životní prostředí vyznačuje velkou biologickou rozmanitostí, a je proto mimořádně křehké a citlivé na změnu klimatu, což z něj činí skutečný systém včasného varování;

9. prohlašuje, že horská území jsou tradičně pilotními územími v oblasti potenciálně inovačního udržitelného rozvoje vzhledem k trvalým přírodním znevýhodněním;

10. připomíná, že územní samosprávy mají významné zkušenosti v oblasti udržitelného rozvoje hor;

11. připomíná snahy Evropského parlamentu, Výboru regionů a Evropského hospodářského a sociálního výboru, pokud jde o zdůraznění významu horských regionů v evropských politikách prostřednictvím stanovisek a studií;

12. konstatuje, že k dnešnímu dni neexistuje evropská politika či integrovaná strategie Společenství pro horské oblasti podle modelu, který byl použit pro přímořské regiony nebo městské oblasti;

K lepší správě Evropské unie

13. podotýká, že územní samosprávy horských oblastí lpí na své autonomii a na dodržování zásady subsidiarity v přístupu zdola nahoru k evropské správě;

14. upozorňuje, že horské masivy jsou jednak územími s trvalým přírodním a geografickým znevýhodněním a jednak regiony se všemi přírodními a lidskými přednostmi, pokud jde o růst a vytváření pracovních míst;

15. podotýká, že je potřeba sjednotit evropské politiky do integrované strategie pro udržitelný rozvoj, která se bude moci přizpůsobit různorodým podmínkám horských masívů;

16. konstatuje, že je nutné, aby byla činnost EU vyvážená a nestranná a aby trvale zvýšila hodnotu různých evropských území (městských, pobřežních, s nízkým osídlením, horských);

17. připomíná význam úlohy a práce obyvatel v horských oblastech pro vytváření krajiny a pro rovnováhu horského životního prostředí;

18. podporuje činnost regionů a místních samospráv a jejich sítí, které přispívají k výměně osvědčených postupů v souladu s obnovenými lisabonskými a göteborgskými cíli, což podporuje hospodářskou, sociální a územní soudržnost;

19. připomíná význam Lisabonské strategie a hlavních směrů politiky soudržnosti na období 2007–2013 pro horské oblasti, stejně jako pro ostatní oblasti, jakožto hnací síly celkové evropské konkurenceschopnosti;

⁽¹⁾ Studie výzkumného ústavu Nordregio „Mountain Areas in Europe: Analysis of mountain areas in EU member states, acceding and other European countries“, vypracovaná pro GR pro regionální politiku, leden 2004
http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/studies/pdf/montagne/mount1_fr.pdf.

20. připomíná ústřední úlohu přeshraničního a mezinárodního rozměru evropských politik při integraci evropského prostoru;

21. trvá na potřebě přiblížení politické a administrativní Evropy každodennímu životu občanů;

Integrovaný přístup k horským masivům jako hlavní řídicí zásada

22. zdůrazňuje přidanou hodnotu na evropské úrovni, kterou má práce na úrovni horských masivů (Alpy, Pyreneje, Karpaty, Iberské pohoří, Balkán, pohoří ve Středomoří včetně ostrovních pohoří, skandinávská pohoří, pohoří ve vnitrozemí atd.) v jejich přeshraničním a mezinárodním rozměru;

23. vyzdvihuje výzvu, kterou představují horské oblasti, pokud jde o přírodní a kulturní zdroje;

24. připomíná řadu důležitých integrovaných národních a regionálních politik pro horské oblasti;

25. bere na vědomí činnost Alpské úmluvy a zahájení Karpatské úmluvy;

26. oceňuje činnost euroregionů a pracovních uskupení v roli zprostředkovatele a propagátora hraničních regionů;

27. přeje si skutečnou evropskou integrovanou strategii pro horské oblasti, aby bylo možné na meziodvětvové úrovni doplnit přínos připravované zelené knihy o územní soudržnosti;

Jednotlivé politiky jako nástroje integrované politiky pro horské masivy

28. zdůrazňuje, že evropská politika pro horské masivy by se týkala velkého počtu odvětvových politik, jež jsou již částečně pokryty evropskými právními předpisy, ale které nikdy nebyly koordinovány v rámci integrovaného přístupu;

29. níže uvádí významné politické oblasti, které musí aktivní politika pro horské masivy zohlednit:

- hospodářská, sociální a územní soudržnost včetně meziregionální, přeshraniční a mezinárodní spolupráce,
- zemědělství a rozvoj venkova,
- cestovní ruch,
- průmysl a malé a střední podniky,
- změna klimatu, obnovitelné zdroje energie a přírodní zdroje (voda, vzduch, vysokohorské slunce, dřevo, biomasa),
- životní prostředí, biologická rozmanitost a přírodní a kulturní krajina,
- doprava a informační a komunikační technologie, místní dostupnost a transevropské sítě,
- konkurenceschopnost, jednotný trh, služby obecného zájmu a partnerství veřejného a soukromého sektoru,

— výzkum a inovace,

— kulturní a jazyková rozmanitost, vzdělávání a odborná příprava;

Akční plán Evropské unie pro horské masivy

30. požaduje, aby Evropská unie zavedla skutečnou evropskou integrovanou politiku pro všechny horské masivy při respektování jejich rozmanitosti;

31. podporoval by aktivní přístup Evropské komise a členských států EU k obecným cílům obnovené Lisabonské a Göteborgské strategie prostřednictvím evropského akčního plánu pro konkurenceschopnost a udržitelný rozvoj horských oblastí;

32. doporučuje evropským institucím, aby ve svých opatřeních ke „zdokonalení tvorby právních předpisů“ vzaly v potaz územní specifika;

33. žádá Evropskou komisi, aby uznala pozitivní a různorodý přínos místních a regionálních samospráv v oblasti udržitelného rozvoje horských masivů a aby byl tento přínos začleněn do nové evropské politiky pro hory;

34. doporučuje Evropské komisi, aby zohlednila tato tři hlavní témata:

a) větší přitažlivost a dostupnost horských regionů pro lepší zázemí podniků a obyvatel, pokud tím nebude ohroženo životní prostředí, zejména zlepšením pozemních a digitálních komunikačních cest, zvýšením propojení s transevropskými sítěmi a podporou inovací a tvůrčího potenciálu, co se týče zvýšení hodnoty poznatků a zkušeností, lidských zdrojů a podnikatelského ducha;

b) zkoumání horských oblastí na základě jejich vlastních zdrojů a s ohledem na jejich specifika, aby jim bylo umožněno vyrovnat se s nadměrnými náklady souvisejícími s jejich trvalým přírodním znevýhodněním a zachovat služby obecného zájmu;

c) rozvoj clusterů a pólů konkurenceschopnosti za účelem začlenění a konsolidace různých odvětví činnosti do cíle udržitelného rozvoje;

35. doporučuje Evropské komisi, aby učinila horské masivy pilotními zónami v oblasti inovace, znalostní společnosti a udržitelného rozvoje;

36. přeje si, aby mohly horské regiony dále rozvíjet inovační opatření inspirovaná jejich tradicemi a zlepšovat konkurenceschopnost svých malých a středních podniků;

37. navrhuje Evropské komisi a členským státům EU, aby zohlednily různé potřeby území v oblasti zaměstnanosti a odborné přípravy;

38. doporučuje Evropské komisi, aby na základě zkušeností s přírodními parky rozvíjela metodu integrovaného řízení vysokohorských oblastí a izolovaných středně velkých pohoří, která umožní spojit politiky ochrany přírodních zdrojů (především prostřednictvím nástrojů sítě Natura 2000) s politikami zhodnocování a vyváženého rozvoje horských oblastí;

39. doporučuje Evropské unii, aby začlenila územní specifika do rámce evropské organizace občanské bezpečnosti, vzhledem k intenzitě přírodních rizik a celé škále omezení, mj. technických, při zákrocích civilní ochrany a pomoci v horských oblastech;

40. vyzývá, aby byla v rámci reformy společné zemědělské politiky zohledněna strategická úloha zemědělství, pastevectví a vinařství v horských oblastech při udržování krajiny, kvalitě vody a výrobě výrobků s vysokou mírou územní sledovatelnosti. Tato nová společná zemědělská politika s větším územním aspektem by podporovala kvalitní výrobu s nízkými výnosy, která je základní složkou evropského zemědělství a má stěžejní význam v oblasti životního prostředí;

41. žádá Evropskou komisi, Evropský parlament a Radu Evropské unie, aby vypracovaly vyvážený komplexní balíček opatření, která by kompenzovala zrušení režimu kvót na mléko a mléčné výrobky, a to zejména v horských a středohorských regionech. Opatření by byla financována z prostředků již nevyužívaných opatření v rámci společné organizace trhu, nebyla by však na úkor přímých plateb. K zachování zemědělství, extenzivního chovu dobytka a výroby mléka v horských a středohorských oblastech je třeba i dále podnikat hospodárnější kroky ve druhém pilíři, mj. za účelem vytvoření odbytišť trhu a podporování zemědělských podniků se zřetelnými pozitivními dopady na přírodu a životní prostředí v oblastech s přírodním a geografickým znevýhodněním;

42. vyzývá evropské instituce, aby v rámci svých vlastních politik uvážily strategickou úlohu horských lesů a udržitelného hospodaření s lesy vyplývající z vysoké ochranné funkce lesů pro svá území a především pro střediska osídlení a spočívající v jejich přínosu k ochraně zdrojů a biologické rozmanitosti, k boji proti klimatické změně, k udržování kvality vzduchu a vody, k ochraně krajiny a k socioekonomickému rozvoji horských oblastí;

43. tvrdí, že lesní hospodářství je v dnešní době nedostatečně využívanou aktivitou v Evropě, a to jak s ohledem na jeho environmentální úlohu, tak jeho ekonomické produkty (energie, stavebnictví, materiál);

44. vyzývá evropské instituce, aby do svých evropských územních analýz začlenily energetické úkoly a produkční schopnosti horských regionů, pokud jde o obnovitelné zdroje energie (vodní elektrárny, slunce, vítr, biomasa a dřevo) a pasivní výstavbu;

45. vyzývá evropské instituce, státní a regionální veřejné banky a Evropský uhlíkový fond či Bluenext, aby zohlednily pozitivní přínos kvalitního horského životního prostředí (lesů, luk a vysokohorských pastvin), pokud jde o propad CO₂, který by mohl být finančně ohodnocen prostřednictvím systémů certifikace nebo kreditů uhlíku;

46. připomíná, že transevropské energetické a dopravní sítě a informační a komunikační technologie musí zahrnovat skutečný územní rozměr a také zohlednit geografické, environmentální a lidské skutečnosti regionů, kterými procházejí, aby se staly skutečnými evropskými sítěmi komunikace a výměny na úrovni kontinentu za podpory místních obyvatel;

47. navrhuje zajímat se při evropských úvahách o udržitelné městské mobilitě o zkušenosti integrované a udržitelné místní dopravy v horských městech;

48. zdůrazňuje potřebu trvalého propojení mezi obyvateli hor a oblastmi s vysokou hustotou zalidnění, aby byly dosaženy obnovené evropské cíle růstu a pracovních míst;

49. požaduje, aby Evropská komise provedla všechny nezbytné kroky na snížení digitální propasti a umožnila přístup všech území a všech evropských občanů k vysokorychlostnímu pozemnímu či bezdrátovému přenosu, a brzy také k přenosu s velmi vysokou rychlostí, zejména v rámci evropské iniciativy i2010 pro e-inkluzi;

50. doporučuje začlenit do zahraniční politiky a do politiky sousedství horský rozměr několika mezinárodních geopolitických otázek, jako jsou voda a přírodní zdroje, respektování kulturní rozmanitosti a vzdělávání, udržitelný hospodářský rozvoj a migrační toky;

51. doporučuje Evropské komisi, aby teritorializovala komunikační strategii a přiblížila se tak každodennímu životu evropských občanů;

52. doporučuje zahrnout do evropských politik, do rozhodovacího procesu Společenství a do komitologie výraznější územní rozměr s cílem zlepšit evropskou demokracii;

53. vyzývá Evropský parlament, aby určil rozpočtový dopad činnosti Evropské unie v oblasti horských masivů;

54. doporučuje, aby byla politika soudržnosti partnersky koordinována na úrovni horských masivů a zabránilo se tak roztrošení odvětvové činnosti a zlepšil se její strategický rozměr;

55. navrhuje, aby se operační programování ostatních politik Společenství s územním dopadem dojednávalo také na této významné úrovni horských masivů a bylo tak možné definovat průřezové, integrované a partnerské strategie;

56. podporuje krok Rady ministrů pro územní plánování prozkoumat dopad změny klimatu na horské oblasti v rámci akčního plánu pro územní agendu a žádá Evropskou komisi, aby tuto otázku začlenila do svých legislativních prací a návrhů;

57. podporuje ústřední úlohu politiky soudržnosti v této evropské strategii pro horské masivy a pilotní úlohu cíle územní soudržnosti a programů Interreg;

58. žádá členské státy a jejich parlamenty, aby při postupu přijímání nařízení o Evropském seskupení pro územní spolupráci zvážily význam společného právního nástroje podporujícího územní spolupráci v oblasti horských masivů;

59. zdůrazňuje, že je nutné, aby politika hospodářské soutěže a politika vnitřního trhu zohlednily klíčovou úlohu služeb obecného zájmu, partnerství veřejného a soukromého sektoru v horském hospodářství a vypořádání se s dodatečnými hospodářskými a sociálními náklady v územích s trvalým přírodním znevýhodněním, aby se zabránilo odlivu obyvatel a ocenily se všechny přednosti;

60. žádá Evropskou komisi, aby konzultovala všechny zainteresované strany a pozorovatele, jichž se týká Alpská a Karpatská úmluva, a aby prozkoumala jejich řízení, zhodnotila jejich cíle

a na tomto základě rozhodla, zda ratifikovat protokol první úmluvy a podepsat a ratifikovat druhou úmluvu či nikoli, a pokud ano, tak musí být v těchto mezinárodních úmluvách hnací silou;

61. navrhuje, aby byl jeden z evropských roků věnován horám a aby Komise a Výbor regionů každé dva roky uspořádaly evropskou konferenci pro horské masivy po vzoru konference z roku 2002;

62. žádá Evropský parlament a Radu, aby při slyšeních předcházejících jmenování světily pravomoc v oblasti hor jednomu konkrétnímu komisaři. Ten by, kromě jiného, koordinoval činnost kolegia v této průřezové územní otázce;

63. žádá Evropskou komisi, aby v zelené knize o budoucnosti evropských politik předložila návrhy ohledně horských masivů jako základ integrované a partnerské evropské strategie řízené Evropskou komisí a členskými státy, místními a regionálními samosprávami, společně se socioekonomickými a environmentálními zainteresovanými partnery a prostřednictvím zapojení vnitrostátních a evropských svazů zastupujících územní samosprávy horských oblastí.

V Bruselu dne 19. června 2008.

předseda

Výboru regionů

Luc VAN DEN BRANDE

Stanovisko Výboru regionů – Partnerství pro komunikaci o Evropě

(2008/C 257/08)

VÝBOR REGIONŮ

- přikládá skutečně zásadní význam posílení komunikace s evropskými občany a jejich zapojení do trvalého dialogu umožňujícího zahájit s nimi demokratickou, důvěryhodnou a solidární diskusi, směřující k prosazení evropského ducha a osvojení aktivního evropského občanství;
- zdůrazňuje společnou zodpovědnost volených představitelů na úrovni národní, regionální a místní za začlenění evropského rozměru do jejich činností; požaduje proto podporu partnerství v oblasti komunikace mezi institucemi Evropské unie, vládami členských států, jejich parlamenty a územními samosprávami, které poskytne veřejnosti hlubší vědomosti o EU a předá jim jasné a objektivní zprávy o opatřeních přijímaných na úrovni Evropské unie;
- vítá novou fázi plánu D s názvem „Debate Europe“, která respektuje přístup založený na jednání na místní úrovni a přináší další možnosti, jak navázat kontakty s lidmi, propojit se s nimi a spolupracovat v partnerství hned po evropských volbách a v souvislosti s ratifikací Lisabonské smlouvy;
- vítá rozhodnutí Komise spolufinancovat novou řadu projektů v rámci plánu D týkajících se občanské společnosti a souhlasí se zaměřením na decentralizované výzvy k předkládání návrhů a opatření na podporu místních projektů; rozhodně vítá skutečnost, že mezi hlavní cíle těchto výzev patří zapojování členů Výboru regionů a podpora dialogu s tvůrci politik na místní úrovni; vyzývá však Komisi, aby zajistila, že nárok na získání finanční podpory v rámci těchto výzev k předkládání návrhů budou mít také samotné místní a regionální orgány;
- doporučuje, aby se Domy Evropy neomezovaly pouze na hlavní města členských států, ale aby je v souladu se stanovenými podmínkami mohly zakládat územní nebo městské orgány a další města; v tomto smyslu vítá záměr Komise klást „ještě větší důraz na místní úroveň“ prostřednictvím podpory debat probíhajících i mimo hlavní města členských států ve spolupráci se zastoupeními Komise a druhé generace středisek Europe Direct, jež by měla být založena v roce 2009;
- je připraven aktivně přispívat k iniciativám jiných institucí a účastnit se jich, včetně setkání občanů, která by mohla organizovat předsednictví EU.

Zpravodajka: paní DU GRANRUT (FR/ELS), členka regionální rady Pikardie

Odkazy

Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Partnerství pro komunikaci o Evropě

KOM(2007) 568 v konečném znění

Pracovní dokument Komise Návrh interinstitucionální dohody o partnerství pro komunikaci o Evropě

KOM(2007) 569 v konečném znění

Sdělení Komise Internetová komunikace o Evropě – zapojení občanů

(SEK(2007) 1742)

Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Debate Europe – Využití zkušeností získaných v rámci „Plánu D pro demokracii, dialog a diskusi“

KOM(2008) 158 v konečném znění

POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

5. žádá proto Evropskou komisi, aby občanům dala k dispozici nástroje umožňující skutečnou účast; zdůrazňuje v tomto směru úlohu významných komunikačních prostředků, zejména internetu jako bezprostředního nástroje a základního komunikačního prvku, především pro místní a regionální orgány;

I. Společná zodpovědnost za komunikaci o Evropě

1. podporuje iniciativu Evropské komise rozvinout ve shodě s přáním Evropské rady novou strategii komunikace s evropskými občany, do které se více zapojí unijní instituce i členské státy a významné místo zaujmou činnosti vedené na regionální nebo místní úrovni;

2. přikládá skutečně zásadní význam posílení komunikace s evropskými občany a jejich zapojení do trvalého dialogu umožňujícího zahájit s nimi demokratickou, důvěryhodnou a solidární diskusi, směřující k prosazení evropského ducha a osvojení aktivního evropského občanství;

3. připomíná své přesvědčení, že je zcela nezbytné podporovat prostřednictvím decentralizovaného dialogu vnímání společných hodnot, *acquis* evropské integrace, důsledků unijních politik v životě občanů a budoucích možností Evropské unie, ale pomáhat tím i k růstu vědomostí občanů EU o evropských záležitostech;

4. zdůrazňuje společnou zodpovědnost volených představitelů na úrovni národní, regionální a místní za začlenění evropského rozměru do jejich činností; požaduje proto podporu partnerství v oblasti komunikace mezi vládami členských států, jejich parlamenty a územními samosprávami, které poskytnou občanům větší vědomosti o EU a předá jim jasné a objektivní zprávy o opatřeních přijímaných na úrovni Evropské unie;

6. těší se z přání Evropské komise posílit zásadu partnerství mezi institucemi Evropské unie a členskými státy; trvá na tom, že je nutné v tomto ohledu přiznat zásadní význam úloze Výboru i úloze regionálních a místních orgánů; konstatuje, že Komise připouští skutečnost, že nízká znalost Evropy vyplývá ze slabého nasazení ze strany členských států, a naopak uznává kladné účinky decentralizované komunikace a nutnost jednat na místní a regionální úrovni;

7. vítá novou fázi plánu D s názvem „Debate Europe“, která respektuje přístup založený na jednání s místní úrovní („going local“) a přináší další možnosti, jak navázat kontakty s lidmi, propojit se s nimi a spolupracovat v partnerství hned po evropských volbách a v souvislosti s ratifikací Lisabonské smlouvy;

8. vyzývá Evropskou komisi, aby integrovala komunikační požadavky do tvorby všech evropských politik, zejména těch, které mají přímý dopad na území, především v oblasti strukturálních fondů, a domnívá se, že revidovaný rozpočet EU by měl obsahovat kapitolu pro komunikaci s občany;

9. domnívá se, že by bylo vhodné využít období ratifikace Lisabonské smlouvy a budoucích evropských voleb k podnícení skutečné diskuse o Evropě; ustanovil proto zvláštní pracovní skupinu pro zlepšení možností členů Výboru komunikovat o Evropě s jejími občany;

II. Posílení politiky partnerství pro soudržnou a provázanou decentralizovanou komunikační politiku

10. připomíná obsah prohlášení paní komisařky Wallströmové týkajícího se územního přístupu a zásadní úlohy regionálních a místních orgánů při oslovení veřejnosti a vysvětlování občanům, jaký smysl a jaké kladné účinky má politická činnost Unie na hospodářský rozvoj, územní soudržnost, životní prostředí, bezpečnost a sociální pokrok, což byla témata stovek setkání organizovaných po celém území Unie v rámci plánu D;

11. v tomto duchu připomíná svůj záměr, v souladu s dohodou o spolupráci s Evropskou komisí, především s ohledem na dodatek o komunikační politice, pořádat diskuse a akce tematicky související s otázkami každodenního života občanů, jako jsou zaměstnanost, bezpečnost, migrace, základní práva, ochrana životního prostředí a zásobování energií, čímž ukáže přidanou hodnotu unijní politiky ve spojení s pravomocemi místně zvolených zástupců;

12. žádá, aby se kontaktní osoby, které byly v souladu s dohodou o spolupráci Výboru regionů a Evropské komise určeny pro každý úřad zastoupení Evropské komise a které jsou odpovědné za regionální a místní rozpracování témat komunikačních akcí určených interinstitucionální informační skupinou, staly skutečně funkčními zprostředkovateli výměny informací mezi Komisí a VR. Měly by pomáhat se zapojováním místních a regionálních orgánů do decentralizovaných akcí a při oficiálních návštěvách členů Komise v členských státech;

13. připomíná, že nová komunikační strategie vyžaduje nejen vyšší součinnost institucí Unie a jejích orgánů, ale je třeba jí také dodávat podněty z „terénu“, které mohou analyzovat a předávat pouze orgány, jež jsou zároveň zodpovědné i blízké svým spoluobčanům a znají rozhodovací postupy Unie; upozorňuje v tomto ohledu na ustanovení protokolu o uplatnění zásad subsidiarity a proporcionality zahrnutého do Lisabonské smlouvy, která zavazují Evropskou komisi, aby brala ve svých legislativních a procedurálních návrzích v úvahu finanční a administrativní důsledky pro územní orgány;

14. konstatuje, že zapojení místních a regionálních zúčastněných stran a zapojení místních a regionálních orgánů do formálních konzultací Evropské komise před vypracováním jakékoliv legislativy posiluje činnost měst a regionů jako informačních a komunikačních prostředků Evropské unie a je ve shodě s koncepcí víceúrovňové správy; tato obousměrná informační funkce by se mohla uskutečňovat s regionálními kancelá-

řemi a územními orgány v Bruselu i s národními a evropskými sdruženími místních a regionálních volených zástupců;

III. Komunikovat o Evropě – jednat místně za účasti občanů a zapojit místní a regionální volené zástupce

15. upozorňuje na nutnost lepšího zpracování informací o Evropské unii s ohledem na jejich přizpůsobení různým cílovým skupinám a místním podmínkám;

16. žádá, aby bylo využito zkušeností s akcemi organizovanými v rámci plánu D regionálními orgány a městy, jak je popisují dvě zprávy o postupu provádění decentralizované komunikace Výborem regionů;

17. vítá rozhodnutí Komise spolufinancovat novou řadu projektů v rámci plánu D týkajících se občanské společnosti a souhlasí se zaměřením na decentralizované výzvy k předkládání návrhů a opatření na podporu místních projektů; rozhodně vítá skutečnost, že mezi hlavní cíle těchto výzev patří zapojování členů Výboru regionů a podpora dialogu s tvůrci politik na místní úrovni; vyzývá však Komisi, aby zajistila, že nárok na získání finanční podpory v rámci těchto výzev k předkládání návrhů budou mít také samotné místní a regionální orgány;

18. zdůrazňuje, že aby byla fáze „Debate Europe“ účinná ve všech členských státech, je třeba se pokusit o větší součinnost mezi poslanci Evropského parlamentu, volenými zástupci na místní a regionální úrovni, mluvčími národních vlád, vedoucími zastoupení Evropského parlamentu a Komise a zástupci národních sdružení místních a regionálních orgánů;

19. doporučuje, aby Domy Evropy, prostory pro veřejnost, které mají občany zaujmout širokou nabídkou činností, nebyly rozmístěny v hlavních městech členských států, ale aby jejich založení bylo v souladu se stanovenými podmínkami možné na základě iniciativy územních nebo městských orgánů; v tomto smyslu vítá záměr Komise klást „ještě větší důraz na místní úroveň“ prostřednictvím podpory debat probíhajících i mimo hlavní města členských států ve spolupráci se zastoupeními Komise a druhé generace středisek Europe Direct, jež by měla být založena v roce 2009;

20. zdůrazňuje, že komunikace s mladými musí být zaměřena na vstřípení toho, že by mělo být v jejich zájmu zapojit se do budování Evropské unie;

21. vyzývá všechny úrovně správy, aby dbaly toho, že mladí lidé během školní docházky získají základní znalosti o Evropské unii, aby porozuměli jejím pravomocem, funkci a činnostem a pochopili příležitosti, které nabízí při řešení problémů 21. století;

22. doporučuje, aby provádění komunikačních činností členských států probíhalo ve spolupráci s volenými zástupci na národní úrovni a zástupci volenými na úrovni regionální a místní, např. prostřednictvím organizace decentralizovaných akcí v regionech a pravidelných jednání regionálních a místních shromáždění o politikách vedených Evropskou unií, pokud možno za přítomnosti některého evropského poslance a zástupce některého ředitelství Evropské komise, jak je tomu v národních parlamentech;

23. připomíná, že územně volení zástupci by mohli mít zásadní úlohu při realizaci obousměrné komunikace, která umožňuje informovat občany o úloze a realitě Evropské unie, dává jim možnost na tyto informace reagovat a také vnášet více Evropy na území, kde byli zvoleni, a mají také dobrou pozici k tomu, aby předávali reakce z „terénu“, tedy zprostředkovali mínění veřejnosti z míst a regionů těm, kdo zodpovídají za přípravu politických kroků v Evropské unii a rozhodují o nich;

24. zdůrazňuje úlohu politických stran v oblasti komunikace na místní a regionální úrovni při podpoře evropského projektu; v tomto smyslu podporuje úlohu místních a regionálních volených zástupců při vzdělávání mladých politiků a političek v evropských otázkách, aby jako budoucí rozhodující osobnosti mohli do svého jednání zahrnout evropský rozměr;

25. považuje za zásadní, aby byl text Lisabonské smlouvy jasně a spolehlivě vysvětlen z hlediska výsledků, racionality, zlepšení, jež přináší v oblasti transparentnosti, účinnosti a legitimacy činnosti Evropské unie a podílu občanů na vypracování jejích politik;

26. plánuje uspořádat v regionálních a obecních zastupitelstvech zvláštní zasedání, přístupná členům Výboru regionů a poslancům Evropského parlamentu vzešlým ze stejného volebního obvodu, věnovaná úspěchům evropské integrace a institucionálnímu uspořádání Evropské unie, např. při příležitosti Dne Evropy (9. května);

27. vyhláší prioritní akce v oblasti komunikace, plánované Výborem regionů v roce 2008:

— uspořádání fóra „Města budoucnosti“ (8.–10. dubna 2008);

— uspořádání třetího výročního Fóra o komunikaci (17.–19. června 2008);

— uspořádání šestého ročníku „Open Days“ (6.–9. října 2008), během něhož se u příležitosti „Týdne regionů a měst“ sejde v Bruselu 5 500 účastníků zastupujících 220 regionů a měst Evropy. V roce 2008 bude tato iniciativa doprovázena více než 150 decentralizovanými akcemi v partnerských oblastech;

— uspořádání fóra „Mezikulturní dialog“ (25.–27. listopadu);

— vydávání elektronického zpravodajského měsíčníku o aktuálním politickém dění ve VR adresovaného regionálními médii, územně voleným zástupcům a představitelům sdružení; vydávání tištěného měsíčníku o politické a poradní činnosti Výboru regionů, evropských institucí a oblastí, adresovaného 25 000 rozhodujících regionálních osobností;

— přijetí 600 regionálních a místních novinářů ročně v Výboru regionů v Bruselu ve spojitosti s politickými činnostmi členů VR, během různých akcí a ve spolupráci s ostatními evropskými institucemi;

28. má v úmyslu těsně spolupracovat s Evropskou komisí při vypracování „pracovního postupu“ na základě komunikačních iniciativ v rámci interinstitucionální spolupráce a ve dvojstranné spolupráci s členskými státy zvyšovat počet partnerství operativního řízení;

29. je připraven aktivně přispívat k iniciativám jiných institucí a účastnit se jich, včetně setkání občanů, která by mohla organizovat předsednictví EU;

IV. Začlenit Výbor regionů do budoucího interinstitucionálního rámce v oblasti komunikace

30. je přesvědčen, že existence interinstitucionálního rámce v oblasti informace a komunikace by upevnila princip partnerství mezi institucemi a unijními orgány, členskými státy a regionálními a místními orgány; tento rámec by měl mít možnost využívat přiměřených finančních prostředků;

31. zdůrazňuje přínos své účasti na práci interinstitucionální informační skupiny (IIS) a každoročně hodlá představit svůj roční program decentralizované komunikace, žádá proto, aby byl zahrnut do vypracování ročního interinstitucionálního programu v této věci;

32. je nakloněn vyhodnocení činnosti interinstitucionální informační skupiny, aby bylo možné stanovit, zda je zde prostor pro zlepšení a zda by bylo vhodné vytvořit skupinu pověřenou koordinací výkonných činností ve směrech stanovených IIS; je připraven podílet se na práci takové skupiny;

33. vyjadřuje uspokojení nad možností účastnit se výroční interinstitucionální diskuse o komunikaci a požaduje tedy, aby bylo uznáno jeho přispění po boku Evropské komise, Evropského parlamentu a Rady jako klíčového partnera strategie decentralizované komunikace;

V. Znásobení komunikačních prostředků – místní a regionální média, audiovizuální technika a internet

34. domnívá se, že aby bylo možné dosáhnout cíle, kterým je zvýšení vědomostí občanů EU o EU, musí se zvětšit počet komunikačních kanálů a tyto kanály se musejí stát efektivnějšími a snadněji dostupnými; je potřeba rozvinout spolupráci mezi místními a regionálními orgány a médii a využít nové metody;

35. vyjadřuje uspokojení nad zahájením projektu Evropské komise v oblasti pilotních informačních sítí v roce 2008, který se zaměřuje na vyšší integraci parlamentů členských států do evropské diskuse, a žádá v tomto smyslu, aby se projektu zúčastnili také zastupitelé regionů a volení regionální a místní představitelé;

36. žádá Evropskou komisi, aby propojila stránky svých zastoupení ve 27 členských státech se stránkami národních sdružení místních a regionálních samospráv, měst a regionů a aby předávané informace byly přizpůsobeny místnímu kontextu, především s ohledem na provádění evropských politik;

37. doporučuje, aby internetové stránky *Europa* obsahovaly zvláštní stránku týkající se úloh místních a regionálních orgánů

v evropském rozhodovacím procesu, která by zdůraznila skutečnost, že téměř 75 % evropské legislativy se provádí na místní nebo regionální úrovni; dále by tato stránka uváděla odkazy na internetové stránky Výboru regionů a stránky evropských a národních sdružení místních a regionálních orgánů v případě jejich zájmu;

38. zdůrazňuje význam iniciativy Evropské komise *e-participation*, zaměřené na zapojení občanů do tvorby politik zejména na místní a regionální úrovni, a vyzývá v této souvislosti místní a regionální orgány k tvorbě internetových stránek o jejich území, aby se občané mohli interaktivně vyslovovat ke konzultovaným tématům, zejména vyjádřit požadavky v oblasti evropských politik;

39. vyzývá Evropskou komisi, aby na stránce *EU Tube* uvedla videomateriály Výboru regionů;

40. vyzývá Evropskou komisi, aby místním a regionálním voleným představitelům poskytla diskusní prostor na stránce *Europa*, kde by mohli odpovídat na otázky veřejnosti, například v rámci fóra *Debate Europe*; tato iniciativa představuje možnost širší interakce mezi členy Výboru a občany příslušných členských států;

41. chce poukázat na význam používání velkého množství informačních a komunikačních kanálů, aby tak všichni občané EU měli možnost získat vědomosti o EU a zapojit se za stejných podmínek.

V Bruselu dne 19. června 2008.

předseda

Výboru regionů

Luc VAN DEN BRANDE

Stanovisko Výboru regionů – Evropský rok tvořivosti a inovace (2009)

(2008/C 257/09)

VÝBOR REGIONŮ

- vítá iniciativu Komise Evropský rok tvořivosti a inovace (2009). Uskutečnění lisabonských cílů, které mají z Evropy učinit nejnovější společnost založenou na znalostech, vychází z tvůrčího potenciálu Evropy;
- zdůrazňuje, že v evropských městech, v regionech a na místní úrovni jsou kultura, tvořivost a inovace hlavním zdrojem růstu, investic a nových pracovních míst;
- zdůrazňuje zvláštní úlohu raného předškolního vzdělávání a základní školní docházky pro rozvoj základních kompetencí, které jsou chápány jako znalosti, schopnosti a postoje, jejichž prostřednictvím může člověk v moderních evropských společnostech úspěšně žít a pracovat a osvojovat si další znalosti;
- zdůrazňuje, že iniciativa má vynikající návaznost na Evropský rok mezikulturního dialogu. Propojení tematik několika evropských roků podporuje cíl dosáhnout pomocí těchto aktivit střednědobých a dlouhodobých účinků;
- bere na vědomí, že pro provádění evropského roku není k dispozici žádný zvláštní rozpočet. Je-li tvořivost chápána jako zdroj rozvoje evropských společností, neměla by být omezována na vzdělání a kulturu. K novým, tvůrčím řešením se dospěje pouze prostřednictvím mezioborového myšlení.

Zpravodaj: Gerd HARMS (DE/SES), zástupce Braniborska pro spolkové a evropské záležitosti, státní tajemník Státního kancléřství

Odkaz

Návrh rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o Evropském roku tvořivosti a inovace (2009)

KOM(2008) 159 v konečném znění – 2008/0064 (COD)

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

1. vítá iniciativu Komise Evropský rok tvořivosti a inovace (2009). Tvořivost, tak jak je v návrhu Komise právem velmi obecně pojata, totiž jako schopnost nacházet nová řešení v nejrůznějších oblastech lidské činnosti, je nezbytným předpokladem technických, kulturních a společenských inovací. Uspokojení lisabonských cílů, které mají z Evropy učinit nejnovější společnost založenou na znalostech, vychází z tvůrčího potenciálu Evropy;

2. souhlasí s analýzou Komise zaměřenou na základní podmínky rozvoje tvořivosti a inovace. Při tom zdůrazňuje zvláštní úlohu raného předškolního vzdělávání a základní školní docházky pro rozvoj základních kompetencí, které jsou chápány jako znalosti, schopnosti a postoje, jejichž prostřednictvím může člověk v moderních evropských společnostech úspěšně žít a pracovat a osvojovat si další znalosti;

3. podporuje názor Komise, že školství je pro podporu tvořivosti významné, a domnívá se, že ji nelze omezit jen na předškolní vzdělávání a první školní léta. Umělecké předměty by si však měly udržet svůj význam po celou dobu školní docházky. Tvořivost nesmí být rozvíjena pouze v rámci takzvaných „tvůrčích předmětů“. Schopnost tvůrčího řešení problémů a inovačního myšlení musí být součástí všech formálních procesů vzdělávání. VR v této souvislosti zvláště vyzdvihuje význam mnohojazyčnosti;

4. zdůrazňuje, že kromě podpory vynikající úrovně a špičkových výkonů je nutno zajistit dobré vzdělání a odbornou přípravu pro občany ve všech regionech, jako základ pro individuální a společenský blahobyt a inovační schopnost regionů;

5. zdůrazňuje, že v evropských městech, v regionech a na místní úrovni jsou kultura, tvořivost a inovace hlavním zdrojem růstu, investic a nových pracovních míst. Rozvoj tvůrčího potenciálu a inovační schopnosti regionu je předpokladem jeho úspěchu v evropské i celosvětové hospodářské soutěži. Orgány regionální a místní samosprávy jsou zpravidla odpovědné za organizaci celoživotního učení, aktivní politiku trhu práce, rozvoj regionálních inovačních strategií a podporu inovačních a tvůrčích hospodářských odvětví;

6. znovu upozorňuje na značný význam měst a regionů při rozvíjení inovačního prostředí. V tomto případě jsou důležité místní politiky inovací, technologická centra, podnikatelské síť, vědecké parky a rizikový kapitál;

7. upozorňuje na to, že to platí nejen pro tvůrčí odvětví a moderní průmysl čerpající z vědy. Tvůrčí řešení sociálních, environmentálních a hospodářských problémů jsou totiž nepostradatelná pro sociální a hospodářské výzvy moderních společností na všech úrovních;

8. zvláště vítá, že Komise ve svém legislativním návrhu výslovně oceňuje roli orgánů regionální a místní samosprávy tím, že vyzdvihuje následující:

— teprve kombinace opatření na místní, regionální, národní úrovni a úrovni Společenství může splnit cíle Evropského roku tvořivosti a inovace;

— zapojení orgánů místní a regionální samosprávy umožní těmto orgánům úspěšnější a účinnější uplatnění jejich činností v rámci Evropského roku tvořivosti a inovace;

— jejich spolupráce na provádění plánovaných opatření na evropské a národní úrovni je přínosem;

9. ztotožňuje se s tímto hodnocením a zasazuje se o to, aby se orgány místní a regionální samosprávy intenzivně zapojily do Evropského roku tvořivosti a inovace;

Hodnocení jednotlivých aspektů iniciativy

10. souhlasí s cíli vytyčenými pro Evropský rok tvořivosti a inovace (článek 2). Široké pojetí těchto cílů umožňuje chápat rozvoj a využití tvůrčího potenciálu Evropy komplexně a neomezovat jej pouze na umělecké aspekty. Výbor konstatuje, že je v Evropském roce tvořivosti a inovace třeba podporovat a vyzdvihovat zejména aktivity, které se stejnou měrou dotýkají jak zařízení celoživotního učení, institucí a kulturních činitelů, tak i hospodářství, vědy a občanské společnosti. Zároveň je nezbytné podporovat tvořivé učení, jež se opírá o vyhledávání a rozvoj znalostí, na rozdíl od učení, které spočívá v napodobování a učení se zpaměti;

11. zdůrazňuje, že iniciativa má vynikající návaznost na Evropský rok mezikulturního dialogu. Propojení tematik několika evropských roků podporuje cíl dosáhnout pomocí těchto aktivit střednědobých a dlouhodobých účinků. Činnosti v rámci Evropského roku mezikulturního dialogu jsou zaměřené na otevřenější, tolerantnější a flexibilnější evropskou společnost a úzce souvisejí s tvořivostí a inovací. Právě střet a setkávání se s jinými kulturními formami projevu a zaměřením může stimulovat tvořivost a umožnit nový přístup k vlastním záležitostem;

12. bere na vědomí, že se Komise ve svém návrhu zabývá především požadavky, které v souvislosti s klíčovými schopnostmi pro celoživotní vzdělávání vnesly Evropský parlament a Rada. VR odkazuje na své stanovisko k tomuto doporučení⁽¹⁾, v němž vyzdvihl mimořádný význam schopností v matematice a přírodních vědách. Zároveň zdůraznil důležitost podpory žen v těchto oblastech prostřednictvím nástrojů celoživotního učení. Evropské společnosti budou v budoucnosti ještě více odkázány na získávání mladých lidí – zejména žen – pro vědeckotechnické a inženýrské studium a kariéru;

13. podotýká, že trojice priorit „profesní život – společnost – vyšší úroveň vzdělání“ představuje důležitou základnu pro inovace a růst na místní a regionální úrovni. Je zapotřebí inkluzivní infrastruktura a nediskriminující prostředí, které poskytují podněty k aktivnímu občanství a společnému přijetí zodpovědnosti a zajišťují tak sociální soudržnost a udržitelný rozvoj;

14. zasazuje se o lepší vzdělání a odbornou přípravu, které by maximálně zvedly hodnotu největšího evropského kapitálu, kterým je mládež. V takovém vzdělání by mělo mít zvláštní význam studium technologií, aby byl podpořen evropský výzkum, vývoj a inovace, ale zároveň by měla být věnována pozornost získání přiměřeného humanitního vzdělání a hodnot, a především je důležité, aby se ve vzdělávacím systému věnovala zasloužená pozornost výuce evropské kultury a evropských dějin;

15. opakovaně poukazuje na mimořádný význam podpory výzkumu, vzdělání mladých vědeckých pracovníků, mobility vědeckých pracovníků a podpory vědecké spolupráce na evropské úrovni. Rozvoj podmínek příznivých pro výzkum, podporování patentů a jejich účinná ochrana podporují inovační procesy ve společnosti a hospodářství;

16. zdůrazňuje nezbytnost vytvoření norem a ochranných práv k zabezpečení duševního vlastnictví a sepsání evropské charty pro zacházení s duševním vlastnictvím;

17. zdůrazňuje v této souvislosti zásadní význam strukturálních fondů, zejména Evropského fondu pro regionální rozvoj, pro podporu přeměny vědeckých poznatků v inovační produkty a postupy;

18. vyjadřuje politování nad tím, že se iniciativa předkládá teprve nyní. Tento krátký časový předstih ohrožuje úspěch evropského roku. Proto je mimořádně důležité, aby Komise vyvinula veškeré možné úsilí a zapojila do tohoto procesu co nejvíce partnerů;

19. vyzdvihuje zvláštní úlohu audiovizuálních médií v rozvoji tvůrčího prostředí. Spojitost mezi rozvojem nadání, špičkovými vzdělávacími zařízeními a médii vede v mnoha evropských regionech k vytváření úspěšných hospodářských uskupení. V rámci Evropského roku tvořivosti a inovace by tento vývoj měl být obzvlášť oceněn;

20. lituje, že návrh Komise nepřihlíží k pestrým možnostem evropských programů mobility. Mobilita ve vzdělávání a zkušenost s výměnami mezi evropskými regiony může významnou měrou přispět k využití tvůrčího a inovačního potenciálu mladých lidí;

21. kromě toho označuje za politováníhodné to, že návrh neobsahuje žádné náznaky přezkumu úspěšnosti této iniciativy a že neuvádí předpoklady pro dosažení cílů;

22. domnívá se, že Evropský rok tvořivosti a inovace může být úspěšný jen tehdy, přijme-li Komise tyto úkoly jako celek a budou-li vyčerpány možnosti všech generálních ředitelství. Kromě toho je zapotřebí výrazné podpory členských států i měst, regionů a místních orgánů. Proto VR požaduje, aby kromě politiky vzdělávání byly do přípravy evropského roku aktivně zapojeny i další oblasti politiky;

23. upozorňuje na to, že podpora tvořivosti a inovací je součástí mnoha regionálních a místních koncepcí rozvoje. Při provádění Evropského roku tvořivosti a inovace by neměl vzniknout dojem, že by tyto zdroje měla hledat pouze Komise. Právě v tomto roce by měly být zdůrazněny úspěšné postupy z měst, regionů a členských států a mělo by být podpořeno šíření osvědčených postupů. U všech iniciativ Komise musí být dodržována zásada subsidiarity;

24. odkazuje na bohaté zkušenosti místních a regionálních orgánů a organizované občanské společnosti, které se projevují např. při akcích v rámci místní a regionální politiky a během

⁽¹⁾ CdR 31/2006 fin.

Výborem pořádaných Open Days. Tyto zkušenosti svědčí o různých cestách rozvoje a podpory kreativity a inovací, kterými se evropské regiony a města vyznačují;

25. VR bere na vědomí, že pro provádění evropského roku není k dispozici žádný zvláštní rozpočet. V návrhu Komise se s ohledem na financování činností výslovně odkazuje jen na program celoživotního učení (2007–2013) a program Kultura (2007–2013). Uvedené otázky tvorivosti a inovace však tyto programy daleko přesahují. Měla by být zmíněna oblast vědy, spolupráce mezi hospodářstvím a vědou, oblast evropské mobility, otázka rozvoje venkovských oblastí, sociální politika, ale i další oblasti. Je-li tvorivost chápána jako zdroj rozvoje evropských společností, neměla by být omezována na vzdělání

a kulturu. K novým, tvůrčím řešením se dospěje pouze prostřednictvím mezioborového myšlení;

26. Komise ve svém návrhu v bodě 4.4 hovoří o „zaměření komunikačních činností na témata tohoto evropského roku“. Toto zaměření není v opatřeních podrobněji popsáno. VR považuje za nutné koordinovat tato opatření mezi místní, regionální a národní úrovní a úrovní Společenství;

27. VR nabízí Komisi svoji podporu a spolupráci při provádění Evropského roku tvorivosti a inovace. Města, regiony a místní orgány jsou přirozenými partnery pro tento záměr a místy, kde se rodí velké množství tvůrčích řešení. VR od Komise očekává plné zapojení do činností a včasné a vyčerpávající informace o všech akcích.

II. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

Čl. 2 odst. 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Obecným cílem Evropského roku tvorivosti a inovace je posílit snahy členských států při podpoře tvorivosti prostřednictvím celoživotního učení jakožto hnací síly inovace a jakožto klíčového faktoru pro rozvoj osobních, pracovních, podnikatelských a sociálních schopností a blahobytu všech jedinců ve společnosti.	Obecným cílem Evropského roku tvorivosti a inovace je posílit snahy členských států a orgánů místní a regionální samosprávy při podpoře tvorivosti prostřednictvím celoživotního učení jakožto hnací síly inovace a jakožto klíčového faktoru pro rozvoj osobních, pracovních, podnikatelských a sociálních schopností a blahobytu všech jedinců ve společnosti.

Odůvodnění

Partnery Komise jsou sice členské státy, nicméně v této oblasti jsou zmiňovány zásadní otázky, které přímo spadají do působnosti orgánů místní a regionální samosprávy.

Pozměňovací návrh 2

Čl. 3 odst. 2

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Kromě činností spolufinancovaných Společenstvím podle článku 6 mohou Komise nebo členské státy stanovit i jiné činnosti, které přispějí k naplňování cílů evropského roku, a povolit používání názvu evropského roku při podpoře takových činností, pokud přispívají k dosažení cílů stanovených v článku 2.	Kromě činností spolufinancovaných Společenstvím podle článku 6 mohou Komise, nebo členské státy <u>nebo orgány místní a regionální samosprávy</u> stanovit i jiné činnosti, které přispějí k naplňování cílů evropského roku, a povolit používání názvu evropského roku při podpoře takových činností, pokud přispívají k dosažení cílů stanovených v článku 2. V rámci vytyčených cílů by k účasti na činnostech souvisejících s evropským rokem měly být vyzvány také další <u>nevládní subjekty</u> .

Odůvodnění

Označení „evropský rok“ nesmí být omezováno na členské státy. Je třeba, aby evropskému roku vdechlo život mnoho subjektů, které se v tomto rámci budou angažovat.

Pozměňovací návrh 3

Článek 5

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Komise svolává zasedání národních koordinátorů ke koordinaci provádění Evropského roku tvořivosti a inovace na evropské úrovni a k výměně informací o jeho provádění na vnitrostátní úrovni.	Komise svolává zasedání národních koordinátorů ke koordinaci provádění Evropského roku tvořivosti a inovace na evropské úrovni a k výměně informací o jeho provádění na vnitrostátní úrovni. <u>Na tato zasedání budou přizváni zástupci Výboru regionů a Evropského hospodářského a sociálního výboru.</u>

Odůvodnění

Zapojení VR a EHSV je jedinou cestou, jak zajistit, že zájmy a příspěvky orgánů místní a regionální samosprávy budou řádně a systematicky zohledňovány.

V Bruselu dne 19. června 2008.

předseda
Výboru regionů
Luc VAN DEN BRANDE

Stanovisko Výboru regionů – Balíček reforem v oblasti telekomunikací

(2008/C 257/10)

VÝBOR REGIONŮ,

- si přeje zajistit, aby nový regulační rámec nepoškozoval cíle kulturní a mediální politiky členských států, a bere v potaz specifické potřeby venkovských oblastí, oblastí s nízkou hustotou obyvatelstva, nejvzdálenějších regionů a městských aglomerací, ale i oblastí kulturních či etnických menšin;
- činí námitky proti opatřením na harmonizaci správy rádiového spektra navrhovaným Evropskou komisí. Rozhodující slovo by měly mít i nadále členské státy při současném zajištění souladu s mezinárodními dohodami – součástí bude zachování dostatečně širokého frekvenčního pásma pro provozovatele vysílání tak, aby mohli zprostředkovávat daný obsah;
- odmítá nově navržený opravný prostředek ohledně funkčního rozdělení podniků a práva veta Komise u jistých nápravných opatření přijatých národními regulačními úřady. Vyzývá národní regulační orgány, aby při analýze a vymezování příslušných trhů braly v potaz místní či regionální kulturní a jazykové rozdíly;
- oceňuje úsilí Komise, která se snaží o zlepšení ochrany spotřebitelů a práv uživatelů, zejména tím, že se spotřebitelům dostane více informací o cenách a dodacích podmínkách, dále zvyšováním ochrany údajů a bezpečnosti a usnadňováním přístupu také k tísňovým službám, ale vyjadřuje obavy ohledně možného finančního a ekonomického dopadu, který by mohly mít tyto návrhy na regionální a místní poskytovatele služeb;
- je přesvědčen, že zřízení Evropského úřadu pro trh elektronických komunikací v kombinaci se zásadním přesunem pravomocí k regulaci trhu směrem od členských států na Evropskou komisi povede k nerovnováze v rozdělení sil mezi národními a evropskými regulačními orgány – z toho důvodu se vyslovuje pro Seskupení evropských regulačních orgánů v oblasti telekomunikací, který by pevně zasadil skupinu evropských regulačních orgánů do evropského práva.

Zpravodaj: Marc SCHAEFER (LU/SES), člen rady města Vianden

Odkazy

Směrnice o lepší tvorbě právních předpisů:

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2002/21/ES o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací, směrnice 2002/19/ES o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení a směrnice 2002/20/ES o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací

KOM(2007) 697 v konečném znění – 2007/0247 (COD)

Směrnice o občanech:

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací, směrnice 2002/58/ES o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací a nařízení (ES) č. 2006/2004 o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele

KOM(2007) 698 v konečném znění – 2007/0248 (COD)

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení Evropského úřadu pro trh elektronických komunikací

KOM(2007) 699 v konečném znění – 2007/0249 (COD)

Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Plné využití výhod digitální divendy v Evropě – společný přístup k využívání spektra uvolněného přechodem na digitální vysílání“

KOM(2007) 700 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

regionech; při tom by se však nemělo opomíjet, že pro místní a regionální samosprávy zejména v aglomeracích může být nezbytné investovat do rozvoje IKT a infrastruktury;

VÝBOR REGIONŮ

1. vítá cíl Komise, kterým je podporovat otevření trhů telekomunikací hospodářské soutěži a investice do širokopásmových sítí (do všech druhů technologií: pevných, mobilních i satelitních), i cíl zajistit optimální správu spektra na vnitřním trhu též v kontextu digitalizace audiovizuálních služeb;

2. jeho povinností je dbát na to, aby nový předpisový rámec neobsahoval opatření, která by mohla mít negativní dopad na cíle kulturní a mediální politiky jednotlivých členských států;

3. musí též dbát na to, aby při vytváření nového předpisového mechanismu (zejména co se týče správy spektra) byly zohledněny zájmy kulturních či etnických menšin, stejně jako regionální potřeby;

4. přeje si, aby součástí navrhovaného předpisového rámce byly mechanismy podporující rozvíjení přístupu k širokopásmovému internetu ve venkovských oblastech či v oblastech s nízkou hustotou obyvatelstva a v nejvzdálenějších

5. oceňuje úsilí Komise, která se snaží o lepší ochranu spotřebitelů, zejména co se týče ochrany údajů a bezpečnosti a také rovnějšího přístupu ke službám elektronických komunikací a k tísňovým službám pro všechny uživatele včetně zdravotně postižených osob, ale vyjadřuje obavy ohledně finančního a ekonomického dopadu, který by mohly mít tyto návrhy zejména na regionální a místní poskytovatele služeb;

6. oceňuje úsilí Komise zaměřené na rozvíjení celoevropských služeb, pokud jsou tyto služby vytvořeny tak, aby zohledňovaly rozdíly na úrovni států a regionů a technologické a ekonomické potřeby ekonomicky slabších subjektů;

7. upozorňuje Komisi na geografickou rozmanitost vnitrostátních a regionálních či místních trhů, z čehož může plynout potřeba rozlišení a rozmanitosti mechanismů a regulativních postupů, např. geografická segmentace;

8. staví se skepticky vůči přidání hodnotě některých nových plánovaných opatření, která by se však vztahovala na všechny členské státy nezávisle na jejich specifické situaci a pokroku dosaženému na státní či regionální úrovni. Na pozadí regulace trhů telekomunikací a správy spektra je VR značně znepokojen myšlenkou přesunout více pravomocí na úroveň Společenství;

9. soudí, že návrhy Komise umožňují jednodušší provádění právních předpisů EU za účelem dokončení jednotného trhu elektronických komunikací;

Směrnice o lepší tvorbě právních předpisů

10. vítá doporučení Komise ⁽¹⁾ značně snížit počet předběžně regulovaných trhů, čímž by regulace, pokud je nezbytná, byla účinnější a jednodušší jak pro poskytovatele služeb, tak pro vnitrostátní regulační orgány;

11. oceňuje návrhy Komise na zavedení lepších mechanismů koordinace a harmonizace předpisových rámců jednotlivých členských zemí, stejně jako postupů pro koordinaci, jednání a konzultaci mezi různými vnitrostátními regulačními orgány;

12. sdílí názor Komise, že účinná správa rádiového spektra je důležitá pro usnadnění přístupu poskytovatelů služeb a pro podporu inovace a kulturní rozmanitosti;

13. je téhož názoru jako Komise, co se týče potřeby společného umístění a sdílení zařízení poskytovatelů sítí elektronických komunikací, pokud je takové sdílení technicky možné a náklady na něj mohou být rovnoměrně rozděleny;

14. podporuje názor Komise, pokud jde o význam harmonizace číslování v rámci Společenství, jestliže to podporuje fungování vnitřního trhu nebo rozvoj celoevropských služeb. VR je však toho názoru, že členské státy jsou povolanější k tomu, aby přijímaly všechna opatření za účelem této harmonizace, která se může uskutečnit v rámci existující skupiny evropských regulačních orgánů;

15. soudí, že pouze členské státy by měly mít oprávnění určovat přidělení spektra pro služby umožňující zajištění jazykové a kulturní rozmanitosti a zajišťovat pluralitu sdělovacích prostředků;

16. domnívá se, že není vhodné prosazovat funkční oddělení jakožto dodatečné opatření na podporu liberalizace trhů, a je toho názoru, že hospodářská soutěž založená na infrastruktuře je neúčinnější a stávající předpisový rámec již umožňuje opatření pro oddělení a mimo jiné i pro funkční oddělení;

17. je přesvědčen, že je třeba zachovat všechny odkazy na postupy stanovené mezinárodními dohodami týkajícími se

správy rádiového spektra, jelikož tyto dohody již existují a tvoří širší předpisový rámec, než je rámec Unie;

Směrnice o občanech

18. podporuje úsilí Komise zaměřené na posílení a zlepšení ochrany spotřebitelů a práv uživatelů v odvětví elektronických komunikací zejména tím, že se spotřebitelům dostane více informací o cenách a dodacích podmínkách a že bude zdravotně postiženým uživatelům usnadněn přístup k elektronickým komunikacím a jejich využívání včetně tísňových služeb;

19. oceňuje návrhy zaměřené na posílení ochrany soukromí a osobních údajů jednotlivců v odvětví elektronických komunikací, zejména formou posílení ustanovení týkajících se bezpečnosti a zlepšení mechanismů prosazování předpisů;

20. upozorňuje Komisi na potřeby spotřebitelů v ekonomicky slabších regionech, popř. venkovských oblastech, které jsou geograficky obtížně přístupné, v nejvzdálenějších regionech, či regionech s nízkou hustotou obyvatelstva;

21. upozorňuje Komisi na to, že některá opatření na zajištění bezpečnosti sítí a ochrany spotřebitelů vyžadují koordinaci a provádění spíše na mezinárodní úrovni než na úrovni Společenství;

22. upozorňuje Komisi na to, že některá opatření navrhovaná v projednávané směrnici vyžadují značné investice do technických infrastruktur (např. pro zpřístupnění jednotného čísla tísňového volání či lokalizaci volajícího), což jsou investice, které se zdají příliš vysoké pro menší poskytovatele služeb, např. pro místní a regionální poskytovatele;

23. oceňuje úsilí Komise zaměřené na podporu přenositelnosti čísel mezi pevnými a mobilními sítěmi;

24. přál by si upozornit Komisi na specifické potřeby venkovských regionů, které mají často velice omezenou infrastrukturu, založenou na jediné síti tradičního poskytovatele služeb, a přeje si, aby byla pro tyto regiony přijata specifická opatření, např. prostřednictvím strukturálních fondů; dále by si přál upozornit na strukturální omezení a vícenáklady v oblasti elektronické telekomunikace, jimž trvale podléhají právě nejvzdálenější regiony, protože se budou muset zvážet konkrétní opatření, jež poskytnou občanům těchto regionů stejné postavení, jaké mají občané v ostatních částech evropského kontinentu;

25. domnívá se, že zákonné povinnosti pro služby rozhlasového vysílání musí být rozšířeny na všechny doplňkové služby a pravidelně aktualizovány;

⁽¹⁾ Doporučení Komise C(2007) 5406, Úř. věst. L 344, 28.12.2007, s. 65.

Evropský úřad pro trh elektronických komunikací

26. je toho názoru, že vytvoření Evropského úřadu pro trh elektronických komunikací, který by se vlastně připojil k současnému institucionálnímu uspořádání pro regulaci trhů elektronických komunikací, není v souladu se zásadou subsidiarity a proporcionality a procesu, jímž se tento balíček návrhů zabývá, by spíše mohlo dodat na složitosti místo toho, aby jej zjednodušil;

27. podporuje tedy vytvoření seskupení evropských regulačních orgánů v oblasti telekomunikací. Toto seskupení by mohlo převzít mnohé funkce popsané v návrhu na zřízení Evropského úřadu pro trh elektronických komunikací a podílet se na mnoha činnostech, kterými chce Komise podle svého předběžného návrhu tento úřad pověřit bez toho, že by mělo status agentury, čímž by se zabránilo některým možným problémům spojeným s Evropským úřadem pro trh elektronických komunikací.

II. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

Směrnice o lepší tvorbě právních předpisů, článek 1, změny směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice), odst. 2 e), čl. 2, doplnění k bodu s)

Znění navržené Komisí	Pozměňovací návrh VR
s) „škodlivou interferencí“ rozumí interference, která ohrožuje fungování radionavigační služby nebo jiných bezpečnostních služeb nebo která jinak vážně zhoršuje, znemožňuje nebo opakovaně přerušuje radiokomunikační službu provozovanou v souladu s použitelnými právními předpisy Společenství nebo vnitrostátními právními předpisy,„	s) „škodlivou interferencí „rozumí interference, která ohrožuje fungování radionavigační služby nebo jiných bezpečnostních služeb nebo která jinak vážně zhoršuje, znemožňuje nebo opakovaně přerušuje radiokomunikační službu provozovanou v souladu s použitelnými právními předpisy Společenství nebo vnitrostátními právními předpisy, které by odpovídaly mezinárodním plánům přidělení frekvenčních pásem.“

Odůvodnění

Správa spektra frekvencí do značné míry podléhá stávajícím dohodám a mezinárodním plánům přidělení frekvenčních pásem na úrovni Evropské konference správ pošt a telekomunikací a Mezinárodní telekomunikační unie. To je zvláště důležité pro služby rozhlasového vysílání (např. plán GE-06). Je tedy třeba změnit definici „škodlivé interference“.

Pozměňovací návrh 2

Směrnice o lepší tvorbě právních předpisů, článek 1, změny směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice), odst. 8, změna v čl. 8

Znění navržené Komisí	Pozměňovací návrh VR
a) V odstavci 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto: „Pokud článek 9 týkající se rádiových frekvencí nestanoví jinak, členské státy zohlední v nejvyšší míře požadavek technologické neutrality předpisů a zajistí, aby při provádění regulačních úkolů uvedených v této směrnici a zvláštních směrnicích, zejména těch, jež mají zajistit účinnou hospodářskou soutěž, postupovaly vnitrostátní regulační orgány stejně.“	a) V odstavci 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto: „Pokud článek 9 týkající se rádiových frekvencí nestanoví jinak, členské státy zohlední v nejvyšší míře požadavek technologické neutrality předpisů a zajistí, aby při provádění regulačních úkolů uvedených v této směrnici a zvláštních směrnicích, zejména těch, jež mají zajistit účinnou hospodářskou soutěž, postupovaly vnitrostátní regulační orgány stejně a zároveň zajistily mediální a kulturní pluralitu.“

Znění navržené Komisí	Pozměňovací návrh VR
b) V odstavci 2 se písmena a) a b) nahrazují těmito:	b) V odstavci 2 se písmena a) a b) nahrazují těmito:
„a) zajišťují, aby uživatelé, včetně zdravotně postižených uživatelů, starších osob a uživatelů se zvláštními sociálními potřebami, získali maximální výhody z hlediska možnosti volby, ceny a kvality;	„a) zajišťují, aby uživatelé, včetně zdravotně postižených uživatelů, starších osob a uživatelů se zvláštními sociálními potřebami, získali maximální výhody z hlediska možnosti volby, ceny a kvality;
b) zajišťují, aby nedocházelo k narušování nebo omezování hospodářské soutěže v odvětví elektronických komunikací, zejména v oblasti poskytování obsahu;„	b) zajišťují, aby nedocházelo k narušování nebo omezování hospodářské soutěže v odvětví elektronických komunikací, zejména v oblasti poskytování obsahu;“
c) V odstavci 3 se písmeno e) nahrazuje tímto:	c) V odstavci 3 se písmeno e) nahrazuje tímto:
„d) spolupracují s Komisí a úřadem, aby zajistily vývoj jednotné regulační praxe a jednotného uplatňování této směrnice a zvláštních směrnic.“	„d) spolupracují s Komisí a úřadem , aby zajistily vývoj jednotné regulační praxe a jednotného uplatňování této směrnice a zvláštních směrnic.“
d) V odstavci 4 se písmeno e) nahrazuje tímto:	d) V odstavci 4 se písmeno e) nahrazuje tímto:
„e) řeší potřeby určitých sociálních skupin, zejména zdravotně postižených uživatelů, starších uživatelů a uživatelů se zvláštními sociálními potřebami;“	„e) řeší potřeby určitých sociálních skupin, zejména zdravotně postižených uživatelů, starších uživatelů a uživatelů se zvláštními sociálními potřebami, <u>stejně jako etnických, sociálních a kulturních menšin, popřípadě venkovských oblastí či oblastí s nízkou hustotou obyvatelstva;</u> “
(...)	(...)

Odůvodnění

Je třeba rovněž zohlednit kulturní a mediální pluralitu a potřeby jazykových, etnických, sociálních a regionálních menšin.

Co se týče zrušení odkazu na úřad navrhovaný Komisí v jejím návrhu nařízení KOM(2007) 699 v konečném znění – 2007/0249 (COD), viz pozměňovací návrh 20 uvedený níže.

Pozměňovací návrh 3

Směrnice o lepší tvorbě právních předpisů, článek 1, změny směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice), odst. 9, nové znění čl. 9

Znění navržené Komisí	Pozměňovací návrh VR
Článek 9	Článek 9
Správa rádiových frekvencí pro služby elektronických komunikací	Správa rádiových frekvencí pro služby elektronických komunikací
1. Členské státy zajistí na svých územích účinnou správu rádiových frekvencí pro služby elektronických komunikací v souladu s článkem 8. Zajistí, aby se při rozdělování a přidělování takových rádiových frekvencí vnitrostátními regulačními orgány vycházelo z objektivních, průhledných, nediskriminačních a přiměřených kritérií.	1. Členské státy zajistí na svých územích účinnou správu rádiových frekvencí pro služby elektronických komunikací v souladu s článkem 8. Zajistí, aby se při rozdělování a přidělování takových rádiových frekvencí vnitrostátními regulačními orgány vycházelo z objektivních, průhledných, nediskriminačních a přiměřených kritérií.

Znění navržené Komisí	Pozměňovací návrh VR
2. Členské státy podporují harmonizaci používání rádiových frekvencí v celém Společenství v souladu s potřebou zajistit jejich účinné a efektivní využívání a v souladu s rozhodnutím č. 676/2002/ES (rozhodnutí o rádiovém spektru). 3. Pokud druhý pododstavec nebo opatření přijatá podle článku 9c nestanoví jinak, členské státy zajistí, aby v kmitočtových pásmech otevřených pro služby elektronických komunikací bylo možné používat všechny typy rádiových sítí nebo technologií bezdrátového přístupu. Členské státy však mohou na používané typy rádiových sítí nebo technologií bezdrátového přístupu uvalit přiměřená a nediskriminační omezení, je-li nutné: a) zabránit škodlivé interferenci; b) ochránit veřejné zdraví proti elektromagnetickým polím; c) zajistit maximální sdílení rádiových frekvencí tam, kde frekvence podléhají obecnému oprávnění; nebo d) dodržet omezení v souladu s odstavcem 4 níže. 4. Pokud druhý pododstavec nebo opatření přijatá podle článku 9c nestanoví jinak, členské státy zajistí, aby v kmitočtových pásmech otevřených pro služby elektronických komunikací bylo možné poskytovat všechny typy služeb elektronických komunikací. Členské státy však mohou na poskytované typy služeb elektronických komunikací uvalit přiměřená a nediskriminační omezení. Omezení, která požadují, aby služba byla poskytována v určitém pásmu, musí být odůvodněná plněním cíle obecného zájmu v souladu s právními předpisy Společenství, jako je bezpečnost života, podpora sociální, regionální nebo územní soudržnosti, zamezení neúčinného využívání rádiových frekvencí nebo podpora kulturní a jazykové rozmanitosti a plurality médií, stanovená ve vnitrostátních právních předpisech v souladu s právními předpisy Společenství. Omezení, které v konkrétním pásmu zakazuje poskytování jiné služby, lze stanovit pouze v případech odůvodněných potřebou chránit služby zajišťující bezpečnost života.	2. Členské státy podporují harmonizaci používání rádiových frekvencí v celém Společenství, <u>což může přispět k uskutečnění úspor z rozsahu a usnadnit interoperabilitu služeb ve prospěch spotřebitelů a je v souladu s potřebou zajistit jejich účinné a efektivní využívání a v souladu s rozhodnutím č. 676/2002/ES (rozhodnutí o rádiovém spektru).</u> 3. Pokud druhý pododstavec nebo opatření přijatá podle <u>rozhodnutí o rádiovém spektru (676/2002/EU)</u> článku 9c nestanoví jinak, členské státy <u>pokud možno</u> zajistí, aby v kmitočtových pásmech otevřených pro služby elektronických komunikací bylo možné používat všechny typy rádiových sítí nebo technologií bezdrátového přístupu <u>v souladu s národními seznamy přidělování frekvencí a předpisy Mezinárodní telekomunikační unie.</u> Členské státy však mohou na používané typy rádiových sítí nebo technologií bezdrátového přístupu uvalit přiměřená a nediskriminační omezení, je-li nutné: a) zabránit škodlivé interferenci; b) ochránit veřejné zdraví proti elektromagnetickým polím; c) zajistit maximální sdílení rádiových frekvencí <u>při jejich využívání tam, kde frekvence podléhají obecnému oprávnění;</u> nebo d) dodržet omezení v souladu s odstavcem 4 níže. 4. Pokud druhý pododstavec nebo opatření přijatá podle <u>rozhodnutí o rádiovém spektru (676/2002/EU)</u> článku 9c nestanoví jinak, členské státy <u>pokud možno usnadní</u> zajistí, aby v kmitočtových pásmech otevřených pro služby elektronických komunikací bylo možné poskytovat všechny typy služeb elektronických komunikací <u>v souladu s národními seznamy přidělování frekvencí a předpisy Mezinárodní telekomunikační unie.</u> Členské státy však mohou na poskytované typy služeb elektronických komunikací uvalit přiměřená a nediskriminační omezení. Omezení, která požadují, aby služba byla poskytována v určitém pásmu, musí být odůvodněná plněním cíle obecného zájmu v souladu s právními předpisy Společenství, jako je bezpečnost života, podpora sociální, regionální nebo územní soudržnosti, zamezení neúčinného využívání rádiových frekvencí nebo podpora kulturní a jazykové rozmanitosti a plurality médií, stanovená ve vnitrostátních právních předpisech v souladu s právními předpisy Společenství. Omezení, které v konkrétním pásmu zakazuje poskytování jiné služby, lze stanovit pouze v případech odůvodněných potřebou chránit služby zajišťující bezpečnost života <u>nebo při poskytování služby obecného zájmu stanovené vnitrostátními právními předpisy v souladu s právními předpisy Společenství, jako např. podpora jazykové a kulturní rozmanitosti a plurality sdělovacích prostředků.</u>

Znění navržené Komisí	Pozměňovací návrh VR
5. Nutnost ukládat omezení uvedená v odstavcích 3 a 4 členské státy pravidelně přezkoumávají.	5. Nutnost ukládat omezení uvedená v odstavcích 3 a 4 členské státy pravidelně přezkoumávají, <u>jakoukoli výjimku z těchto omezení mohou stanovit výhradně členské státy.</u>
6. Odstavce 3 a 4 se použijí na rozdělování a přidělování rádiových frekvencí po dni 31. prosince 2009.	6. Odstavce 3 a 4 se použijí na rozdělování a přidělování rádiových frekvencí po dni 31. prosince 2009 <u>vstoupení této směrnice v platnost v členských státech.</u>

Odůvodnění

Opatření a postupy týkající se správy spektra, jak jsou stanoveny v rozhodnutí o rádiovém spektru (676/2002/EU), již umožňují realistickou a spravedlivou správu spektra a dodržování technologické neutrality i neutrality služeb.

Stávající dohody na úrovni Evropské konference správ pošt a telekomunikací, popřípadě Mezinárodní telekomunikační unie musí být dodržovány. Tyto dohody již v současné době umožňují účinné využívání spektra.

Je třeba stanovit opatření na ochranu a podporu služeb, která by umožnila rozvíjet kulturní a jazykovou rozmanitost i pluralitu sdělovacích prostředků. Mimo jiné se jedná o to, aby byl službám rozhlasového vysílání a službám elektronických komunikací poskytovaným na regionální nebo místní úrovni zaručen přístup k rádiovému spektru.

Členské státy si musí nadále zachovat kontrolu nad správou spektra na národní úrovni a mimo jiné se jedná o to, aby byla službám rozhlasového vysílání zajištěna dostatečně velká část spektra, aby mohly plnit svůj úkol a zprostředkovávat obsah.

Pozměňovací návrh 4

Směrnice o lepší tvorbě právních předpisů, článek 1, změny směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice), odst. 10, doplnění čl. 9a

Znění navržené Komisí	Pozměňovací návrh VR
<i>Článek 9a</i> Přezkum omezení stávajících práv 1. Členské státy na dobu pěti let ode dne [1. ledna 2010] zajistí, aby držitelé práv na užívání rádiových frekvencí, jež jim byla udělena před uvedeným datem, mohli příslušnému vnitrostátnímu regulačnímu orgánu předložit žádost o nové posouzení omezení jejich práv v souladu s čl. 9 odst. 3 a 4. Před přijetím rozhodnutí informuje příslušný vnitrostátní regulační orgán držitele práva o tom, že omezení nově posoudil, přičemž uvede rozsah práva po novém posouzení a poskytne mu přiměřenou časovou lhůtu, aby mohl svoji žádost stáhnout. Pokud držitel práva svoji žádost stáhne, zůstane právo nezměněno až do skončení jeho platnosti, nebo do uplynutí doby pěti let podle toho, která situace nastane dříve.	zrušit článek 9a

Znění navržené Komisí	Pozměňovací návrh VR
2. Pokud je držitel práva uvedený v odstavci 1 poskytovatelem služeb obsahu rozhlasového a televizního vysílání a právo na užívání rádiových frekvencí mu bylo uděleno pro účely plnění zvláštního cíle obecného zájmu, může být žádost o nové posouzení podána pouze pro tu část rádiových frekvencí, která je pro plnění uvedeného cíle nezbytná. Ta část rádiových frekvencí, která pro plnění uvedeného cíle v důsledku použití čl. 9 odst. 3 a 4 nezbytná není, podléhá novému postupu pro přidělení podle čl. 7 odst. 2 autorizační směrnice. 3. Po uplynutí pětiletého období uvedeného v odstavci 1 přijmou členské státy všechna vhodná opatření pro zajištění toho, aby se na všechna zbývající přidělení a rozdělení rádiových frekvencí, která existovala ke dni vstupu této směrnice v platnost, použil čl. 9 odst. 3 a 4. 4. Při uplatňování tohoto článku členské státy přijmou přiměřená opatření zaručující spravedlivou hospodářskou soutěž.	

Odůvodnění

Tento článek je rozporu se zásadou subsidiarity. Držitelé práv pro služby poskytované výhradně jednomu členskému státu či regionu tohoto státu by neměli být postiženi rozhodnutím o správě spektra na úrovni Společenství.

Pozměňovací návrh 5

Směrnice o lepší tvorbě právních předpisů, článek 1, změny směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice), odst. 10, doplnění čl. 9b

Znění navržené Komisí	Pozměňovací návrh VR
Článek 9b Převod individuálních práv na užívání rádiových frekvencí 1. Členské státy zajistí, aby podniky mohly na jiné podniky převádět nebo jim pronajímat individuální práva na užívání rádiových frekvencí v těch pásmech, u nichž to stanoví prováděcí opatření přijatá podle článku 9c, bez předchozího souhlasu vnitrostátního regulačního orgánu. Také v jiných pásmech mohou členské státy stanovit, aby podniky převáděly svá individuální práva na užívání rádiových frekvencí na jiné podniky nebo jim je pronajímaly. 2. Členské státy zajistí, aby byl záměr podniku převést práva na užívání rádiových frekvencí oznámen vnitrostátnímu regulačnímu orgánu, který je odpovědný za přidělení spektra, a aby byl zveřejněn. Pokud bylo využívání rádiového spektra harmonizováno uplatněním rozhodnutí č. 676/2002/ES o rádiovém spektru nebo jiných opatření Společenství, musí být každý takový převod s tímto harmonizovaným využíváním v souladu.	zrušit článek 9b

Odůvodnění

Ve srovnání se stávajícím systémem, který již stanovuje možnost převodu či pronajmutí individuálních práv pro využívání rádiového spektra na základě dobrovolnosti, neexistuje přidaná hodnota.

Pozměňovací návrh 6

Směrnice o lepší tvorbě právních předpisů, článek 1, změny směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice), odst. 10, doplnění čl. 9c

Znění navržené Komisí	Pozměňovací návrh VR
<i>Článek 9c</i> Harmonizační opatření v oblasti správy rádiových frekvencí Ve snaze přispět k rozvoji vnitřního trhu a pro splnění zásad uvedených v tomto článku může Komise přijímat vhodná prováděcí opatření s cílem: a) harmonizovat identifikaci pásem, jejichž práva na užívání si mohou podniky mezi sebou převádět nebo pronajímat; b) harmonizovat podmínky s těmito právy spojené a podmínky, postupy, meze, omezení, zrušení a přechodná pravidla, které se na tyto převody nebo pronájmy vztahují; c) harmonizovat zvláštní opatření pro zajištění spravedlivé hospodářské soutěže v případech převodů individuálních práv; d) stanovit výjimku ze zásady technologické neutrality nebo neutrality vůči službám a harmonizovat rozsah a povahu všech výjimek z těchto zásad v souladu s čl. 9 odst. 3 a 4, jež nejsou výjimkami zaměřenými na zajištění podpory kulturní a jazykové rozmanitosti a plurality médií. Tato opatření, jež mají tuto směrnici doplnit o jiné než podstatné prvky, se přijmou v souladu s regulativním postupem s kontrolou, uvedeným v čl. 22 odst. 3. Ze závažných naléhavých důvodů může Komise použít postup pro naléhavé případy, uvedený v čl. 22 odst. 4. Při provádění ustanovení tohoto odstavce může být Komisi nápomocen úřad v souladu s článkem 10 nařízení [.../ES].	zrušit článek 9c

Odůvodnění

VR je toho názoru, že je zásadně důležité zapojit Evropskou konferenci správ pošt a telekomunikací, Mezinárodní telekomunikační unii a Výbor pro elektronické komunikace do veškerých opatření týkajících se harmonizace spektra, jak je tomu nyní.

Pozměňovací návrh 7

Směrnice o lepší tvorbě právních předpisů, článek 1, změny směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice), odst. 11b, čl. 10, nové znění odst. 4

Znění navržené Komisí	Pozměňovací návrh VR
Členské státy podporují harmonizaci číslování v rámci Společenství, jestliže to podporuje fungování vnitřního trhu nebo rozvoj celoevropských služeb. Komise může v této věci přijmout vhodná technická prováděcí opatření, která mohou zahrnovat vytvoření zásad stanovování sazeb u zvláštních čísel nebo skupiny čísel. Prováděcí opatření mohou úřadu přidělit zvláštní povinnosti při uplatňování těchto opatření.	Členské státy podporují harmonizaci číslování v rámci Společenství, jestliže to podporuje fungování vnitřního trhu nebo rozvoj celoevropských služeb. Komise může v této věci přijmout vhodná technická prováděcí opatření, která mohou zahrnovat vytvoření zásad stanovování sazeb u zvláštních čísel nebo skupiny čísel. Prováděcí opatření mohou úřadu přidělit zvláštní povinnosti při uplatňování těchto opatření.
Opatření, jež mají tuto směrnici doplnit o jiné než podstatné prvky, se přijmou v souladu s regulativním postupem s kontrolou, uvedeným v čl. 22 odst. 3. Ze závažných naléhavých důvodů může Komise použít postup pro naléhavé případy, uvedený v čl. 22 odst. 4.	Opatření, jež mají tuto směrnici doplnit o jiné než podstatné prvky, se přijmou v souladu s regulativním postupem s kontrolou, uvedeným v čl. 22 odst. 3. Ze závažných naléhavých důvodů může Komise použít postup pro naléhavé případy, uvedený v čl. 22 odst. 4.

Odůvodnění

Členské státy jsou lépe informované a kompetentnější k tomu, aby přijímaly veškerá nutná technická opatření.

Pozměňovací návrh 8

Směrnice o lepší tvorbě právních předpisů, článek 1, změny směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice), odst. 13, nové znění čl. 12

Znění navržené Komisí	Pozměňovací návrh VR
Článek 12	Článek 12
Společné umístění a sdílení zařízení poskytovatelů sítí elektronických komunikací	Společné umístění a sdílení zařízení poskytovatelů sítí elektronických komunikací
- Pokud má podnik zajišťující síť elektronických komunikací podle vnitrostátních právních předpisů právo na instalování zařízení na veřejném nebo soukromém majetku, nad nebo pod ním, nebo může využít výhody postupu pro vyvlastnění nebo využití majetku, vnitrostátní regulační orgány uloží sdílení takových zařízení nebo majetku, včetně vstupů do budov, stožárů, antén, kabelovodů, vstupních šachet a rozvodných skříní. - Členské státy mohou požadovat, aby držitelé práv uvedení v odstavci 1 sdíleli zařízení nebo majetek (včetně fyzického společného umístění), nebo přijmout opatření pro usnadnění koordinace veřejných prací z důvodu ochrany životního prostředí, veřejného zdraví, veřejné bezpečnosti nebo z důvodu nutnosti splnit cíle územního plánování teprve po uplynutí přiměřené lhůty k veřejné konzultaci, během níž musí být všem zúčastněným stranám dána příležitost vyjádřit své názory. Taková ujednání o sdílení nebo koordinaci mohou zahrnovat pravidla pro rozdělení nákladů na sdílení zařízení nebo majetku.	- Pokud má podnik zajišťující síť elektronických komunikací podle vnitrostátních právních předpisů právo na instalování zařízení na veřejném nebo soukromém majetku, nad nebo pod ním, nebo může využít výhody postupu pro vyvlastnění nebo využití majetku, vnitrostátní regulační orgány uloží sdílení takových zařízení nebo majetku, včetně vstupů do budov, stožárů, antén, kabelovodů, vstupních šachet a rozvodných skříní, <u>pokud jsou tato opatření technicky uskutečnitelná.</u> - Členské státy mohou požadovat, aby držitelé práv uvedení v odstavci 1 sdíleli zařízení nebo majetek (včetně fyzického společného umístění), nebo přijmout opatření pro usnadnění koordinace veřejných prací z důvodu ochrany životního prostředí, veřejného zdraví, veřejné bezpečnosti nebo z důvodu nutnosti splnit cíle územního plánování teprve po uplynutí přiměřené lhůty k veřejné konzultaci, během níž musí být všem zúčastněným stranám dána příležitost vyjádřit své názory. Taková ujednání o sdílení nebo koordinaci mohou zahrnovat pravidla pro rozdělení nákladů na sdílení zařízení nebo majetku.

Znění navržené Komisí	Pozměňovací návrh VR
3. Opatření přijatá vnitrostátním regulačním orgánem v souladu s odstavcem 1 musí být objektivní, průhledná a přiměřená.	3. Opatření přijatá vnitrostátním regulačním orgánem v souladu s odstavcem 1 musí být objektivní, průhledná a přiměřená <u>a musí umožňovat spravedlivé rozdělení nákladů.</u>

Odůvodnění

Rozdělení nákladů pro tato opatření musí být zajištěno tak, aby bylo spravedlivé. Je rovněž třeba se ujistit, že taková opatření jsou technicky možná a poskytují spotřebitelům skutečné výhody. Např. sdílení televizního kabelu mezi několika uživateli značně snižuje pestrost služeb, jež jsou spotřebitelům k dispozici.

Pozměňovací návrh 9

Směrnice o lepší tvorbě právních předpisů, článek 1, změny směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice), odst. 16 c), čl. 15, nové znění odstavce 3

Znění navržené Komisí	Pozměňovací návrh VR
3. Vnitrostátní regulační orgány vymezí relevantní trhy podle situace v konkrétním členském státě, zejména relevantní zeměpisné trhy na svém území, v souladu se zásadami práva hospodářské soutěže, přičemž v nejvyšší míře zohlední doporučení a pokyny. Před vymezením trhů, které se liší od trhů, jež jsou označeny v doporučení, použijí vnitrostátní regulační orgány postupy uvedené v člancích 6 a 7.	3. Vnitrostátní regulační orgány vymezí relevantní trhy podle situace v konkrétním členském státě <u>nebo regionu</u> , zejména relevantní zeměpisné trhy na svém území, v souladu se zásadami práva hospodářské soutěže, přičemž v nejvyšší míře zohlední doporučení a pokyny. Před vymezením trhů, které se liší od trhů, jež jsou označeny v doporučení, použijí vnitrostátní regulační orgány postupy uvedené v člancích 6 a 7.

Odůvodnění

Bude též třeba zohlednit rozdíly na úrovni regionů spíše než na úrovni států.

Pozměňovací návrh 10

Směrnice o lepší tvorbě právních předpisů, článek 1, změny směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice), odst. 17 a), čl. 16, nové znění odst. 1

Znění navržené Komisí	Pozměňovací návrh VR
1. Vnitrostátní regulační orgány provedou analýzu relevantních trhů uvedených v doporučení, přičemž v nejvyšší míře zohlední pokyny. Členské státy zajistí, aby tato analýza byla případně provedena ve spolupráci s vnitrostátními orgány na ochranu hospodářské soutěže.	1. Vnitrostátní regulační orgány provedou analýzu relevantních trhů uvedených v doporučení, přičemž v nejvyšší míře zohlední pokyny. Členské státy zajistí, aby tato analýza byla případně provedena ve spolupráci s vnitrostátními orgány na ochranu hospodářské soutěže. <u>Takové studie musí zohledňovat kulturní a jazykové rozdíly na místní a regionální úrovni.</u>

Odůvodnění

Je třeba umožnit a naplánovat provádění místních a regionálních studií.

Pozměňovací návrh 11

Směrnice o lepší tvorbě právních předpisů, článek 1, změny směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice), odst. 20, nové znění čl. 19

Znění navržené Komisí	Pozměňovací návrh VR
Článek 19 Postupy harmonizace 1. Aniž je dotčen článek 9 této směrnice a články 6 a 8 směrnice 2002/20/ES (autorizační směrnice) a zjistí-li Komise, že rozdílné provádění regulačních úkolů uvedených v této směrnici a ve zvláštních směrnících ze strany vnitrostátních regulačních orgánů může vytvářet překážku pro jednotný trh, může Komise vydat doporučení nebo rozhodnutí o harmonizovaném uplatňování ustanovení této směrnice a zvláštních směrnic ve snaze podpořit plnění cílů stanovených článkem 8, přičemž v nejvyšší míře zohlední případné stanovisko úřadu. (...)	zrušit nové znění článku 19

Odůvodnění

Tento odstavec by měl být celý zrušen či alespoň podstatně změněn, jelikož VR je toho názoru, že orgán, který je zde několikrát uveden, není v souladu se zásadou subsidiarity a proporcionality.

Pozměňovací návrh 12

Směrnice o lepší tvorbě právních předpisů, článek 2, změny směrnice 2002/19/ES (směrnice o přístupu), odst. 9, doplnění čl. 13a

Znění navržené Komisí	Pozměňovací návrh VR
Článek 13a Funkční oddělení 1. Vnitrostátní regulační orgán může v souladu s ustanoveními článku 8, a zejména s čl. 8 odst. 3 druhým pododstavcem, uložit vertikálně integrovaným podnikům povinnost umístit činnosti spojené s velkoobchodním poskytováním přístupových produktů do nezávisle provozované obchodní jednotky. (...)	zrušit článek 13a

Odůvodnění

VR se domnívá, že hospodářská soutěž založená na infrastruktuře a trhu je nejúčinnější. Funkční oddělení by mělo být tedy prosazeno pouze jako krajní opatření v případě, že by veškerá další opatření či obchodní dohody zůstaly neúčinné. Současný předpisový rámec již umožňuje vnitrostátním regulačním orgánům toto krajní opatření prosadit.

Pozměňovací návrh 13

Směrnice o lepší tvorbě právních předpisů, článek 3, změny směrnice 2002/20/ES (autorizační směrnice), odst. 3, nové znění čl. 5

Znění navržené Komisí	Pozměňovací návrh VR
Článek 5	Článek 5
Práva na užívání rádiových frekvencí a čísel	Práva na užívání rádiových frekvencí a čísel
1. Členské státy nepodmiňují užívání rádiových frekvencí udělením individuálních práv na užívání, ale zahrnou podmínky pro užívání těchto rádiových frekvencí do obecného oprávnění, pokud není udělení individuálních práv odůvodněno snahou: a) vyhnout se vážnému riziku škodlivé interference; nebo b) plnit jiné cíle obecného zájmu. 2. Pokud je nezbytné udělit individuální práva na užívání rádiových frekvencí a čísel, udělí členské státy na žádost taková práva kterémukoli podniku, který poskytuje nebo využívá síť nebo služby podle obecného oprávnění, s výhradou článků 6, 6a a 7 a čl. 11 odst. 1 písm. c) této směrnice a jakýchkoli jiných pravidel, která zajišťují účinné využití těchto zdrojů v souladu se směrnicí 2002/21/ES (rámcová směrnice). Aniž jsou dotčena zvláštní kritéria předem stanovená členskými státy pro udělování práv na užívání rádiových frekvencí poskytovatelům služeb obsahu rozhlasového a televizního vysílání s ohledem na plnění cílů obecného zájmu v souladu s právními předpisy Společenství, udělují se taková práva na užívání prostřednictvím objektivních, průhledných, nediskriminačních a přiměřených postupů a v případě rádiových frekvencí v souladu s ustanovením článku 9 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice). Tyto postupy musí být rovněž otevřené s výjimkou případů, kdy udělení individuálních práv na užívání rádiových frekvencí poskytovatelům služeb obsahu rozhlasového a televizního vysílání může být shledáno nezbytným pro splnění konkrétní podmínky předem stanovené členským státem, která je nezbytná pro dosažení cíle obecného zájmu v souladu s právními předpisy Společenství. Při udělování práv na užívání stanoví členské státy, zda a za jakých podmínek může tato práva jejich držitel převádět. V případě rádiových frekvencí musí být tato ustanovení v souladu s článkem 9b směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice).	1. Členské státy nepodmiňují užívání rádiových frekvencí udělením individuálních práv na užívání, ale zahrnou podmínky pro užívání těchto rádiových frekvencí do obecného oprávnění, pokud není udělení individuálních práv odůvodněno snahou: a) vyhnout se vážnému riziku škodlivé interference; nebo b) plnit jiné cíle obecného zájmu. 2. Pokud je nezbytné udělit individuální práva na užívání rádiových frekvencí a čísel, udělí členské státy na žádost taková práva kterémukoli podniku, který poskytuje nebo využívá síť nebo služby podle obecného oprávnění, s výhradou článků 6, 6a a 7 a čl. 11 odst. 1 písm. c) této směrnice a jakýchkoli jiných pravidel, která zajišťují účinné využití těchto zdrojů v souladu se směrnicí 2002/21/ES (rámcová směrnice). Aniž jsou dotčena zvláštní kritéria předem stanovená členskými státy pro udělování práv na užívání rádiových frekvencí poskytovatelům služeb obsahu rozhlasového a televizního vysílání s ohledem na plnění cílů obecného zájmu v souladu s právními předpisy Společenství, udělují se taková práva na užívání prostřednictvím objektivních, průhledných, nediskriminačních a přiměřených postupů a v případě rádiových frekvencí v souladu s ustanovením článku 9 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice). Tyto postupy musí být rovněž otevřené s výjimkou případů, kdy udělení individuálních práv na užívání rádiových frekvencí poskytovatelům služeb obsahu rozhlasového a televizního vysílání může být shledáno nezbytným pro splnění konkrétní podmínky předem stanovené členským státem, která je nezbytná pro dosažení cíle obecného zájmu v souladu s právními předpisy Společenství. Při udělování práv na užívání stanoví členské státy, zda a za jakých podmínek může tato práva jejich držitel převádět. V případě rádiových frekvencí musí být tato ustanovení v souladu s článkem 9b směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice).

Znění navržené Komisí	Pozměňovací návrh VR
Pokud členské státy udělí práva na užívání na omezenou dobu, musí být délka této doby přiměřená dotyčné službě z hlediska sledovaného a předem stanoveného cíle. Individuální právo na užívání rádiových frekvencí, které je uděleno na deset nebo více let a které si podniky nemohou mezi sebou převádět ani pronajímat, jak to umožňuje článek 9b rámcové směrnice, se každých pět let a poprvé pět let po svém vydání přezkoumá z hlediska kritérií stanovených v odstavci 1. Pokud kritéria pro udělování individuálních práv na užívání již nelze uplatnit, individuální právo na užívání se změní na obecné oprávnění k užívání rádiových frekvencí s tím, že tato změna musí být oznámena nejpozději do pěti let od ukončení přezkumu, nebo se toto právo stane volně převoditelným či pronajímatelným mezi podniky. 3. Rozhodnutí o právech na užívání se přijímají, sdělují a zveřejňují co nejdříve poté, co vnitrostátní regulační orgán obdrží úplnou žádost, a sice do tří týdnů u čísel, která byla přidělena pro zvláštní účely v rámci národního číslovacího plánu, a do šesti týdnů u rádiových frekvencí, které byly přiděleny pro elektronické komunikace v rámci národního plánu přidělení frekvenčních pásem. Touto druhou lhůtou nejsou dotčeny žádné platné mezinárodní dohody týkající se užívání rádiových frekvencí nebo orbitálních poloh. 4. Pokud bylo po konzultaci se zúčastněnými stranami podle článku 6 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice) rozhodnuto, že se mají práva na užívání čísel mimořádné ekonomické hodnoty udělovat cestou konkurenčních nebo srovnávacích výběrových řízení, mohou členské státy prodloužit maximální lhůtu tří týdnů až o další tři týdny. Na konkurenční nebo srovnávací výběrová řízení na rádiové frekvence se použije článek 7. 5. Členské státy neomezí počet práv na užívání, která mají být udělena, s výjimkou případů, kdy je to nezbytné pro zajištění účinného využití rádiových frekvencí v souladu s článkem 7. 6. Vnitrostátní regulační orgány zajistí, aby byly rádiové frekvence využívány účinně a efektivně v souladu s čl. 9 odst. 2 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice). Zajistí také, aby následkem převodu nebo akumulace práv na užívání rádiových frekvencí nedošlo k narušení hospodářské soutěže. Pro tyto účely mohou členské státy přijmout vhodná opatření, např. omezení a zrušení práva na užívání rádiových frekvencí nebo jeho nucený prodej.	Pokud členské státy udělí práva na užívání na omezenou dobu, musí být délka této doby přiměřená dotyčné službě z hlediska sledovaného a předem stanoveného cíle. Individuální právo na užívání rádiových frekvencí, které je uděleno na deset nebo více let a které si podniky nemohou mezi sebou převádět ani pronajímat, jak to umožňuje článek 9b rámcové směrnice, se každých pět let a poprvé pět let po svém vydání přezkoumá z hlediska kritérií stanovených v odstavci 1. Pokud kritéria pro udělování individuálních práv na užívání již nelze uplatnit, individuální právo na užívání se změní na obecné oprávnění k užívání rádiových frekvencí s tím, že tato změna musí být oznámena nejpozději do pěti let od ukončení přezkumu, nebo se toto právo stane volně převoditelným či pronajímatelným mezi podniky. 3. Rozhodnutí o právech na užívání se přijímají, sdělují a zveřejňují co nejdříve poté, co vnitrostátní regulační orgán obdrží úplnou žádost, a sice do tří týdnů u čísel, která byla přidělena pro zvláštní účely v rámci národního číslovacího plánu, a do šesti týdnů u rádiových frekvencí, které byly přiděleny pro elektronické komunikace v rámci národního plánu přidělení frekvenčních pásem. Touto druhou lhůtou nejsou dotčeny žádné platné mezinárodní dohody týkající se užívání rádiových frekvencí nebo orbitálních poloh. 4. Pokud bylo po konzultaci se zúčastněnými stranami podle článku 6 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice) rozhodnuto, že se mají práva na užívání čísel mimořádné ekonomické hodnoty udělovat cestou konkurenčních nebo srovnávacích výběrových řízení, mohou členské státy prodloužit maximální lhůtu tří týdnů až o další tři týdny. Na konkurenční nebo srovnávací výběrová řízení na rádiové frekvence se použije článek 7. 5. Členské státy neomezí počet práv na užívání, která mají být udělena, s výjimkou případů, kdy je to nezbytné pro zajištění účinného využití rádiových frekvencí v souladu s článkem 7. 6. Vnitrostátní regulační orgány zajistí, aby byly rádiové frekvence využívány účinně a efektivně v souladu s čl. 9 odst. 2 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice). Zajistí také, aby následkem převodu nebo akumulace práv na užívání rádiových frekvencí nedošlo k narušení hospodářské soutěže. Pro tyto účely mohou členské státy přijmout vhodná opatření, např. omezení a zrušení práva na užívání rádiových frekvencí nebo jeho nucený prodej.

Odůvodnění

Zdá se, že současný systém, který stanovuje pravidla obecného oprávnění a povinnosti související s individuálními licencemi, dobře funguje. Nové návrhy se zdají dosti složité, a dokonce zmatečné.

Pozměňovací návrh 14

Směrnice o lepší tvorbě právních předpisů, článek 3, změny směrnice 2002/20/ES (autorizační směrnice), odst. 5, doplnění čl. 6b

Znění navržené Komisí	Pozměňovací návrh VR
<i>Článek 6b</i>	<i>Článek 6b</i>
Společné výběrové řízení pro vydávání práv	Společné výběrové řízení pro vydávání práv
1. Technické prováděcí opatření uvedené v čl. 6a odst. 1 písm. f) může stanovit, aby úřad podal návrh na výběr podniku či podniků, kterým lze udělit individuální práva na užívání rádiových frekvencí nebo čísel v souladu s článkem 12 nařízení [...]. V těchto případech musí být v opatření uvedena lhůta, ve které úřad výběr provede, postup, pravidla a podmínky tohoto výběru a informace o poplatcích, které budou držiteli práv na užívání rádiových frekvencí a/nebo čísel uloženy, aby bylo zajištěno optimální využití spektra nebo zdrojů číslování. Výběrové řízení musí být otevřené, průhledné, nediskriminační a objektivní. 2. Komise přijme opatření, na jehož základě se vybere podnik či podniky, jimž bude individuální právo na užívání rádiových frekvencí nebo čísel vydáno, přičemž v nejvyšší míře zohlední stanovisko úřadu. V opatření musí být uvedena lhůta, ve které tato práva na užívání vnitrostátní regulační orgány vydají. Komise přitom jedná v souladu s postupem uvedeným v čl. 14a odst.2.	1. Aniž jsou dotčeny pravomoci členských států týkající se podpory kulturní a mediální politiky, kulturní a jazykové rozmanitosti a plurality sdělovacích prostředků, Technické prováděcí opatření uvedené v čl. 6a odst. 1 písm. f) může stanovit, aby úřad <u>seskupení evropských regulačních orgánů v oblasti telekomunikací podalo návrh na výběr podniku či podniků, které poskytují celoevropské služby či služby elektronických komunikací a kterým lze udělit individuální práva na užívání rádiových frekvencí nebo čísel v souladu s článkem 12 nařízení [...].</u> V těchto případech musí být v opatření uvedena lhůta, ve které úřad <u>seskupení evropských regulačních orgánů</u> výběr provede, postup, pravidla a podmínky tohoto výběru a informace o poplatcích, které budou držiteli práv na užívání rádiových frekvencí a/nebo čísel uloženy, aby bylo zajištěno optimální využití spektra nebo zdrojů číslování. Výběrové řízení musí být otevřené, průhledné, nediskriminační a objektivní. 2. Komise <u>zohlední stanovisko skupiny evropských regulačních orgánů v oblasti telekomunikací a přijme</u> opatření, na jehož základě se vybere podnik či podniky, které poskytují celoevropské služby či služby elektronických komunikací a jimž bude <u>vydáno</u> individuální právo na užívání rádiových frekvencí nebo čísel vydáno, přičemž v nejvyšší míře zohlední stanovisko úřadu. V opatření musí být uvedena lhůta, ve které tato práva na užívání vnitrostátní regulační orgány vydají. Komise přitom jedná v souladu s postupem uvedeným v čl. 14a odst. 2.

Odůvodnění

Je zásadní, aby kulturní a mediální politika, a zvláště stanovení spektra frekvencí přiděleného na rozhlasové vysílání, stejně jako individuální licence pro provozovatele těchto služeb byly i nadále výhradně v kompetenci členských států.

Co se týče zrušení odkazu na úřad navrhovaný Komisí v jejím návrhu nařízení KOM(2007) 699 v konečném znění – 2007/0249 (COD), viz pozměňovací návrh 20 uvedený níže.

Pozměňovací návrh 15

Směrnice o lepší tvorbě právních předpisů, článek 3, změny směrnice 2002/20/ES (autorizační směrnice), odst. 7, zrušení čl. 8

Znění navržené Komisí	Pozměňovací návrh VR
7) Článek 8 se zrušuje.	7) Článek 8 se zrušuje.

Odůvodnění

Článek 8 stávající směrnice, který odkazuje na mezinárodní dohody, jež jsou v současnosti platné, nesmí být zrušen, a naopak je třeba jej celý zachovat.

Pozměňovací návrh 16

Směrnice o lepší tvorbě právních předpisů, příloha II, doplnění přílohy II ke směrnici 2002/20/ES (autorizační směrnice)

Znění navržené Komisí	Pozměňovací návrh VR
Podmínky, které lze harmonizovat v souladu s čl. 6a odst. 1 písm. d)	zrušit přílohu II
1) Podmínky spojené s právy na užívání rádiových frekvencí	
a) doba platnosti práv na užívání rádiových frekvencí;	
b) územní platnost práv;	
c) možnost převést právo na jiné uživatele rádiových frekvencí a s tím spojené podmínky a postupy;	
d) metoda stanovení uživatelských poplatků za právo na užívání rádiových frekvencí;	
e) počet práv na užívání, jež se mají udělit jednotlivým podnikům;	
f) podmínky uvedené v části B přílohy I(...)	
(...)	

Odůvodnění

Tato příloha do značné míry omezuje pravomoci členských států v oblasti správy spektra a nebere ohled na právní rámec existující na mezinárodní úrovni (Mezinárodní telekomunikační unie), který v současnosti platí.

Pozměňovací návrh 17

Směrnice o občanech, článek 1, změny směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě), odst. 7, čl. 9, nové znění odst. 2 a 3

Znění navržené Komisí	Pozměňovací návrh VR
2. Členské státy mohou s přihlédnutím k vnitrostátním podmínkám požadovat od určených podniků, aby spotřebitelům nabízely možnosti volby sazeb nebo soubory sazeb odlišné od těch, které jsou nabízeny za běžných obchodních podmínek, zejména proto, aby nebylo osobám s nízkými příjmy nebo se zvláštními sociálními potřebami bráněno v přístupu k síti uvedené v čl. 4 odst. 1 nebo službám označeným v čl. 4 odst. 3 a v člácích 5, 6 a 7 za služby spadající do povinností univerzální služby a poskytované určenými podniky, ani v jejich využívání. 3. Kromě ustanovení, aby určené podniky nabízely zvláštní možnosti volby sazby nebo dodržovaly horní cenový rozsah nebo zeměpisné zprůměrování nebo jiné podobné systémy, mohou členské státy zajistit poskytování podpory spotřebitelům, kteří byli vyhodnoceni jako spotřebitelé s nízkými příjmy, zdravotním postižením nebo zvláštními sociálními potřebami.	2. Členské státy mohou s přihlédnutím k vnitrostátním, <u>regionálním nebo místním</u> podmínkám požadovat od <u>určených podniků</u>, aby spotřebitelům nabízely možnosti volby sazeb nebo soubory sazeb odlišné od těch, které jsou nabízeny za běžných obchodních podmínek, zejména proto, aby nebylo osobám s nízkými příjmy nebo se zvláštními sociálními potřebami bráněno v přístupu k síti uvedené v čl. 4 odst. 1 nebo službám označeným v čl. 4 odst. 3 a v člácích 5, 6 a 7 za služby spadající do povinností univerzální služby a poskytované určenými podniky, ani v jejich využívání. 3. Kromě ustanovení, aby určené podniky nabízely zvláštní možnosti volby sazby nebo dodržovaly horní cenový rozsah nebo zeměpisné zprůměrování nebo jiné podobné systémy, mohou členské státy zajistit poskytování podpory spotřebitelům, kteří byli vyhodnoceni jako spotřebitelé s nízkými příjmy, zdravotním postižením nebo zvláštními sociálními potřebami, <u>popř. spotřebitelům v geografických regionech, které jsou obtížně dostupné.</u>

Odůvodnění

VR by rád upozornil na potřeby spotřebitelů v regionech s nízkou hustotou obyvatelstva nebo ve venkovských regionech.

Pozměňovací návrh 18

Směrnice o občanech, článek 1, změny směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě), odst. 16, nové znění čl. 26

Znění navržené Komisí	Pozměňovací návrh VR
Článek 26 Tísňové služby a jednotné evropské číslo tísňového volání 1. Členské státy zajistí, aby všichni koncoví uživatelé služeb uvedených v odstavci 2, včetně uživatelů veřejných telefonních automatů, mohli vedle jakýchkoli jiných národních čísel tísňového volání určených vnitrostátními regulačními orgány bezplatně a bez nutnosti použít jakékoli platební prostředky volat i tísňové služby s použitím jednotného evropského čísla tísňového volání „112“. 2. Členské státy zajistí, aby podniky poskytující službu pro uskutečňování národních a/nebo mezinárodních volání prostřednictvím jednoho nebo několika čísel v národním či mezinárodním číslovacím plánu poskytovaly přístup k tísňovým službám. (...)	Článek 26 Tísňové služby a jednotné evropské číslo tísňového volání 1. Členské státy zajistí, aby všichni koncoví uživatelé služeb uvedených v odstavci 2, včetně uživatelů veřejných telefonních automatů, mohli vedle jakýchkoli jiných národních čísel tísňového volání určených vnitrostátními regulačními orgány bezplatně a bez nutnosti použít jakékoli platební prostředky volat i tísňové služby s použitím jednotného evropského čísla tísňového volání „112“. 2. Členské státy zajistí, aby evropské nebo celoevropské podniky poskytující službu pro uskutečňování národních a/nebo mezinárodních volání prostřednictvím jednoho nebo několika čísel v národním či mezinárodním číslovacím plánu poskytovaly přístup k tísňovým službám. (...)

Odůvodnění

Tento odstavec prosazuje náročné technické podmínky, a tedy i značné investice, které by místní nebo regionální poskytovatelé služeb nemohli realizovat.

Pozměňovací návrh 19

Směrnice o občanech, článek 1, změny směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě), odst. 19, čl. 31, nové znění odst. 1

Znění navržené Komisí	Pozměňovací návrh VR
1. Členské státy mohou podnikům podléhajícím jejich příslušnosti a zajišťujícím sítě elektronických komunikací pro veřejné šíření rozhlasového a televizního vysílání uložit přijatelné povinnosti ve veřejném zájmu přenášet určené kanály rozhlasového a televizního vysílání a služby přístupnosti, pokud významný počet koncových uživatelů těchto sítí tyto sítě využívá jako hlavní prostředek pro příjem rozhlasového a televizního vysílání. Takové povinnosti se ukládají pouze tehdy, jsou-li nezbytně nutné k dosažení cílů obecného zájmu, které jasně a konkrétně vymezují vnitrostátní právní předpisy jednotlivých členských států, a musí být přiměřené a průhledné. Povinnosti uvedené v prvním pododstavci členské státy přezkoumají nejpozději do jednoho roku ode dne uvedeného v článku <časová lhůta pro provedení pozměňovacího aktu>, pokud takovéto přezkoumání nebylo provedeno během předchozích dvou let. Členské státy přezkoumávají povinnosti ve veřejném zájmu alespoň jednou za tři roky.	1. Členské státy mohou podnikům podléhajícím jejich příslušnosti a zajišťujícím sítě elektronických komunikací pro veřejné šíření rozhlasového a televizního vysílání uložit přijatelné povinnosti ve veřejném zájmu přenášet určené kanály rozhlasového a televizního vysílání a služby audiovizuálních médií, stejně jako veškeré doplňkové služby a služby přístupnosti, pokud významný počet koncových uživatelů těchto sítí tyto sítě využívá jako hlavní prostředek pro příjem rozhlasového a televizního vysílání. Takové povinnosti se ukládají pouze tehdy, jsou-li nezbytně nutné k dosažení cílů obecného zájmu, které jasně a konkrétně vymezují vnitrostátní právní předpisy jednotlivých členských států, a musí být přiměřené a průhledné. Povinnosti uvedené v prvním pododstavci členské státy přezkoumají nejpozději do jednoho roku ode dne uvedeného v článku <časová lhůta pro provedení pozměňovacího aktu>, pokud takovéto přezkoumání nebylo provedeno během předchozích dvou let. Členské státy pravidelně přezkoumávají povinnosti ve veřejném zájmu alespoň jednou za tři roky.

Odůvodnění

Zákonné povinnosti musí být rozšířeny na doplňkové služby související se službami rozhlasového vysílání, např. program vysílání, služby rádiového datového systému a informace o silniční dopravě.

Pozměňovací návrh 20

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení Evropského úřadu pro trh elektronických komunikací

Znění navržené Komisí	Pozměňovací návrh VR
KOM(2007) 699 v konečném znění – 2007/0249 (COD)	VR podporuje vytvoření seskupení evropských regulačních orgánů v oblasti telekomunikací. VR žádá EK, aby vytvořila seskupení evropských regulačních orgánů v oblasti telekomunikací přepracováním návrhu na zřízení Evropského úřadu pro trh elektronických komunikací. Přitom je třeba mít na paměti, že: VR požaduje, aby toto seskupení přinášelo přidanou hodnotu přispíváním k účinnosti regulačního systému. Na rozdíl od existující skupiny evropských regulačních orgánů by měla Komise jasně stanovenou povinnost seskupení evropských regulačních orgánů v oblasti telekomunikací konzultovat a jeho názory důsledně zohledňovat. Seskupení evropských regulačních orgánů v oblasti telekomunikací by bylo nadále složeno ze zástupců národních regulačních orgánů ze všech členských států (jako je tomu v existující skupině evropských regulačních orgánů) a národní regulační orgány ze zemí mimo EU by měly status pozorovatele (jako je tomu i dnes ve skupině evropských regulačních orgánů).

Znění navržené Komisí	Pozměňovací návrh VR
	Seskupení evropských regulačních orgánů v oblasti telekomunikací by bylo transparentní a plně zodpovědné příslušným institucím EU. Parlament a jeho příslušné výbory by se mohly obracet na předsedu Rady guvernérů a na výkonného ředitele. S cílem zaručit transparentnost by všichni členové Rady guvernérů a výkonný ředitel museli každoročně předkládat prohlášení o zájmu.

Odůvodnění

V textu Komise se plánuje nahradit současnou skupinu evropských regulačních orgánů novým orgánem s právní subjektivitou, označovaným Evropskou komisí jako „úřad“. Úkolem tohoto orgánu by bylo zejména pomáhat Komisi a vnitrostátním regulačním orgánům při provádění jejich úkolů prostřednictvím stanovisek odborníků a určování hlavních směrů, především v rámci definování a analýzy vnitrostátních trhů a předběžných řešení. Tento orgán by měl rovněž důležitou úlohu pomáhat Komisi při vypracování a provádění politiky správy spektra v EU. Rozhodnutí by se v tomto orgánu přijímala prostou většinou. Tato institucionální reforma by byla provedena zároveň se značným převodem pravomocí členských států na Evropskou komisi, co se týče regulace trhů, což by vedlo ke zjevné nerovnováze v rozdělení pravomocí mezi vnitrostátními a evropskými regulačními orgány. Cílem tohoto modelu je zavést do praxe „jediný evropský regulační orgán“ v oblasti telekomunikací podle vzoru Federal Communications Commission ve Spojených státech.

Zřízení seskupení evropských regulačních orgánů v oblasti telekomunikací vycházející z článku 96 Smlouvy o ES by zakotvilo současnou skupinu evropských regulačních orgánů do evropských právních předpisů tím, že by vytvořilo poradní orgán, jehož funkce a zodpovědnosti by byly výslovně stanoveny nařízením. Tímto by seskupení evropských regulačních orgánů (skupina evropských regulačních orgánů) v oblasti telekomunikací získalo větší účinnost a legitimitu, než má nyní skupina evropských regulačních orgánů. Zvýšilo a upevnilo by se jeho postavení tím, že by v nařízení byly jasně stanoveny jeho funkce a povinnosti, avšak zároveň by si zachovalo tu výhodu, že by působilo jako účinná síť spolupráce národních regulačních orgánů. V minulosti již byly na základě nařízení vytvořeny či uznány poradní orgány. Např. nařízení (ES) č. 1/2003 vytvořilo poradní výbor vnitrostátních úřadů na ochranu hospodářské soutěže a v nedávné době v Evropském parlamentu proběhlo první čtení nařízení, jímž se uznává koordinující orgán pro vnitrostátní akreditační orgány [COD 2007/0029]. Seskupení evropských regulačních orgánů v oblasti telekomunikací by byl nezávislý odborný poradní subjekt pro Komisi, který by nezávisel na jednotlivých evropských vládách. Aby byla zajištěna jeho nezávislost, nařízení by mělo zajistit, aby byly národní regulační orgány náležitě financovány členskými státy a nepodléhaly politickým tlakům.

Je tedy též třeba upravit směrnici o lepší tvorbě právních předpisů (KOM(2007) 697 v konečném znění – 2007/0247 (COD)) a směrnici o občanech (KOM(2007) 698 v konečném znění – 2007/0248 (COD)), aby byly veškeré odkazy na tento orgán navrhovaný Komisí nahrazeny odkazy na seskupení evropských regulačních orgánů v oblasti telekomunikací.

V Bruselu dne 19. června 2008.

předseda
Výboru regionů
Luc VAN DEN BRANDE

Stanovisko Výboru regionů – Akční plán vzdělávání dospělých – k učení je vždy vhodná doba

(2008/C 257/11)

VÝBOR REGIONŮ:

- připomíná, že v mnoha členských státech za vzdělávání dospělých zodpovídá regionální a místní úroveň, na které se přijímají a uvádějí do praxe rozhodnutí o vzdělávání a odborné přípravě. Z tohoto důvodu je nutné, aby opatření navrhovaná v akčním plánu byla ve vhodných případech provedena také na regionální a místní úrovni;
- připomíná, že zejména vzdělávání dospělých podstatně přispívá prostřednictvím získávání důležitých schopností pro všechny k zaměstnatelnosti, mobilitě, sociálnímu začlenění a rozvoji osobnosti;
- uznává, že výhody, potvrzení a uvolnění osobního potenciálu vzdělávání dospělých přináší značnou „přidanou hodnotu“ mnoha dalším aspektům sociálního, profesního, občanského, kulturního a ekonomického života účastníků. Programy vzdělávání dospělých založené na zásadách a postupech partnerství nejvíce přispívají k posílení postavení jednotlivce a komunity;
- podporuje a aktivně přispěje k hledání cest jak zajistit nezbytné finanční, lidské, administrativní a další zdroje, které by uskutečnily ideál větší a intenzivnější účasti evropských občanů ve vzdělávání dospělých;
- přeje si zajistit, aby místní a regionální poskytovatelé a zúčastněné strany byli zapojeni jako partneři ve všech fázích, zejména při vytváření politik, ve vládních strukturách a systémech pro poskytování;
- lituje, že jak veřejný, tak soukromý sektor v současnosti nedostatečně financují odvětví vzdělávání dospělých, ačkoliv Evropská komise žádá o zajištění odpovídající úrovně investic do tohoto odvětví a jeho lepší kontrolu.

Zpravodajka: paní Mary Shields (IE/UEN-EA), členka rady města Cork

Odkaz

Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Akční plán vzdělávání dospělých – K učení je vždy vhodná doba

KOM(2007) 558 v konečném znění

POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

OBECNÉ PŘIPOMÍNKY

1. vítá široké pojetí a postup vzdělávání dospělých zveřejněný ve sdělení Komise *Akční plán vzdělávání dospělých – K učení je vždy vhodná doba* a podporuje hlavní a klíčové zaměření dokumentu na dospělého studujícího;

2. připomíná, že vzdělávání a odborná příprava jsou rozhodující pro růst a rozvoj na místní a regionální úrovni, jakož i pro dosažení cílů Lisabonské strategie. Zejména vzdělávání dospělých podstatně přispívá prostřednictvím získávání důležitých schopností pro všechny k zaměstnatelnosti, mobilitě, sociálnímu začlenění a rozvoji osobnosti;

3. vzdělávání dospělých má zásadní význam pro budoucnost Evropy. Flexikurita uznává, že tradiční pojetí „jednoho zaměstnání na celý život“ je překonané. Navíc se stále rychleji mění technologie, což vyžaduje neustálou „obnovu vzdělání“ v jakémkoliv věku, aby bylo možné vyhovět požadavkům na dovednosti; vzroste také naděje dožití. Za těchto budoucích okolností je vzdělávání dospělých zásadní jednak pro osobní růst, jednak pro úspěch Evropy na hospodářském poli a pro její sociální soudržnost;

4. odkazuje na hlavní úkoly vzdělávání dospělých stanovené OECD, a to na zlepšování schopností, podporu seberealizace a lepší soudržnosti ve společnosti i na rozšiřování sociálních činností (komunity);

5. podporuje nejdůležitější výhody, které ze vzdělávání dospělých plynou evropským občanům: rozvoj komunit, hospodářská prosperita a konkurenceschopnost, podpora sociálního začlenění, osobní růst, a podpora sociálně-občanského začlenění jako nedílné fáze rozvoje osobnosti, a vítá určení tří *klíčových složek*, tj. politik, řízení a systémů pro poskytování, které jsou velmi důležité pro to, aby odvětví vzdělávání dospělých bylo účinné a efektivní;

6. souhlasí, že vzdělávání dospělých by mělo být považováno za součást celoživotního učení, takže opatření plánovaná v této

oblasti mohou být v souladu se strategiemi pro celoživotní učení;

7. podporuje určení pěti klíčových oblastí, na které je třeba zaměřit opatření, které mají být provedené v rámci návrhu akčního plánu;

8. domnívá se, že navržený akční plán může integrovat a pozvednout vzdělávání dospělých pro cílové skupiny, důsledky pro financování a zdroje, výzkum a odborný rozvoj a řízení různorodých tradic evropského vzdělávání;

9. souhlasí, že ucelené začlenění těchto hledisek (v bodě 4) a související akční plán mají kladný vliv na umístění vzdělávání dospělých v Evropě do aktivní, reflektivní, studentem poháněné a politikou podnícené etapy rozšířeného rozvoje;

10. připomíná, že v mnoha členských státech za vzdělávání dospělých zodpovídá regionální a místní úroveň, na které se přijímají a uvádějí do praxe rozhodnutí o vzdělávání a odborné přípravě. Z tohoto důvodu je nutné, aby opatření navrhovaná v akčním plánu byla ve vhodných případech provedena také na regionální a místní úrovni;

11. chválí ustálené používání pojetí „vzdělávání dospělých“ v textu. Ze samotného širokého a všeobecného pojetí „vzdělávání dospělých“ vyplývá význam osobního zapojení do vzdělávání a nepřetržité množství formálních a informálních vzdělávacích akcí v životě občanů. Zároveň toto pojetí zdůrazňuje výhody pro rozvoj vyplývající z pozitivního zapojení do měnícího se evropského prostředí a skutečnosti a účinně „řídí“ naše rozdílné osudy;

12. domnívá se, že rozvoj rozmanitého vzdělávání dospělých bude efektivnější a účinnější, pokud budou studující považováni za nabyvatele/zprostředkovatele/tvůrce „znalostí“, a uznává, že navržený akční plán má za cíl souvisle přivést toto pojetí do praxe;

13. má za to, že vzdělávání dospělých zahrnuje mnohostranné vytvoření koncepce ze vzájemně propojených prvků, znalostí, schopností, postojů, představ, porozumění atd. Dospělí mají mnoho různých životních zkušeností, jejich vzdělávání je

obohaceno, když jsou aktivní, projevují při vzdělávání vlastní odpovědnost a cítí, že jsou uznáváni, zapojeni a podporováni ve „vzájemně uctivém“ vzdělávacím prostředí. Velmi významnou úlohu pro schopnost jedince účinně se zapojit do vzdělávání dospělých mají sociální vztahy mezi všemi účastníky (studujícími, učiteli, zprostředkovateli, správními úřady atd.);

14. uznává, že výhody, potvrzení a uvolnění osobního potenciálu vzdělávání dospělých přináší značnou „přidanou hodnotu“ mnoha dalším aspektům sociálního, profesního, občanského, kulturního a ekonomického života účastníků s ohledem na nadgenerační, resp. mezigenerační aspekty. Programy vzdělávání dospělých založené na zásadách a postupech partnerství nejvíce přispívají k posílení postavení jednotlivce a komunity;

15. připomíná důležitost, kterou VR přikládá získávání klíčových schopností, především pro samostatný život a pro pocit vlastní hodnoty u všech evropských občanů. Pro rozvoj těchto schopností jsou tedy klíčové schopnosti EU vynikajícím referenčním rámcem, v neposlední řadě pro rozvoj na regionální a místní úrovni. Dospělí musí být celý život schopni obnovovat své klíčové schopnosti a zvláštní pozornost se musí věnovat cílovým skupinám, jež byly určeny jako prioritní v národním, regionálním nebo místním kontextu. V tomto ohledu významně přispějí místní a regionální iniciativy zaměřené na informování, zapojení a motivaci těchto skupin, jakož i na poskytnutí nabídky vzdělání, která je přizpůsobena potřebám osob v jejich okolí;

16. podporuje šíři a podrobnost aktivit vzdělávání dospělých (formální/informální) obsažených v navrženém akčním plánu, rozsah vzdělávání a formativní přístupy k hodnocení vzdělávání, jež odrážejí pojem a procesy teorie vícenásobné inteligence (multiple intelligences);

17. podporuje a aktivně přispěje k hledání cest jak zajistit nezbytné finanční, lidské, administrativní a další zdroje, které by uskutečnily ideál větší a intenzivnější účasti evropských občanů ve vzdělávání dospělých;

Partnerství ve vzdělávání

18. konstatuje, že při řádné organizaci může vzdělávání dospělých aktivně přispět k integraci. Je to způsob integrace přistěhovalců do jejich nové vlasti nabízející místnímu obyvatelstvu příležitost poznat nové kultury a jazyky;

19. vítá, že ve sdělení byla zmíněna důležitost „partnerství“ jako hybatele a metodického hlediska sociálního a personálního zapojení do vzdělávání dospělých. Partnerství ve vzdělávání jsou symbiotické procesy a již se projevují v rozmanité řadě vzdělávacích reakcí na vzdělávání dospělých po celé Evropě;

20. zdůrazňuje, že přístup partnerství ve vzdělávání:

- má velkou motivační hodnotu pro jednotlivé studující i pro studijní skupiny,
- poskytuje pevný základ pro stejnou vážnost všech zúčastněných,
- vytváří obousměrnou komunikaci a vzájemnou úctu,
- přispívá k profesionalizaci procesu vzdělávání dospělých, a
- je rozhodujícím faktorem při podpoře větší a intenzivnější účasti u řady „vyloučených“ osob a skupin;

21. podporuje velmi hodnotný příspěvek partnerství ve vzdělávání k budoucímu vzdělávání dospělých v Evropě a doporučuje Komisi, aby „akční plánování“ vycházelo z určení vhodných zásad a cílů, nástinu osvědčených postupů aspektů partnerství založeného na stávajícím vzdělávání dospělých v Evropě, integraci těchto zjištění do učebních materiálů a spolunavržení a spoluvytvoření vhodných kvantitativních a kvalitativních postupů hodnocení;

22. domnívá se, že tento „stupňovitý proces“ posílení postavení by mohl být trvalým aspektem evropského vzdělávání dospělých. Odpovídá to výchozím cílům EU a podporuje úlohu a příspěvky místních a regionálních zainteresovaných stran v integrovaném procesu;

Účast/Neúčast ve vzdělávání dospělých

23. vítá význam, který se ve sdělení přikládá rozšíření a prohloubení účasti všech evropských občanů na řadě akcí celoživotního učení, zejména pak osob a skupin, které se neúčastní vůbec nebo jejichž účast je nízká, a vyloučených osob a skupin, například osob s nízkou gramotností, starších osob, sociálně vyloučených skupin, tělesně postižených osob, osob s neukončenou školní docházkou, pracovníků s nízkou kvalifikací, starších pracovníků, migrujících pracovníků atd.;

24. z tohoto hlediska uznává, že vyloučení z procesu učení a neúčast na něm představuje významný první krok k budoucímu odsunutí na okraj společnosti, po němž často následuje typické vyloučení ze zaměstnání, společenského a občanského života a kulturního života;

25. podporuje tvrzení, že integrovaný přístup je nezbytný k odstranění typického nedostatečného zastoupení široké škály jednotlivců a skupin ve vzdělávání dospělých a k vytvoření kultury trvalého učení pro všechny občany;

26. dále se domnívá, že nejde o jednoduchý, levný nebo rychlý úkol a nejlepší je považovat ho za osobní a sociálně-vzdělávací investici a za závazek, jenž vyžaduje, aby byl začleněn do osobní, profesní, místní, regionální a národní úrovně;

27. přeje si zajistit, aby místní a regionální poskytovatelé a zúčastněné strany byli zapojeni jako partneři ve všech fázích, zejména při vytváření politik, ve vládních strukturách a systémech pro poskytování, protože odpovědnost za poskytování systémů vzdělávání dospělých spočívá v mnoha členských státech na regionální a místní úrovni a je dobře prokázán místní/regionální závazek k rozvoji dovedností na pracovišti, integraci komunit, občanské gramotnosti, kulturní integraci a přizpůsobení měnícím se sociálním a osobním okolnostem;

28. vybízí sociální partnery, aby zajistili, že potřeby vzdělávání dospělých budou zohledněny v kolektivních smlouvách;

29. upozorňuje na to, že při rozvoji vzdělávání dospělých je třeba zohlednit také rovnost žen a mužů. Existují regiony, kde je nutné věnovat pozornost ženám, zatímco v mnoha zemích je právě účast mužů ve vzdělávání dospělých nižší, zejména v typech programů Společenství pro rozvoj;

Účinně fungující odvětví vzdělávání dospělých – politika

30. podporuje názor Evropské komise, že je velmi potřebné, aby místní a regionální orgány spolu s ostatními zúčastněnými stranami prováděly pozitivní, symbiotické zásahy ve vzdělávání dospělých v zájmu poskytnutí příležitostí ke vzdělávání *společně* s ohroženými jednotlivci a skupinami a *pro* ně;

31. zdůrazňuje, že vzdělávání dospělých je důležitým nástrojem pro propojení různých oblastí politiky na místní a regionální úrovni, jako např. pro propojení aspektů vzdělávání, sociálních aspektů, aspektů trhu práce, růstu a integrace;

32. souhlasí, že učení založené na pracovní činnosti pro podobné zásahy zajišťuje velmi pozitivní a „předem připravené“ prostředí a může obohatit osobní organizační učení, rozvoj dovedností, podpořit růst organizací v oblasti vzdělávání a ovzduší trvalého učení a na různých úrovních vést k vypracování a provádění efektivních strategií pro zvládání změn;

33. dále se domnívá, že pracoviště je cenným fórem, kde jsou potenciální účastníci vzdělávání dospělých již *in situ*, a že

aktivity nezbytné pro podporu účasti učení na pracovišti budou ovlivněny celou řadou proměnných ⁽¹⁾;

Účinně fungující odvětví vzdělávání dospělých – výzkum

34. souhlasí s tvrzením z konzultací k akčnímu plánu, že „v porovnání s ostatními oblastmi vzdělávání nejsou přínosy a prospěchy z odvětví vzdělávání dospělých dobře prozkoumány, prodiskutovány ani zprostředkovány veřejnosti“, a domnívá se, že integrovaný a cílený výzkum by mohl vést k dosažení pěti klíčových sdělení uvedených ve sdělení o vzdělávání dospělých;

35. vítá výhody, které přinese kvalitní cílený výzkum k uskutečnění cílů akčního plánu, jelikož má za to, že cyklus zpětné vazby učení, porozumění a materiálů pro všechny zúčastněné strany by mohl posílit základ efektivního a účinného poskytování vzdělávání dospělých;

36. dále se domnívá, že lepší evropský výzkum v oblasti znalostí účastníků by přispěl k ukončení závislosti na srovnávacích údajích a analýzách z jiných systémů, zvláště z USA, aby se stal vodítkem k odpovídajícím reakcím na otázku účasti v Evropské unii;

37. navrhuje, aby byl v zájmu řízení různých prvků akčního plánu prováděn v cyklu zpětné vazby následující výzkum o otázkách jako například: určení a role možných faktorů ovlivňujících účast/neúčast ve vzdělávání dospělých v Evropě, včetně obecných kontextových faktorů a faktorů sociálního prostředí, souvisejících faktorů chování a situačních faktorů a souvisejících osobních postojů a sklonů; motivací evropských studujících, způsobech učení a postoji ke vzdělávání dospělých, návratnosti investic (finančních, osobních, komunitních, regionálních, odborných atd.) do zapojení do vzdělávání dospělých a představ, postojů/pohledů evropských cílových skupin s nízkou účastí profilu vyučujícího, který se podílí na formálním vzdělávacím procesu dospělých, počátečním a další vzdělávání těchto vyučujících;

Účinně fungující odvětví vzdělávání dospělých – řízení

38. konstatuje, že konzultace ke sdělení určily, že význam dobrého řízení vzdělávání dospělých je mimo jiné charakterizován zaměřením na dospělého studujícího, inovativními

⁽¹⁾ Mezi tyto proměnné patří: i) předchozí zkušenosti cílových skupin se vzděláváním nebo jejich představy o něm, ii) motivace účastníků a jejich způsob učení, iii) rozsah a povaha partnerství na vzdělávacích fórech, iv) rozsah a kvalita systémů podpory dospělých, poradenství, vzájemné učení, v) validace a uznávání formálního a neformálního učení dospělých na pracovišti, vi) vztah vzdělávání dospělých k sociálně-osobním potřebám účastníků a vii) využití rozsáhlých netradičních učebních přístupů, zejména vzájemného školení a vzájemné podpory, pozitivního psycho-sociálního vzdělávacího prostředí atd.

přístupy k učení, efektivním rozbořem potřeb učení, místním a regionálním plánováním a potřebou organizovaného systematického přístupu na všech úrovních a v rámci všech složek vzdělávání dospělých, formálního i informálního;

39. vítá, že dospělý studující byl postaven do centra pozornosti v části týkající se řízení, a pochvalně konstatuje význam, který se přikládá místním a regionálním příspěvkům v rámci partnerství ve vzdělávání dospělých;

Účinně fungující odvětví vzdělávání dospělých – poskytování

40. souhlasí, že výzvou vzdělávání dospělých v rozšířené Evropě s 27 členskými státy je „poskytnout službu“, která může současně spojit motivace, zájmy a potřeby dospělých studujících se změněnými nebo měnícími se požadavky trhu práce a sociálními požadavky a prostřednictvím souvisejících akcí hledat cesty k nápravě a překonání vícerozměrných překážek účasti;

41. zdůrazňuje, že účinné vytváření sítí se středními školami nejen přispívá k zajištění nákladově efektivního vzdělávání, je však také důležité z hlediska seznámení mladých lidí se vzděláváním dospělých. Mladí lidé se tak s centry vzdělávání dospělých seznámí v raném věku a až přijde čas, budou schopni těchto center efektivně využívat pro splnění svých vlastních potřeb;

42. má za to, že sdílením zdrojů určených na vzdělávání a odbornou přípravu mládeže a dospělých je možné chápavě a pružně reagovat na měnící se požadavky na pracovišti, na specifické potřeby vzdělávání dospělých a na poptávku po kvalifikovaných učitelích a dále zlepšit poměr cena/výkon vzdělávacího systému;

43. vítá řadu opatření navržených při konzultacích, která se týkají účasti na vzdělávání dospělých, protože odrážejí osvědčené mezinárodní postupy, a navrhuje:

- iniciativu zaměřenou na základní dovednosti dospělých na pracovišti a v komunitě, která by lépe využila prostředí na pracovišti a v komunitě pro vzdělávání dospělých,
- podporu evropské sítě místních a regionálních poskytovatelů vzdělávání dospělých a koordinátorů/poradců,
- rozšíření přístupu k diplomům vyššího vzdělávání tím, že se usnadní dosažení „o jeden stupeň vyšší“ kvalifikace pomocí netradičních opatření, která usnadní trvalou účast studujícího v řádném denním nebo kombinovaném studiu;

44. lituje, že jak veřejný, tak soukromý sektor v současnosti nedostatečně financují odvětví vzdělávání dospělých, ačkoliv Evropská komise žádá o zajištění odpovídající úrovně investic do tohoto odvětví a jeho lepší kontrolu;

45. žádá o navýšení financování stávajících a budoucích programů, aby se udržel jejich potenciální dopad v odvětví vzdělávání dospělých;

AKČNÍ PLÁN

Analýza účinku reforem ve všech odvětvích vzdělávání a odborné přípravy na vzdělávání dospělých v členských státech

46. konstatuje, že vzdělávání dospělých je úzce propojeno s jinými (rozvinutými) odvětvími vzdělávacího procesu a že zapojení se do formálních či informálních akcí vzdělávání dospělých není v životě občanů nikdy „nepopsaným listem papíru“, ale je součástí procesu samostatného rozvoje a v důsledku toho přidanou hodnotou pro společnost;

47. vítá vypracování národních rámců kvalifikací a začlenění vzdělávání dospělých a má za to, že cílená analýza těchto trendů v akčním plánu přinese vzdělávání dospělých v Evropě soudržnost a lepší postavení;

Zlepšení kvality opatření v odvětví vzdělávání dospělých

48. uznává, že je důležité profesionalizovat personál v odvětví vzdělávání dospělých včetně poskytnutí průběžné odborné přípravy, která je specifická pro vzdělávání dospělých. Tento personál je pro mnoho dospělých studujících „první linií“ kontaktu a místem získávání informací. Kvalita jeho znalostí, služeb a učebních metod je velmi důležitá pro efektivní převedení *rétoriky* evropské politiky o větší a intenzivnější účasti na vzdělávání dospělých do *skutečného* růstu v tomto odvětví;

49. má za to, že znalost trhu práce učiteli by měla být zajištěna cestou vzájemného působení a pružné spolupráce s trhem práce;

50. se zájmem očekává určení evropských osvědčených postupů v připravované studii Profesní vzdělávání dospělých v Evropě, která bude souvislým základem pro odborný rozvoj. Vítejným faktem je obsažná podoba seznamu zúčastněných stran a přispěvatelů do vzdělávání dospělých;

Více možností, které by dovolily dospělým učinit krok o jeden stupeň výše a dosáhnout alespoň o úroveň vyšší kvalifikace

51. má za to, že toto opatření „krok o stupeň výše“ by mohlo mít velmi pozitivní účinek na motivaci dospělých a trvalou účast studujících v celoživotním procesu. Zabývá se mimo jiné měnícími se demografickými modely v Evropě, aktivním nasloucháním „názorům samotných studujících“ a kvalitními informacemi, poradenskými službami a prostředky v oblasti vzdělávání dospělých. Pro mnoho dospělých studujících je důležitou složkou osobní pocit kladného hodnocení sama sebe a pozitivní pohody spojené s úspěchem při učení (formálním či informálním);

52. má za to, že akční plán by mohl pozitivně přispět k předložení projektů zabývajících se osvědčenými postupy, jak proniknout k cílovým skupinám, a přidělit větší hodnotu výsledkům projektů jako např. akce Grundtvig; navrhuje lepší využití hromadných sdělovacích prostředků s cílem podporovat dostupnost a udržitelnost programů o vzdělání dospělých, zejména mezi obtížně dostupnými skupinami;

Urychlení procesu posuzování a uznávání neformálního a informálního učení znevýhodněných skupin

53. zdůrazňuje, že rozšiřování řad dospělých studujících samo o sobě začleňujícím a vývojovým způsobem uznává a podporuje různorodé schopnosti, inteligence, dovednosti, sociálně-osobní schopnosti, zkušenosti atd. všech evropských občanů. Jde o cenné příspěvky, které dospělí studující přinášejí do procesu vzdělávání. Je důležité organizovat možnosti pro celoživotní učení tak, aby bylo pokud možno zajištěno, že nové znalosti, dovednosti a schopnosti budou přizpůsobeny potřebám jednotlivce a budou souviset s jeho bezprostředním okolím;

54. vítá návrhy akčního plánu, jako je identifikace osvědčených postupů uznávání a validace neformálního a informálního učení, důraz na vzájemné učení a společné vytváření všeobecných učebních materiálů, neboť toto uznávání a prohlášení za oprávněné bude mít pro toto odvětví pozitivní motivační hodnotu, zejména pak pro samotné dospělé studující, validace musí proto úspěšně probíhat na místní a regionální úrovni a je nutné, aby byla zahrnuta různá profesní odvětví, jak z hlediska potřeby schopností, tak z hlediska validace;

55. uznává, že začleňující uznání předchozího učení by mělo mít zvláštní význam při rozšíření a prohloubení účasti *starších Evropanů*. Údaje zjištěné průzkumem ukazují, že starší lidé nejsou viditelnou statistickou skupinou v evropských vzdělávacích systémech, a demografické trendy jasně naznačují, že je naléhavě nutné zaměřit se cíleně na tuto skupinu;

56. má za to, že nezapojení či nízké zapojení této skupiny má závažné důsledky pro samotnou skupinu i sociálně-občanské, hospodářské, kulturní a mezigenerační dopady a dopady z hlediska zdraví a evropské soudržnosti. Osvědčené postupy a praxe při vzdělávání starších osob musí usilovat o vytvoření efektivních partnerství s touto skupinou v oblasti vzdělávání dospělých, uznat a potvrdit jejich vzdělávací potřeby, aspirace, úspěchy, zkušenosti, motivaci, způsoby učení, očekávání atd. a odmítnout mýty a stereotypy týkající se vzdělávání starších dospělých;

57. žádá o společné poskytování odpovídajících, financovaných a kvalitních příležitostí ke vzdělávání s cílem vzít na vědomí poznávací, fyzické, motivační a dispoziční učení a postoje k němu atd. této stále důležitější skupiny dospělých studujících v Evropě;

58. vyslovuje se pro to, aby více osob mohlo těžit z využití a vlivu *informačních a komunikačních technologií* v oblasti vzdělávání dospělých;

59. zdůrazňuje, že existuje mnoho důkazů, že rychlé rozšíření e-learningu v Evropě s sebou může nést nebezpečí vytvoření nového druhu sociální nerovnosti, tj. „digitální vyloučení“. Údaje z průzkumů naznačují, že lidé s přístupem k internetu je mezi různými ohroženými skupinami relativně stále málo a také jeho soustavné používání (k učení) je na nízké úrovni, ačkoliv v evropské společnosti obecně dochází v této oblasti k nárůstu;

60. oznamuje, že nerovnosti v přístupu k informačním a komunikačním technologiím posilují stávající překážky účasti na vzdělávání dospělých, místo aby je zlepšovaly. Výraz „rozdíly v digitálních technologiích“ označuje výrazné rozdíly a podstatnou nerovnováhu v přístupu k informačním a komunikačním technologiím a v jejich využití mezi generacemi a pohlavími a ze sociálně-hospodářského a geografického hlediska. „Smíšené“ metody, kvalita zkušeností s e-learningem, překážky účasti na e-learningu atd. jsou důležitými aspekty účinného a efektivního vzdělávání dospělých v Evropě. Skutečným zájmem je využít příležitostí, jež poskytují nové technologie, a používat místní a regionální školící střediska tak, aby z nich mělo prospěch více osob;

Zlepšení monitorování odvětví vzdělávání dospělých

61. připouští, že neschopnost ukázat přínos vzdělávání dospělých je jednou ze zásadních slabin v této oblasti a má značné osobní, sociální, hospodářské, politické a strukturální důsledky a důsledky z hlediska získávání prostředků;

62. domnívá se, že postavení a význam vzdělávání dospělých v osobních, místních, regionálních a národních postojích a činnostech by mohly být zlepšeny samy o sobě kvalitativním a „komunikativním“ zapojením založeném na průzkumech, nikoliv automatizovaným procesem kvantitativních údajů vstupních a výstupních veličin a závěrů. V této oblasti pomůže hledání sdíleného porozumění, „základních zásad“ atd. a z tohoto hlediska jsou vítány aktivity uvedené ve sdělení.

V Bruselu dne 19. června 2008.

předseda

Výboru regionů

Luc VAN DEN BRANDE

Stanovisko Výboru regionů – Klastry a politika klastrů

(2008/C 257/12)

VÝBOR REGIONŮ VYDÁVÁ TATO DOPORUČENÍ:

- vyzývá Evropskou komisi, aby připravila rámcový program, který by usnadnil spolupráci a vzájemné propojení všech zainteresovaných správních subjektů, a aby stanovila hlavní směry pro vytváření klastrů a jejich vzájemné propojování i jejich nadnárodní rozměr. Spolupráce mezi klastry je vnímána jako slibný prostředek pro upevnění schopnosti Evropy inovovat a pro přilákání pozornosti světových investorů a inovujících subjektů. Z tohoto důvodu nemá nadnárodní spolupráce organizací klastrů fungovat jen na evropské úrovni, nýbrž i na světové, a jejím konečným cílem má být vytvoření „world level clusters“ (klastrů na světové úrovni);
- je toho názoru, že chybí celkový strategický rámec, který by spojil představy různých zúčastněných subjektů – veřejných správ, univerzit, výzkumných středisek a podniků – a který by umožnil koordinovaně postupovat ve třech výše popsaných oblastech:
 - umožnit vytvoření předpokladů pro vznik klastrů a iniciovat ho;
 - podpořit zavedení iniciativ navržených klastry;
 - dosáhnout vzájemného propojení klastrů jak na národní, tak na mezinárodní úrovni za účelem spolupráce a výměny zkušeností;
- v tomto smyslu navrhuje jako první krok rozvoje strategického rámce vytvořit skupinu odborníků na vysoké úrovni, která by se danou otázkou zabývala a vytvořila směry integrace a harmonizace kritérií pro Radu a Komisi.

Zpravodaj: pan Antonio González TEROL (ES/ELS), generální ředitel pro evropské záležitosti autonomní oblasti Madrid

POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

vzhledem k tomu, že zasedání Rady ve složení pro konkurenceschopnost, jež se konalo 4. prosince 2006, označilo klastry (*clusters*) za jednu z devíti prioritních činností pro posílení inovací v Evropě;

vzhledem k žádosti slovinského předsednictví o vypracování stanoviska do konce tohoto pololetí, aby je bylo možné zohlednit při vypracování sdělení, které připravuje Evropská komise k politice klastrů (červenec 2008);

vzhledem k závěrům předsednictví Evropské rady konané v Bruselu dne 13. a 14. března 2008, dle nichž je třeba jednak lépe koordinovat úsilí zaměřené na zlepšení rámcových podmínek pro inovaci, včetně zlepšení provázanosti mezi vědou a průmyslem a inovačními klastry na světové úrovni, jakož i rozvoj klastrů a regionálních sítí, a jednak usnadňovat větší zapojení inovačních MSP do klastrů podniků a do systému zadávání veřejných zakázek;

Obecné poznámky

1. vyzývá nadcházející francouzské předsednictví, aby pokračovalo v podpoře zpráv a studií na téma klastrů i v podpoře politických diskusí a aby se zabývalo tím, jaká nová opatření vypracovat v rámci strategie pro politiku klastrů, kterou připravuje Komise;

2. pod označením klaster chápe geografické soustředění specializovaných podniků jednoho odvětví, které jsou napojeny na specifické dodavatele a ostatní související průmyslové podniky, jsou spolu v konkurenčním vztahu, ale rovněž spolupracují. Toto odvětví zahrnuje několik oborů, vzájemné obohacení odborného zaměření a činností. Klastry tak dosahují maximálního rozvoje, pokud jsou schopny využít potenciálu vzájemné závislosti k soutěži o doplňkové zakázky, čímž vzniká synergie, jež se proměňuje na růst odvětví, z něhož mají prospěch všichni účastníci klasteru. Podniková strategie, která leží na pomezí spolupráce a konkurence, jež je vlastní klastrům a vede k nejvyšší míře hospodářské soutěže, se proto nazývá „coopetition“. Ve vztahu mezi účastníky klasteru musí panovat vzájemná důvěra, pro dosažení úplné koordinace v pestrém kontextu sestávajícím z různých úrovní musí členové klasteru sdílet stejné cíle a priority;

3. uznává, že Unie není v přeměně myšlenek na nové výrobky a služby efektivní, a že je proto nutné vypracovat nové veřejné politiky, které usnadní propojení různých sociálních činitelů, kteří se podílejí na vytváření, předávání a uplatňování poznatků; Rozhodně je třeba přijít s novými modely pro vztahy mezi veřejnými správami, univerzitami, výzkumnými středisky a podniky;

4. domnívá se, že investice výhradně do výzkumu a vývoje jsou nezbytné, avšak dosud nedostačující. K posílení inovací v Evropě je třeba spojit síly a zaměřit zvláště investice do výzkumu na strategické oblasti;

5. z toho plyne, že pouhé soustředění podniků na určitém území nezaručuje vznik klasteru, a ani následný vznik síťového hospodářství, součinnosti a posílení konkurenceschopnosti. Aby bylo možné hovořit o klastrech, je třeba přesáhnout hranici minimálního nezbytného množství prostředků a objemu výroby. K provádění úspěšného a udržitelného společného postupu je též třeba věnovat pozornost otázkám kvality a vnějším podmínkám, zejména vzájemné důvěře a pevnému vztahu mezi podniky;

6. je toho názoru, že statistické údaje k posouzení těchto dvou stránek nestačí, a navrhuje, aby Evropské středisko pro sledování klastrů (*European Cluster Observatory*) vypracovalo studii, která by se zabývala plněním podmínek nezbytných pro zohlednění těchto dvou otázek, jimiž se vyznačuje existence klasteru; Výbor nabízí svou pomoc a své zkušenosti a úzký vztah s regiony;

7. souhlasí s tím, že klastry jsou významnou hnací a vodící silou pro inovace, přispívají k posílení konkurenceschopnosti a udržitelnému rozvoji průmyslu a služeb a zvyšují potenciál hospodářského rozvoje regionů prostřednictvím vytváření bohatství a pracovních příležitostí, čímž rovněž přispívají k územní soudržnosti, jednomu z cílů Unie obsažených v Lisabonské smlouvě;

8. je toho názoru, že v mnoha případech je pro iniciování vzniku klasterů a podporu usilující o jejich udržení na špičce odvětví nutná účast veřejných orgánů a soukromých subjektů;

9. Významnou úlohu při řešení úkolů, které stojí před klastrovými iniciativami, může sehrát rovněž veřejný sektor, a to tím, že:

— pomůže se stanovením cílů a monitorováním výkonnosti,

- usnadní proces vzniku a vývoj klastru (viz další odstavec),
 - integruje klastr do širšího politického programu.
10. taktéž se domnívá, že úlohou veřejného sektoru musí být vytváření rámcových podmínek nezbytných pro rozvoj klastrů, jakými jsou:
- zaručení vysoce kvalifikovaných lidských zdrojů;
 - usnadnění správního řízení pro vznik a rozvoj klastru;
 - podpora při vzniku informačních středisek a integrovaných center služeb;
 - podpora spolupráce mezi vzdělávacími institucemi a klastry, zejména prostřednictvím zakládání společných středisek specializovaného vzdělávání; bylo by vhodné, aby měl každý členský stát alespoň jedno středisko pro specializované vzdělávání v oblasti klastrů;
 - zabezpečení vhodných finančních nástrojů, jež dokážou pokrýt potřeby klastru, a navázání vztahu mezi podnikateli, středisky inovací, investory a zdroji financování;
 - zajištění koordinačních kanálů uvnitř klastru samotného a s ostatními, vnějšími klastry a také usnadnění jejich kontaktu s veřejnými správami;
 - podpora rozvoje příležitostí pro klastry v zahraničí, propagace jejich činnosti na mezinárodním poli a vytváření nadnárodních sítí; náležitá veřejná politika může pomoci vytvořit image regionu – a klastru –, která může usnadnit příležitosti pro vnější růst;
 - podpora výzkumu, vývoje a inovací v dané oblasti působení se zvláštní pozorností k těm faktorům, jež jsou nezbytné pro zahájení a rozvoj inovační činnosti, která může navíc dále vést ke vzniku pákového efektu v soukromém sektoru;
 - podpora a urychlení soukromých iniciativ, avšak nesmí se zapomínat na to, že všechny tři úrovně správy – úroveň Společenství, národní a regionální úroveň – musí být mezi sebou vzájemně propojeny, přičemž právě poslední uvedená úroveň musí zastávat klíčovou úlohu při tvorbě a provádění politiky na podporu klastrů;
- nicméně Výbor zdůrazňuje, že veřejné správy se musí vyhnout dvěma závažným chybám:
- nesmějí klastry vytvářet z ničeho, pokud neexistují; klastry obvykle bývají výsledkem dlouhodobého vývoje, právě proto jakékoli jejich umělé vytváření je obvykle neúspěšné;
 - ze stejných důvodů je třeba vyhnout se umělému prodlužování existence klastrů, pokud je již trh a technologie postaveny mimo hru;
11. potvrzuje, že klastry potřebují k tomu, aby byly na globálním trhu konkurenceschopné, vznik silného propojení mezi podniky, univerzitami, veřejnými orgány a též neustálý proud inovací, který by jim umožňoval stále dosahovat nových

součinností. Pouze takto lze zabezpečit budoucí životaschopnost klastru. Je však třeba předem si uvědomit, že navzdory skutečnosti, že klastry se vyznačují excelencí, musíme pamatovat na to, že ne všechny budou moci dosáhnout stejné úrovně rozvoje či stejného mezinárodního rozsahu. Ke vzniku excelence dochází v této oblasti trpělivým dlouhodobým vývojem, za pomoci specifických finančních zdrojů, díky kvalitnímu řízení a strukturálním reformám trhu vedeným tak, aby umožnily nezbytnou mobilitu výrobních faktorů (rizikový kapitál a výzkumní pracovníci);

12. při nynější existenci globalizovaného trhu se odhaduje, že pro zlepšení koordinace mezi podniky a v důsledku toho též celkové úrovně konkurenceschopnosti je vznik globálních hodnotových řetězců (*global value chains*) prostřednictvím klastrů nezbytný. Ačkoli inovace je základním rysem všech klastrů, je třeba zdůraznit, že klastry vznikají nejen v intenzivně se rozvíjejících technologických odvětvích, ale mohou vznikat též v odvětvích se střední či nízkou technologickou úrovní;

13. zdůrazňuje, že klastry jsou obzvláště zajímavé pro malé a střední podniky, které v nich nacházejí prostředí příznivé pro navázání styků s univerzitou i s velkými podniky, přičemž klastry jim též umožňují přístup k sítím mezinárodního obchodu;

14. nicméně upozorňuje, že v některých zemích či regionech se vytvářejí příliš často mezi MSP a zapomíná se na to, že nízké zastoupení velkých podniků může omezit hospodářský účinek klastrů;

Příspěvní k lisabonské agendě

15. domnívá se, že nynější volný pohyb výrobních faktorů a vysoké náklady rozvinutých ekonomik hrají ve prospěch relokací, čemuž je třeba čelit zaměřením výrobních systémů na činnosti s větší přidanou hodnotou, zejména na činnosti, které se intenzivně zabývají oblastí výzkumu, vývoje a inovací;

16. je toho názoru, že **lisabonská agenda**, jejímiž cíli je zhodnotit stávající lidský kapitál Unie, dosáhnout koherence v oblasti inovační politiky a vytvořit právní rámec, který lisabonskou agendu podpoří, posílit zakládání a růst inovujících podniků a zkvalitnit styčné body uvnitř systému inovací, vznikla kvůli úkolům, jež s sebou přináší globalizace; dovršení lisabonské agendy by mělo umožnit pokrok na cestě ke společnosti otevřené inovaci a poznatkům, která bude konkurenceschopná, když ne z hlediska nákladů, tak z hlediska vytváření přidané hodnoty;

17. zdůrazňuje, že pokud chtějí být regiony konkurenceschopnější, musí posílit kapitálově náročná odvětví s vysoce specializovanými lidskými zdroji, která vykazují silné inovační rysy;

18. připomíná, že Evropa silně zaostává, pokud jde o výdaje na soukromý výzkum a vývoj. V tomto směru se domnívá, že posílení pouze veřejných výdajů na výzkum a vývoj by ničemu neposloužilo, pokud uvedené cíle nevezmou za své podniky samy a pokud podniky nepřistoupí k nezbytným krokům. Je však důležité, aby na vnitrostátní úrovni byly stanoveny tak vysoké veřejné výdaje na výzkum a vývoj, aby měly patřičný efekt. To je jediný způsob, jak dostat tyto výdaje skrze výzkum a inovaci na trh. Výdaje na veřejný výzkum a vývoj musí být pákou, jež posílí soukromý výzkum, vývoj a inovace tak, aby došlo k výraznému zvýšení podílu činností výzkumu, vývoje a inovací na HDP evropských regionů. Proto je nutné kombinovat čtyři hlavní směry působení:

- posílit **rozvoj klastrů** či celků složených z podniků a veřejných institucí v oblasti vysoce inovujících činností;
- podpořit vytváření fyzických prostor vhodných k takovým činnostem, ve kterých by koexistovaly znalosti (univerzity) a obchod (podniky) – vědecké a technologické **parky**;
- vytvořit jak finanční, tak i další nástroje na podporu **vzniku nových podniků** inovačního charakteru;
- povzbuzovat vzájemné propojování různých středisek poznatků a výzkumu, vývoje a inovací, podporovat fóra pro vzájemnou výměnu poznatků a podporovat vytváření mezi-regionálních sítí excelence na poli inovací;

Rozvíjet rozměr Společenství

19. vyjadřuje potěšení nad pokrokem dosaženým díky Evropské komisi a jejím četným programům a sítím, jež umožnily velký pokrok při vytváření a definování klastrů a jež současně umožnily výměnu zkušeností;

20. nepochybuje o tom, že Evropská komise náležitě podpoří vznik nových a úspěšnějších klastrů na státní či regionální úrovni, avšak jsou zde třeba informace ohledně určení a vývoje osvědčených postupů a též středisek pro hledání těchto nástrojů, které by bylo možné systematicky shromažďovat či konzultovat. Ty je třeba představit zainteresovaným subjektům jednoduchou a přístupnou formou. Výbor zdůrazňuje, že v této souvislosti v současné době zahajuje studii „Klastry a politika klastrů – průvodce pro tvůrce politik na regionální a místní úrovni“;

21. navzdory tomu žádá, aby Evropská komise připravila rámcový program, který by usnadnil spolupráci a vzájemné propojení všech zainteresovaných správních subjektů, a aby stanovila hlavní směry pro vytváření klastrů a jejich vzájemné propojování i jejich nadnárodní rozměr. Spolupráce mezi klastry je vnímána jako slibný prostředek pro upevnění schopnosti Evropy inovovat a pro přilákání pozornosti světových investorů

a inovujících subjektů. Z tohoto důvodu nemá nadnárodní spolupráce organizací klastrů fungovat jen na evropské úrovni, nýbrž i na světové, a jejím konečným cílem má být vytvoření „world level clusters“ (klastry na světové úrovni);

22. domnívá se, že spolupráce mezi klastry je výsledkem prvořadého zájmu malých a středních podniků, protože usnadňuje životně důležitou informovanost, vzájemnou výměnu technologií a možnost sdílet výzkumnou infrastrukturu a výrobní prostředky;

23. pozoruje, že mezi snahou mnoha klastrů uzavřít vlastní obchody uvnitř vlastního regionu či země a rozsáhlými možnostmi, jež nabízí výměna informací a osvědčených postupů s ostatními sousedními klastry či klastry v jiných zemích, se ukazuje jasný nesoulad;

24. žádá Evropskou komisi, aby odstranila všechny překážky pro obchod a investice, které v rámci Evropy existují. Zavedení vnitřního trhu je základním nástrojem pro otevření trhů konkurenci;

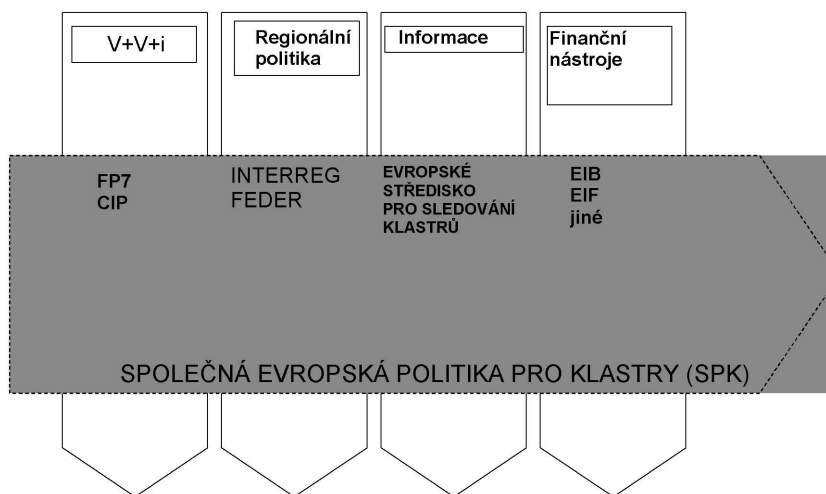
25. připomíná stávající překážky v oblasti obchodu související s rozdíly v legislativě, systémech sociální ochrany a ve správních a finančních systémech, které mohou silně brzdit mezinárodní spolupráci. I jazyková bariéra přispívá k tomu, že řízení a plnění cílů stanovených pro klastry nepřekračuje hranice jedné země a omezuje jejich možnosti na úrovni mezinárodních vztahů;

Doporučení VR

26. doporučuje Evropské komisi, aby činnost Evropské unie na podporu klastrů, která je rozdrobena na různé směry působení, sjednotila; domnívá se, že je nezbytné spojit do jednoho specifického směru činnosti podporu klastrů a podporu spolupráce mezi klastry;

27. vzhledem k rostoucí úloze, kterou Komise regionálním orgánům svěřuje v podpoře, koordinaci a využívání iniciativ na vytváření klastrů (Konkurenceschopnost evropských regionů na základě výzkumu a inovací, KOM(2007) 474 v konečném znění), se domnívá, že by sama Komise měla regionům zaručit větší zviditelnění iniciativ v oblasti výzkumu a inovací (především 7RP a CIP), které přímo řídí. To se týká jednak účinnější interakce ve fázi zavádění ročních programů, jednak většího a včasnějšího zviditelnění financovaných iniciativ. Zvláštní pozornost je rovněž třeba věnovat na zaručení správné interakce s nezávislými agenturami, které Komise zřídila v oblasti výzkumu a inovací, a se společnými technologickými iniciativami (JTI);

28. žádá integraci a harmonizaci kritérií pro podporu klastrů na evropské úrovni, která by podle jeho názoru byla zásadním doplněním politiky pro spolupráci, jež existuje na všech úrovních, což tedy znamená vytvořit **jednotnou vizi pro působení**, která by byla v kontrastu s fragmentární vizí různých evropských iniciativ, jež v současnosti existují pro klastry v mnoha oblastech (VaV, politiky pro meziregionální spolupráci, sledování hospodářské soutěže na poli technologií, pomoc pro financování projektů atd.);

29. zdůrazňuje, že soubor opatření podpořených touto integrační vizí musí být zaměřen na cíle, jakými jsou růst a konkurenceschopnost, a na prioritní oblasti působení, jež musí přesahovat pouhou výměnu zkušeností a informací, a jeho součástí musí být rovněž společné projekty a aktivity, výměnné pobyty pracovníků a zainteresovaných osob v rámci projektů, zakládání sítí a institutů Společenství atp.;

uznávaná evropská osobnost v této oblasti a měly by do ní být zapojeni zástupci všech skupin spojených s tímto tématem: z oblasti politiky, z různých oblastí správy, zejména regionální, z podniků majících zkušenosti v oblasti řízení klastrů, z univerzit, z výzkumných a technologických center a z finančních institucí a z dalších možných subjektů financování (sítě tzv. podnikatelských andělů, fondy rizikového kapitálu ...);

Proto navrhuje

1. ZAVÉST SPOLEČNÝ STRATEGICKÝ RÁMEC PRO KLASTRY

je toho názoru, že chybí **celkový strategický rámec**, který by spojil představy různých zúčastněných subjektů – veřejných správ, univerzit, výzkumných středisek a podniků – a který by umožnil koordinovaně postupovat ve třech výše popsanych oblastech:

- umožnit vytvoření předpokladů pro vznik klastrů a iniciovat ho;
- podpořit zavedení iniciativ navržených pro klastry;
- dosáhnout vzájemného propojení klastrů jak na národní, tak na mezinárodní úrovni za účelem spolupráce a výměny zkušeností;

v tomto smyslu navrhuje jako první krok rozvoje strategického rámce vytvořit skupinu odborníků na vysoké úrovni, která by se danou otázkou zabývala a vytvořila směry integrace a harmonizace kritérií pro Radu a Komisi. Tato skupina by měla mít velkou nezávislost, jejím předsedou by měla být

domnívá se, že tento strategický rámec bude prospěšný různým již existujícím iniciativám týkajícím se klastrů ve specifických tematických oblastech a přinese souhrnný pohled na všechny tyto iniciativy, přičemž naznačí takové směry působení, jež umožní podpořit průběh procesů, které probíhají při utváření klastru;

INKUBAČNÍ FÁZE

- vytvoření rámcových podmínek nezbytných pro jeho vznik
- poskytnutí finanční pomoci, jež usnadní vzájemné propojení malých a velkých podniků nacházejících se na stejném území a zhodnocení potenciálních součinností, k nimž může dojít
- zapojení „tahounů“ mezi podniky
- navázání vztahů s výzkumnými středisky v daném odvětví

FÁZE SPUŠTĚNÍ

- nastolení vztahů důvěry
- vzájemné propojení podniků, které jsou součástí různých klastrů, za účelem vytvoření nadnárodních metaklastrů
- vytvoření vlastní organizační struktury a image
- vypracování strategické agendy spolupráce

FÁZE RŮSTU

- vytvoření a realizace vlastních projektů
- zapojení klastrů do evropských technologických platform
- smlouvy mezi klasy, které představují platformu pro meziregionální spolupráci
- šíření výsledků spolupráce klastrů, což zaručí, že se touto cestou dostanou výsledky projektu do dalších regionů
- vznik nových produktů, jež jsou výsledkem iniciativ založených na spolupráci

FÁZE ZRALOSTI

- vlastní inovace a patenty
- vznik obchodních subklastrů
- strategická partnerství pro hospodářský rozvoj
- přilákání nových investic do regionu

2. ČINNOSTI NA PODPORU DYNAMIKY PŘI VYTVOŘENÍ STRATEGICKÉHO RÁMCE, KTERÝ DODÁ CELÉMU PROCESU NA DŮVĚRHODNOSTI

uznává, že je třeba stimulovat **spolupráci mezi podniky** v klasech podporou zřizování prvotřídní sítě pro sdružení klastrů, která jim umožní sdílet služby a osvědčené postupy na evropské a globální úrovni, například prostřednictvím:

- přípravy a nasazení nástrojů spolupráce za účelem sdílení poznatků získaných v rámci regionálních klastrů;
- podpory nejrozličnějších akcí, sportovních klání a setkání různých aktérů z různých klastrů, zejména podniků;
- vypracování společné výroční zprávy o činnostech všech evropských klastrů;
- podpory rozvoje sdílených služeb v oblasti vzdělávání, informací atd.;

zdůrazňuje, že klíčový význam má podpora veřejných správ určená **projektům včasné povtačky**:

- propojení středisek a organizací pro sledování technologického vývoje v různých regionech prostřednictvím vytvoření evropského systému pro sledování průmyslo-

vého výzkumu a inovace a zkvalitnění informací o intelektuálním kapitálu, čímž by se umožnilo předvídat možná řešení v oblasti nabídky a technologií, jež mohou posílit výslednou hodnotu;

- povzbuzení spolupráce s evropskými technologickými platformami;
- příprava veřejných projektů, na nichž se podílí několik regionů (společné zadávací podmínky a nákupní postupy);
- podněcování ke společné regulaci v různých regionech, které podporují či uspisí rozvoj inovujících technologií;

upozorňuje, že je naprosto nezbytné sloučit do jedné **Evropské informační platformy o klasech (INFOC-LUSTER)** stávající informace a **vybavit ji funkcemi užitečnými pro podniky, které jsou dnes zastávány částečně**. V tomto smyslu se domnívá, že nejvhodnějším subjektem pro rozvoj činnosti informativní platformy by mohlo být Evropské středisko pro sledování klastrů:

- územní informační systém, který by obsahoval a strukturoval aktuální nabídku infrastruktur a výzkumných středisek, podniků aktivních na poli výzkumu, vývoje a inovací, univerzit a dalších středisek, podporované směry výzkumu, klíčové technické a politické kontakty atp.; tento nástroj by usnadnil vzájemný vztah mezi různými středisky vědomostí a samými klasy; mohla by jej vést Evropská komise ve spolupráci s VR, který by jí mohl usnadnit kontakty s regiony a se stávajícími klasy na regionální úrovni;
- dynamický barometr konkurenceschopnosti, díky němuž by se klasy podobných rysů mohly mezi sebou porovnávat a zjistit, jaké je jejich postavení vůči jejich konkurenčnímu prostředí;
- soupis politik pro klasy, který by obsahoval národní a regionální programy a politiky prováděné na všech územích a ve všech oblastech (podpora výzkumu, vývoje a inovací, podpůrné finanční nástroje, vzdělávací a výměnné programy...) a jenž by byl určen k výměně informací;
- různé zprávy o neúspěšnějších postupech použitých podniky či samými klasy, jejichž smyslem by bylo sdílet poznatky;

potvrzuje, že je nezbytné podporovat **spolupráci mezi finančními nástroji určenými na inovaci** (kapitál/pohledávky/přímá podpora) mezi různými regiony či zeměmi, za účelem usnadnit **investice do velkých projektů**, na nichž se podílí více regionů z různých evropských zemí prostřednictvím klastrů, a jež by mohly více těžit z podpory z evropských prostředků pocházejících například z EIB či EIF;

domnívá se, že je možné, aby klastry **sdílely zdroje a služby**, tak aby měly společný přístup ke kvalitnějším službám;

- stipendium pro specializovaná zaměstnání a výměnné a vzdělávací programy pro výzkumné pracovníky v soukromém sektoru;
- mobilita podniků za využití zařízení a služeb podnikatelských lání;
- výměna technologických zkušeností, výzkumných infrastruktur a výrobních zařízení, jež by umožnila úspory z rozsahu a nákladové úspory;
- evropský systém pro sledování průmyslového výzkumu, průmyslových inovací a zlepšování informací o duševním kapitálu;

V Bruselu dne 19. června 2008.

3. OPATŘENÍ PRO PŘEDBĚŽNÉ HODNOCENÍ, PRŮBĚŽNÉ HODNOCENÍ A HODNOCENÍ EX-POST, JEŽ MUSÍ SLOUŽIT JAKO VODÍTKO PRO BUDOUCÍ ČINNOST

domnívá se, že hodnocení je jistým druhem výzkumu, který používá specifické metody a odpovídá na otázky, zda byly pokryty potřeby klastru, zda byla navržena vhodná politika, zda byla správně implementována, zda je pravděpodobné, že dosáhne očekávaného účinku, zda je možné znovu stanovit cíle, které nebyly naplněny, či zda je možné rozšířit účinnost použité politiky;

chápe hodnocení jako nástroj, který by se měl využívat po celý průběh procesu implementace a který by měl kromě dalších výhod zvýšit důvěryhodnost politiky klastrů.

předseda

Výboru regionů

Luc VAN DEN BRANDE

POZNÁMKA PRO ČTENÁŘE

Orgány se rozhodly, že ve svých textech již nebudou uvádět odkazy na poslední změny a doplňky citovaných aktů.

Pokud není uvedeno jinak, akty, na které se odkazuje v textech zde zveřejněných, se rozumí akty v platném znění.